

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

வியாழக்கிழமை, 1970 நவம்பர் 26.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. நடைமுறைக் கேள்வி.

பதவி விலகிய அமைச்சர்கள் அவைக்கு அறிக்கை அளிப்பது குறித்து.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I rise on a point of order. We met last here, in this House, in the month of September. We were then discussing the 'No-Confidence Motion' against the Ministry. Of course that had to be defeated since we are least in number. Naturally, we were defeated. On that day I found 14 Ministers (interruption) I am sorry, 13 Ministers, sitting in the front. But, today, I am surprised to see that three notable Ministers are missing. They do not find a seat in the front row except Mr. Mathialagan who is relegated to the back-ground. What happened to them?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : This is a point of Order of paramount importance to the Country. It is not an easy matter. Please let me say. When the House is reconstituted it must be constituted in the way in which it was constituted early. Now I find three people missing. Either the Hon. Chief Minister owes a duty to the House by giving a statement how these things happened, whether he removed them or whether they submitted their resignations or whether he compelled them to go out of the Cabinet. This is a pertinent matter. Or, they must come forward to give a statement. I find them here in flesh and blood just before me. Mr. Vezhavendan is sitting in the second row. What happened to him? He is not in the front row. He is just now a Member instead of being a Minister. This is democracy and they should place a statement before the House regarding their resignations. It is not just a matter between themselves, their General Council or their Working Committee. They are responsible to us. They must also explain their position to the country. I wanted to raise this issue even yesterday morning but since it was a day of mourning I did not want to raise it then. I am raising it now when we are assembled here.

[1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது, ...

திரு. கே. வினாயகம் : 'How it is not a point of order' என்பதற்கு எக்ஸ்ப்ளனேஷன் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பேரவை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதற்காக வகுத்திருக்கும் விதிமுறைகள் மீறப்பட்டிருக்குமானால் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கும், நாம் கடைப்பிடித்து வருகின்ற மரபுகளிலிருந்து வழுவுகின்ற நேரத்தில்தான் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கும்தான் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பப்படவேண்டும். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் எழுப்பியிருப்பது, அமைச்சரவையில் நடந்திருக்கின்ற நிகழ்ச்சியைப்பற்றியது. அமைச்சரவையில் நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிக்கும் இந்த மன்றத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM : We can convert it into point of information.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது வேறு பிரச்சினை. அமைச்சர் பதவியிலிருந்து விலகியவர்கள் அறிக்கை கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களை வற்புறுத்த முடியாது. அவர்கள் விரும்பினால் அறிக்கை கொடுக்கலாம். அதைப்போலவே முதலமைச்சர் விரும்பினால், அமைச்சர்கள் பதவியிலிருந்து விலகியதைப் பற்றியும், அமைச்சரவையை மாற்றியமைத்ததைப் பற்றியும் அறிக்கை கொடுக்கலாம். ஆனால், அவர்களை வற்புறுத்த முடியாது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் எழுப்பியிருப்பதில் எந்தவிதமான பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரும் இல்லை.

2. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Port Police Station, Cuddalore.

* 1 Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Port Police Station, Cuddalore was attacked about 26th April 1970; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) 25—4—1970-ம் நாள் இரவு, சுமார் 300 பேர் கடப்பாறை, தடி, கற்களுடன் வந்து கடலூர்த் துறைமுகக் காவல் நிலையத்தையும் காவல் துறை அலுவலர்களையும் தாக்கினர். சிங்காரத் தோப்பு, சோணக்குப்பம் கிராமங்களில் காவல் துறையினர் மது விலக்குத் திடீர்ச் சோதனை நடத்தியதற்காக இவர்கள் இவ்வாறு

1970 நவம்பர் 26]

தாக்குதல் நடத்தினார்கள். தாக்குதல் நடத்திய கூட்டத்தினரைக் கலைப்பதற்காக தடியடிப் பிரயோகம் செய்தது பலனளிக்காமையால் காவல் துறையினர் தக்க எச்சரிக்கைக்குப் பிறகு மூன்று சுழல்கள் சுட்டனர். இதில் ஒருவருக்கும் காயம் ஏற்படவில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் நிலையத்தில் கைதிகளை வைத்திருந்து விசாரணை செய்யும் நேரத்தில், அவர்களைக் காவலர்கள் சில வேளைகளில் பலமாகத் தாக்குவதன் காரணமாகக் கைதிகளுக்கு மரணம் நேரிடும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்போது பொதுமக்கள் காவல் நிலையத்தைச் சூழ்ந்துகொள்வது, காவலர்களைத் தாக்குவது போன்ற நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. காவல் நிலையங்கள் “தண்டனை நிலையங்களாக” இல்லாமல் “சேவை நிலையங்களாக” விளங்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கிணங்க, காவல் நிலையத்தில் உள்ள கைதிகளுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தக் காவல் நிலையத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதைப்போன்ற எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடைபெறவில்லை. யாரும் தாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் கேட்ட அந்தப் பொதுவான கேள்வியைப் பொறுத்த வரையில், காவல் நிலையங்களில் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போன்ற அசம்பாவிதங்கள் இன்றல்ல. இருபது இருபத்திரண்டு ஆண்டுக் காலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இருக்கின்றன. ஆனால், அப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதம் நடைபெறக்கூடாது என்பதில் இந்த அரசு கண்ணாங்கூருக்குதுமாக இருக்கிறது. அதுபற்றி காவல் துறைப் பெரிய அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் ஏற்கனவே தாக்கீது அனுப்பப்பட்டிருப்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், மதுவிலக்கின் காரணமாக இதுபோன்று 300 பேர்கள் ஒன்றசேர்ந்துகொண்டு தாக்கியதாகக் கூறினார்கள். ஆகவே, மதுவிலக்குத் திட்டம் எந்த அளவிற்குப் படுதோல்வி அடைந்திருக்கிறது என்பதை கனம் முதலமைச்சரவர்கள் உணருகிறார்களா? அதனால் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ரத்து செய்ய அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த 300 பேர் கடப்பாறை, தடிகள் கொண்டு தாக்கியதற்கும் மதுவிலக்குப் பிரச்சினைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இது, அந்தத் தாக்கியவர்களுடைய பிரச்சினை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் போலீசைக் கண்டாலே ஓடி ஒளிகின்றவர்கள், மாமூல் முதலியவற்றைக் கொடுத்தவர்கள், தங்களிடமிருந்து பணத்தையும் வாங்கிக்கொண்டு போலீசார் தம்மைப் பிடிக்க வருகின்றார்களே என்று அவர்களை எதிர்க்கின்ற

[1970 நவம்பர் 26]

நிலையும், போலீசார் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதற்குச் சுடவேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதுபோன்ற நிலையை இனியாவது தடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்படிப்பட்ட ஒரு காட்சி நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், அதைக் கூறினால், அதுபற்றி விசாரிக்கலாம்.

நெல்லிக்குப்பத்தில் தமிழர் படை ஊர்வலம்

* 2 வினா.—திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

15—5—1970-ல் நெல்லிக்குப்பத்தில் தமிழர் படை என்ற பெயரால் ஓர் ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 15—5—1970 அன்று நெல்லிக்குப்பத்தில் 'தமிழர் படை' என்ற பெயரால் ஊர்வலம் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : 15—5—1970 அன்று நோட்டீஸ் போடப்பட்டது. 16-ம் தேதி ஊர்வலம் நடந்தது. தமிழர் படை என்ற பெயரால் ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டபோது 'சட்டமன்ற உறுப்பினர் கோவிந்தராஜனை கைது செய்; மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுகளைக் கைது செய்' என்ற கோஷங்களை எழுப்பி ஆர்ப்பாட்டம் செய்தது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் மே மாதம் 16-ம் தேதி நடைபெற்ற ஊர்வலம் தமிழர் படையால் நடத்தப்பட்டது அல்ல. நெல்லிக்குப்பத்தில் நக்சல்பாரி வாசகங்கள் ஒட்டப்பட்டதன் காரணமாக மார்க்சிஸ்ட் போக்கைக் கண்டிக்கும் வகையில் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த 400 பேர் ஊர்வலம் நடத்தினார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : நெல்லிக்குப்பத்தில் நக்சல்பாரியைச் சேர்ந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் யாரும் கிடையாது. அங்கே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தாக்கவேண்டும் அல்லது அவர்களை அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த ஊர்வலம் தமிழர் படையால் நடத்தப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட தமிழர் படையை ஊக்குவிக்க அரசாங்கம் இன்னும் தயாராக இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நக்சல்பாரிகளைச் சிலர் ஊக்குவிக்கலாம். தமிழர் படையை ஊக்குவிக்கும் எண்ணம் இந்த அரசுக்கோ, இந்த அரசை நடத்தும் கட்சிக்குோ இல்லை. தமிழர் படை என்ற என்று தேவையில்லை என்று கூறி அந்தப் படை இப்போது கலைக்கப்பட்டு விட்டது.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : செஞ்சேனை என்ற படை வைத்து அதன் மூலமாகவும் இத்தகைய காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதற்கும் நக்சல்பாரிகளுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்பதை அறிந்து ஆங்காங்குள்ள போதுமக்கள், தமிழ்ப் பெருமக்கள் அதைக் கண்டிக்கும் வகையில் இத்தகைய ஊர்வலங்களை நடத்துகிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட தகவல்களும் அரசுக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்குத் தையல் தொழில் பயிற்சி

* 3 வினா.—**திரு. பி. எஸ். மணியன் :** மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் பாடப் பிரிவில் (Craft) ஆண்களுக்கும் தையல் தொழில் கற்றுக் கொடுக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தற்போதுள்ள பாட முறையின்படியே 8, 9 வகுப்புகளில் படித்து வரும் மாணவ மாணவியருக்கு துணைத் தொழிற்பாடமாகத் தையல் தொழில் கற்றுக்கொடுக்க இடமுண்டு. போதுமான எண்ணிக்கையில் மாணவ மாணவியர் தையல் தொழில் கற்றுக்கொள்ள முன்வரும் பள்ளிகளிலெல்லாம் தையல் தொழில் கற்றுக்கொடுக்கலாம்.

திரு. இல. பலராமன் : இந்த மாணவர்களுக்கு அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழில்கள் என்னென்ன? அது இந்த மாணவர்களின் வாழ்க்கைக்குப் பயன் அளிக்கிறது என்று அரசு கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கைத்தொழில்கள் என்ற முறையில்— Drawing, Painting, gardening spinning and weaving, naper work, clay modelling, wood work, needle work, metal work ஆகியனவும், பிறகு சப்ஸிட்யரி தொழில்கள் என்ற வகையில் எட்டாவது, ஒன்பதாவது படித்தவர்களுக்கு— Tailoring, electric wiring, leather work, book-binding, clay modelling ஆகியனவும் கற்றுத்தரப்படுகின்றன.

திருச்சிராப்பள்ளியில் பல்கலைக் கழகப் பிரிவு

* 4 வினா.—**திரு. வை. கவாமிநாதன் :** மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளியில் பல்கலைக்கழகப் பிரிவு (University Centre) ஏற்படுத்தத் தமிழ்நாடு அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எந்த இடத்தில் துவக்க உத்தேசித்துள்ளது?

[1970 தவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், திருச்சிராப்பள்ளியில் கோட்டுப்பட்டு கிராமத்திலிருக்கும் குதிரைப் பந்தய மைதானத்தில் மேற்படிப்புப் பிரிவு ஒன்றைத் தொடங்கத் திட்டமிட்டுள்ளது.

திரு. ஆர். கருப்பையா : அந்தப் பிரிவானது எப்போது தொடங்கப்படும்? எந்த ஆண்டு செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் இதிலே முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அதற்கு பல்கலைக் கழகத்தின் மானியக் குழுவிடமிருந்து நிதி உதவி பெற வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு இந்தப் பல்கலைக்கழகப் பிரிவை அமைக்க மானியக் குழு நிதி உதவி செய்யும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு முழுப் பொறுப்பையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதா என்று அரசின் கருத்தைக் கேட்டார்கள். இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. மானியக் குழுவுக்கு எழுதி பதில் வந்த பிறகு இந்தப் பிரிவு தொடங்கப் பெறும்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : மெட்ராஸ் யூனிவர்சிட்டி திருச்சிராப்பள்ளியில் சென்டர் அமைப்பது போல் மதுரை யூனிவர்சிட்டியின் சென்டர் ஒன்றைப் பாளையங்கோட்டையில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா? திருநெல்வேலி டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திலும் இதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இதுபற்றி அரசாங்கம் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கேள்வி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பகுதியைப் பொருத்தது. திருநெல்வேலியில் அப்படிப்பட்ட பிரிவு அமைப்பதைப்பற்றி மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் முடிவு எடுக்க வேண்டும். தனிக் கேள்வி போட்டால் அப்படிப்பட்ட முடிவை மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் எடுத்திருக்கிறதா இல்லையா என்ற விவரத்தைப் பெற்று அளிக்க முடியும்.

THIRU K.S. KOTHANDARAMIAH : May I know from the Hon. Minister for Education whether he will be kind enough to grant a University Centre at Dharmapuri?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எல்லா இடங்களிலும் பல்கலைக்கழகப் பிரிவை ஏற்படுத்தமாட்டார்கள். சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பிரிவை திருச்சியிலும், கோவையிலும் ஏற்படுத்தலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியில் பல்கலைக் கழகப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால் அங்கு ஏராளமான கல்லூரிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் திருச்சியிலும், கோவையிலும் பல்வேறு கல்லூரிகள் அமைந்திருப்பதால் அங்கே பல்கலைக்கழகப் பிரிவை ஏற்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

1970 நவம்பர் 26]

Harijans of Sundivakkam

* 5 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Minister has received a complaint, dated 19th March 1970 from the Harijans of No. 309, Sundivakkam village of Madhurantakam taluk against the alleged atrocities committed on them by the Caste Hindus of the village; and

(b) if so, the details thereof and the action taken thereon?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) சுண்டிவாக்கம் கிராம அரிசனங்கள் ஜாதி இந்துக்களால் தாக்கப்பட்டனர் என்றும் அவர்களது குடிசைகள் நாசமாக்கப்பட்டன என்றும் அரிசனங்கள் முறையிட்டுள்ளனர். சட்ட ஒழுங்கை நிலைநிறுத்த காவல் துறையினர் உடனடியான நடவடிக்கை எடுத்து இருதரப்பிலும் உள்ள குற்றவாளிகளின் மீது வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். வழக்குகள் விசாரணையில் இருக்கின்றன.

திரு. கே. வினாயகம் : இந்த ஜாதி இந்துக்களால் தாக்கப்பட்ட அரிஜனங்களுக்கு என்ன நஷ்டம் ஏற்பட்டது? அந்த நஷ்டத்தை ஈடுகட்ட அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பணி என்ன? அந்தச் சண்டை எந்த அடிப்படையில் வளர்ந்தது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : பொருள் வகையில் எந்தவித நஷ்டமும் ஏற்படவில்லை. ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள். ஏற்கனவே அரிசனங்கள் இருந்த பகுதியில் 17 குடிசைகளில் 34, 36 குடும்பத்தினர் வசித்து வந்தார்கள். அந்த இடம் போதாத நிலையில் பக்கத்தில் இருக்கும் நிலத்தில் குடிசை போட்டார்கள். அதை ஜாதி இந்துக்கள் தடுத்திருக்கிறார்கள். அதை மீறி யாரோ ஒருவர் குடிசை போட்டார். அதனால் இருவருக்கிடையே தகராறு ஏற்பட்டது. மாவட்ட கலெக்டர் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. எல்லப்பன் அவர்களையும் அழைத்துச் சென்று அங்கு விசாரித்தார்கள். அந்த இடம் ஜாதி இந்துக்களுக்குச் சொந்தம் இல்லை, அரசாங்க நிலந்தான் என்று தெரிய வந்தது. டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரப்பட்டு அந்த இடம் ஜாதி இந்துக்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது தற்போது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டம்.

* 6 வினா—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசனநல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பயிர் இன்ஸ்யூரன்ஸ் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்திய அரசால் மாநில அரசுகளுக்குச் சுற்றி அனுப்பப்பட்ட பயிர்க் காப்புறுதி குறித்த வரைவு மாதிரி மசோதாவும் மாதிரித் திட்டமும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. என். கிட்டப்பா : அடிக்கடி வெள்ளச் சேதத்தால் பயிர்கள் நாசமாகின்றன. விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் இல்லை. அண்மையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத் தைக் கண்ணுற்ற நமது அரசாங்கம் இனிமேலாவது பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை விரைவில் செயல்படுத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் தேவையென்று நினைத்துத்தான் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வரைவுத் திட்டத்தை மாநிலங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநில அரசும் அதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னோடியாக கோவைப் பகுதியில் வேளாண்மைத் துறை இயக்குநர் அவர்கள் முன்னோடித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார். 38,591 ரூபாய் செலவில் ஆய்வுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. கோவையில் இருந்து உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், காங்கேயம், கோபி பகுதிகளில் சோளம், கம்பு பயிர்களை இந்தத் திட்டத்திற்காக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதில் முடிவு தெரிந்த பிறகுதான் எந்தவகையில் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று பரிசீலித்து அதற்குப் பிறகு நமது ஒப்புதலை மத்திய அரசிற்குத் தெரியப்படுத்த முடியும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்தக் க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் என்பது பயிர் அழிவதற்கு மட்டுமல்ல, ஒரு பயிரின் விலை குறையும்போது அதற்கும், அதன் விலை குறையும்போதும் அதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்திற்கு நஷ்டயீடு கொடுப்பதற்கும் இந்த மசோதாவில் வழிவகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அழிவு ஏற்படும்போது அப்போது அந்த விவசாயிகளுக்கு எந்த வகையில் உதவி செய்வது என்ற வகையில் அவர்களுக்கு துணையாக இருப்பதற்கு இந்த காப்புறுதித் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்கிறோமே தவிர விலையைப்பற்றியோ அல்லது உதவி பற்றியோ வேறு எந்த வகையிலும் இதில் குறிப்புகள் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இல்லை என்பதினால்தான் சர்க்கார் இதைப்பற்றி ஆலோசனை சொல்லுமா என்று கேட்கிறேன். கட்டுப் படியான விலை கிடைக்காமல் இருக்கும்போது அதையும் சேர்த்து செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆலோசனை கூறுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது விலை கட்டுப்படியாகவில்லை என்று விவசாயிகள் கூறுவதாகத் தெரியவில்லை. இன்று சர்க்காரே நல்ல விலைக்கு விவசாயிகளிடம்

1970 நவம்பர் 26]

இருந்து நெல்லை கொள்முதல் செய்வதன் காரணமாக விலைக்குறைவு என்ற எண்ணமே இப்போது ஏற்படவில்லை, ஆகவே அதைப் பற்றி அதிகமாகச் சிந்திக்கத் தேவையில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் கேட்பது, விலை ஏறுவது அல்லது இறங்குவது என்பதல்ல. அப்படி இறங்கினால் இதையும் பற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை கூறுவார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை குறைய விடமாட்டோம். அப்படி ஒரு கஷ்டம் விவசாயிகளுக்கு வருவதை சர்க்கார் பொறுக்காது. அதை சர்க்கார் நிச்சயம் பார்த்துக்கொள்ளும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் மூலம் குறிப்பிட்ட சில பயிர்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வது என்பதால் அந்தப் பயிர்களுக்கு மட்டும் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் பயனை அளிப்பதன்மூலம் மற்ற விவசாயிகளை அது பாதிக்காதா? பருத்தி, சோளம், கம்பு போன்ற குறிப்பிட்ட பயிர்களை மட்டும் எடுக்கும்போது புன்செய் என்றால் அப்படி ஒரு சில பயிர்களை மட்டும் எடுப்பதை விட மற்றப் பயிர்களைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்து அவற்றையும் இதன் கீழ் கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தோட்டம், மலைப் பகுதித் தோட்டப் பயிர்கள் இவைகளைத் தவிர வேறு எல்லாப் பயிர்களும் இத்திட்டத்தில் அடங்குகின்றன. இன்று முன்னேடித் திட்டமாக கோவைப் பகுதியில் கம்பு, சோளம் போன்ற புன்செய் பயிர்களுக்கும் திட்டப் பணிப் பகுதிகள், மற்றும் திட்டப் பணிப் பகுதிகளல்லா பிற பகுதிகளின் கீழுள்ள நெற்பயிர்கள் குறித்தும் ஒரு பைலட் ஸ்கீமாக நடத்தி வருகிறோம். பரீட்சார்த்தமாக நடத்தப்படுகிற இதிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற முடிவுகளை வைத்துக்கொண்டு மேலும் என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் முடிவு செய்யும்.

Strike by Beedi workers in Madras

* 7 Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN: Will the Hon. the Minister for Labour and Backward Classes be pleased to state—

(a) whether the Beedi workers at Madras City went on a strike about the 25th June 1970 ; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) ஆம்.

(இ) நீண்ட பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பின்னர் தொழிற்சாலைத் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 4-7-1970 அன்று இதற்கு உடன்பாடு காணப்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டின் படி சுமார் 10,000 தொழிலாளர்கள் கலந்து கொண்ட வேலைநிறுத்தம் நின்று 5-7-1970 முதல் அவர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

[1970 நவம்பர் 26]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இந்தப் பீடித் தொழிலாளர்கள் என்ன காரணங்களுக்காக வேலைநிறுத்தம் செய்தார்கள் ? என்ன கோரிக்கைகளை அவர்கள் முன்வைத்திருந்தார்கள் ? அவைகளில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவைகள் என்னென்ன என்பதைப் பற்றிய விவரங்களை அறிவிக்க முடியுமா ? பீடித் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் எப்போது அமல் நடத்தப்படும் என்று சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : ஆறு கோரிக்கைகளை தொழிலாளர்கள் முன்வைத்தார்கள். அந்த ஆறு கோரிக்கைகளில் பெரும்பாலானவை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பவை, ஒன்று, பீடி சுற்றுபவர்களுக்கு தூல் இலவசமாகக் கொடுப்பதற்கு, அதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1947-ம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் தகராறு சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின் கீழ் 18-5-1969 அன்று செய்து கொண்ட உடன்பாட்டுக்கு ஏற்றவாறு ஊதியம் அளிக்க பீடித் தயாரிப்பாளர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்ற உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பீடி சுற்றுவதற்குத் தேவையான பீடி இலைகளை கணிசமான அளவிற்கு வழங்குவதற்கு தயாரிப்பாளர்களிடம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பீடி சுற்றுபவர்களுக்கு வரத்திற்கு ஆறு நாட்கள் வேலை அளிப்பது குறித்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில சிக்கல்களை பரிசீலனை செய்ய தனியே எடுத்துக்கொள்வது என்ற உடன்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நீண்ட காலப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட உடன்பாட்டை மீறி, சர்க்கார் எழுத்து மூலம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வாக்குறுதியை, லீஸ் வசதி, போனஸ் வசதி, வேலையில்லாத நாட்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுப்பது போன்ற பிரச்சனைகள் குறித்து கெஸெட்டில் நோட்டிபிகேஷன் விடுக்கிறோம் அல்லது அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுகிறோம் என்று கொடுத்திருக்கக்கூடிய வாக்குறுதிகள் இதுவரையில் நடைமுறைக்கு வராத காரணத்தினால் மேலும் இப்போது அந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒரு அதிருப்திகரமான, குழப்பமான நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? ஆகவே, இதுவிஷயமாக அந்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அவற்றை அமுல்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ள விவரங்கள் இப்போதுதான் அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறும்படியான குறைகள் இருக்குமாயின் அவற்றைப் போக்க ஆவன செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. மா. பா. சாரதி : வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் பீடித் தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து தேசிய விடுமுறை நாட்களுக்கு கூலியுடன் விடுமுறை விடவேண்டுமென்றும், முக்கியமான பண்டிகைகளுக்கு கூலியுடன் விடுமுறை விடவேண்டும் என்றுமுள்ள கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளதையும் சேர்த்து அரசாங்கம் எப்போது கெஸ்ட்டில் வெளியிடுவதாக இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : உறுப்பினர் அவர்களின் கோரிக்கை பரிசீலனை செய்யப்பட்டு நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. வினாயகம் : இந்தப் பீடித் தொழிலாளர்கள் ஆக்ட் நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டப் புத்தகத்தில் வந்து பத்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அப்படி அது சட்டமாக்கப்பட்ட பிறகும் அதை அமல் படுத்தாமல் இருப்பது விந்தையிலும் விந்தை. அதை நிறைவேற்றுவதில் என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன? அப்படி அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இல்லை என்றால், அந்த ஆக்ட் அமுலுக்கு வரக் கூடாது என்றால், ஒரு மசோதாவை திரும்பவும் கொண்டு வந்து அந்த ஆக்டை கான்ஸல் செய்துவிட்டால் இதுபற்றிய கேள்விக் கேடும் இல்லாமல் போகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வியைப் போடுங்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : அதை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கத் திற்கு என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன? அதை நிறைவேற்றுவதற்கில்லை என்றால், அதை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்காகத் தனி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்ததிலிருந்து, பத்து ஆண்டுகளாக இந்தப் பிரச்சினை நீடித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதிலிருந்து அதிலுள்ள சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு எவ்வளவு சிரமம் இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அதோடு உயர்நீதி மன்றத்தில் இருப்பதன் காரணமாக அதுபற்றி எந்தவிதமான ஒரு முடிவு எடுப்பதாயிருந்தாலும், அவர்கள் தீர்ப்புக்கு எற்றிய அது குறித்துப் பொறுத்திருந்து பார்த்துப் பிறகு பரிசீலனை செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, with regard to the dispute between the employers and the beedi workers, may I know whether it went to a Tribunal and if so, what was the award given by the Tribunal, whether any increase in wages for the workers who prepare 1,000 beedies has been recommended by it and whether that has been accepted by the 'Muthalalees'? Also may I know whether it is not a fact that the problem has to be analysed on an All India basis and whether this Government have got in touch with other State Governments so that there may be uniform tariff throughout the country and we are not forced to implement it in our State alone? What is the exact position and will Government clarify the whole thing?

[1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த பீடித் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தைப் பொறுத்தளவிற்கு தமிழ் நாட்டில் ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருந்தது. அதை, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் ஒரு முயற்சி எடுத்தார்கள். நம் தென் மாநிலங்கள் எல்லாம் கூடிப் பேசினோம். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சட்டம் போட்டுவிட்டோம். திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னது உண்மைதான். ஆனால் அதை நிறைவேற்றும்போது நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். இதிலுள்ள கஷ்டம், பார்டர் ஏரியாக்களில்—இந்தப் பக்கத்தில் கர்நாடக மாநிலம் இருக்கிறது, அந்தப் பக்கத்தில் ஆந்திர மாநிலம் இருக்கிறது—தொழில் புரியும் நம் தொழில் அதிபர்கள் அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்களைச் சொல்கிறார்கள். இந்த மாநிலங்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் என்ன செய்வது என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசை வற்புறுத்தி எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான சட்டம் இருக்க வேண்டும். அந்தச் சட்டம் கூட நம் தமிழ்நாடு சட்டத்தை ஒத்திருப்பதால் அப்படி அதை ஒரே மாதிரியான சட்டமாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். மற்ற மாநில அமைச்சர்களைச் சந்திக்கும்போது கூட அதுபற்றி வற்புறுத்துகிறோம், எப்படியாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று.

கூலிப் பிரச்சினைதான் வேறுபாடாக இருக்கிறது. பக்கத்திலுள்ள சிற்றூரில் வேறுவிதமாக இருந்தால் வேலூரில் உள்ள தொழில் அதிபர்கள் அங்கு செல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சில சமயங்களில் இங்குள்ள அதிபர்கள் அங்கேயும் வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே தொழிலாளர்களைப் பட்டினி போட்டு விட்டு அங்கே தொழில் செய்ய முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆக, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. உயர்நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் அச்சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டாம் என்ற எண்ணமோ அல்லது தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணமோ—திரு. வினாயகம் அவர்களுக்கு இருந்தாலும்—எங்களுக்கு இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: It is an insinuation against me. He should withdraw that word.

Supply of boiled rice in Chingleput district

* 8 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Food and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the people of Kanagam, Tharamani and other neighbouring villages in Chingleput district are put to a lot of inconvenience due to non-supply of boiled rice; and

(b) if so, the reasons thereof and the action taken thereon?

1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் 18-ம் தேதி முதல் டிசம்பர் 31-ம் தேதி முடிய கானகம், தரமணி மற்றும் அருகிலுள்ள கிராமங்களில் புழுங்கல் அரிசி விநியோகிக்கப்படவில்லை என்றாலும், அங்கிருந்த குடும்பக் கார்டு கடைகளுக்குப் பச்சரிசி வழங்கப்பட்டது. அதனால் புழுங்கல் அரிசி வழங்காததால் ஏற்பட்ட கஷ்டம் குறைக்கப்பட்டது.

(இ) 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் புழுங்கல் அரிசி இருப்பு போதுமானதாக இல்லை. செங்கை மாவட்ட ஆட்சியாளர், தஞ்சாவூர் குறுவை நெல்லிலிருந்து புழுங்கலரிசி தயாரிக்கவும், சார்புப் பகுதிகளில் விநியோகிக்கவும் ஏற்பாடு செய்தார்.

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact that in these areas, boiled rice which has become spoiled due to wrong method of storage, was supplied? If so, will this Government tell us what is the quantity of boiled rice that was spoiled during one year because of such storage?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அந்தப் பகுதிகளில் நாம் ஏதோ கெட்டுவிட்ட அரிசியைத் தந்து விட்டதாக சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்ததாகத் தகவல் இல்லை. எவ்வளவு அரிசி கெட்டு விட்டது என்று கேட்கிறார்கள். அரிசி கெடுகிற தருவாயில் இருந்ததை எல்லாம் ஏலம் போட்டு விற்றாகி விட்டது. கையில்கெட்டு விட்ட அரிசி எதுவும் இல்லை. மொத்தம் எவ்வளவு அரிசி கெட்டு விடும். தருவாயில் இருந்தது, எவ்வளவு ஏலம் போட்டோம் என்ற விவரம் கைவசம் இல்லை. கெட்டு விட்ட அரிசியை எங்கும் போடவில்லை. கெடுகிற தருவாயில் இருந்ததை எல்லாம் ஏலம் போட்டு விற்று விட்டோம்.

Chingleput Municipality

* 9. Q.—THIRU N. S. V. CHITHAN: Will the Hon. the Minister for Food and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Chingleput Municipal Council has requested the Government in 1970 to upgrade it; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: (அ) ஆம்.

(இ) செங்கற்பட்டு நகராட்சித் தலைவர் அந்நகராட்சியை இரண்டாம் நிலை நகராட்சியாக மறுவகைப்பாடு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை நகராட்சி மன்றத்திற்கு அளித்தார். 31-3-1970 நாளிட்ட தனது 496-ஆம் எண் தீர்மானத்தில் அந்நகராட்சி மன்றம் இக்கருத்துரையை ஏற்று அது குறித்து அரசுக்கு எழுதுவதெனவும், தீர்மானத்தின் படிக்களை பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்புவதெனவும் அது தீர்மானித்தது. நகராட்சியின் நிதியிலே குறித்து விவரங்களை

[1970 நவம்பர் 26]

அனுப்புமாறு நகராட்சி நிர்வாக இயக்குநர் கேட்கப்பட்டுள்ளார். அந்த விவரங்கள் கிடைத்தவுடன் இச்செயற்குறிப்பு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே நகராட்சிகளாக உயர்த்தப்படவேண்டிய அளவிற்குப் பல ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. அவற்றை உயர்த்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : காலம் வரும்போது உயர்த்தப்படும். நகராட்சிகளை எல்லாம் உயர்த்துவதற்கு சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகள் அனுசரிக்கப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்படும்.

விசைத்தறிகள்

* 10 வினா—**திரு. சு. துரைசாமி :** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

விசைத்தறி வாங்க நெசவாளர்களுக்குத் தற்போது என்ன என்ன உதவிகள் எந்த நிறுவனங்கள் மூலமாகத் தரப்படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தொழில்களுக்கு அரசாங்க உதவிச் சட்டம் மூலமாகவும், வாணிக வங்கிகளின் மூலமாகவும், விசைத்தறிகளை வாங்க, தணிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள நெசவாளர்களுக்கு விசைத்தறிகள் வாங்குவதற்கு அரசு கடனுதவி செய்கின்றது.

கைத்தறி நெசவாளர்கள்

* 11 வினா—**திரு. சோ. அழகர்சாமி :** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) விசைத்தறி புகுத்தப்படுவதால் வேலை இழக்கும் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் நிவாரணத்திற்கெனத் திட்டம் ஏதும் வகுக்கும் உத்தேசம் அரசிடம் இருக்கிறதா?

(இ) நெசவு ஆலைகள் மற்றும் நூற்பாலைகளுக்குக் கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பத்தினருக்கு முதற் சலுகை காட்டி வேலையளிக்க உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) & (இ) ஆம். விசைத்தறிகள் புகுத்தப்படுவதால் துயருறும் தொழிலாளர்களின் துயர்தணிப்புக்காகப் பின்வரும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன :—

(1) கைத்தறித் துணிகளில் பலவகைகளை உருவாக்குவதில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க பயிற்சி நிலையங்களை அமைத்தல்;

1970 நவம்பர் 26]

(2) அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போல நெசவாளர்கள் அவர்களது தொழில்களைப் பெருக்க வட்டியில்லாக் கடன்களை அளித்தல்;

(3) வேலையிழந்த கைத்தறி நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை மீண்டும் திறக்கப்படுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் ஆலைகளில் வேலைக்கு அமர்த்துவதில் அவர்களுக்கு முதலிடம் அளித்தல்; வேலையிழக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலை அளிக்குமாறு பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் வேண்டப்படுதல்;

(4) அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படுவதுபோல பயிரிடத்தக்க தரிசு நிலங்கள் நெசவாளர்களுக்கு அளித்தல்; கிணறு வெட்டவும், பால் பண்ணை நடத்தவும் நெசவாளர்களுக்கு உதவி அளித்தல்;

(5) அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படுவதுபோல, வேலையிழந்த நெசவாளர்களின் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகை, உணவு வசதி, உறையுள் வசதி போன்ற கல்விச் சலுகைகள் அளித்தல்.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள், வங்கிகளின் மூலமாக உதவி அளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். அப்படி வங்கிகளின் மூலமாக உதவி அளிக்க சொத்து மதிப்பு ஏதா கிலும் கேட்கப்படுகிறதா? விசைத்தறி வங்குவதற்கு அரசாங்கமே கைத்தறி இலாகா மூலமாகக் கடன் கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வங்கிகள் மூலம், எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்படுகிறது என்று விவரம் இல்லை. நம்முடைய கைத்தறிச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து பண உதவி செய்கிறோம். அதன்படி, வங்கிகள் மூலமும் நம்முடைய அரசாங்கம் “ஸ்டேட் எய்ட் டி இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆக்ட்” படி கொடுக்கும் கடன்களுக்குத்தான் உரிமை உள்ளனர் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது எத்தனை நெசவாளர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது? விசைத் தறிகளுக்கு அவர்கள் ஏதாவது பணம் செலுத்த வேண்டுமா? அல்லது கடன் மூலமாகவே, வேலை இழந்த நெசவாளர்களுக்கு விசைத்தறி தரப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விசைத்தறிகளுக்குக் கடன் தருகிறோம் என்று சொன்னோம். நெசவாளர்களுக்கு 500 விசைத் தறிகள் புகுத்துவதற்கு ரூ. 8½ லட்சம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்க உத்தேசித்துள்ளோம். ஒரு விசைத்தறிக்கு ரூ. 1,700 என்று போட்டு இருக்கிறோம். ரூ. 10 லட்சம் ரூபாயை அரிசனங்களுக்குக் கொடுப்பது போன்று கடன் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முடிவு எடுத்து இருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், விசைத்தறிகளால் பாதிக்கப் படுகிற நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு விதமான சலுகைகள் பற்றி அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். இப்போது நம்முடைய ராஜ்யத்திலே எவ்வளவு விசைத்தறிகள் அனுமதிக்கப்பட

[1970 நவம்பர் 28]

இருக்கின்றன, அதனால் பாதிக்கப்பட இருப்பவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்று சர்வே செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா? அப்படி சர்வே செய்யப்பட்டு இருந்தால், விவரம் தேவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 1964-ம் ஆண்டிலேயே 12,500 விசைத்தறிகள் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டன. வினியோகிக்கப்படாமல் இருந்த அவற்றை அண்மையில்தான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுப்பது என்றும், உண்மையான தறி நெசவாளர்களுக்குத் தான், விசைத்தறி கொடுப்பது என்றும் முடிவு செய்து இருக்கிறோம். அதன்படி கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 500 விசைத்தறிகள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும், 500 விசைத்தறிகள் தனியாருக்கும் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் வினியோகிப்பதில் எந்தவிதமான பிரச்சனையும் இருக்காது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, விசைத்தறி புதுத்தப் படுவதால் வேலை இழக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பல திட்டங்கள் மூலம் நம்முடைய அரசு உதவி செய்து வருவதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். பல்வேறு துறைகளில், ஆசிரியர்களுக்கு, இன்ஜினியர்களுக்கு, வேலை கொடுப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் 'டி.ரெயினிங் ஸ்கீம்' மூலம் உதவி செய்து வருகிறது. இப்படி வேலை இல்லாதவர்களுக்காக செலவழிக்கப் படும் தொகைக்காக, மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நம்முடைய அரசாங்கம் ஏதாவது ஈட்டுத்தொகை கோரி இருக்கிறதா? அப்படி என்றால் அதனுடைய விவரம் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது பொதுவான கேள்வி. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு, கைத்தறி விசைத்தறியாளர்களுக்கு என்று ஆண்டுதோறும் ரூபாய் 4 இலட்சம் ஒதுக்கி மாவட்டம் தோறும் பயிற்சி நிலையம் ஆரம்பித்து அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் இது போன்ற வேலைகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அண்மையில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பிரதம அமைச்சரைச் சந்தித்தபோது சொன்னார்கள், அவர்களுடைய அரசாங்கமே, மத்திய அரசாங்கமே, வேலை இல்லாதவர்களுக்கு, வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப் போதிய முயற்சி எடுத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. பல துறைகளில் வேலை வாய்ப்பு பெருகுவதற்குத் திட்டங்களினை பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் பணம் தரும் என்று நம்பிக்கை இருக்கிறது.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவரவர்களே, வேலை இன்றி இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கடனாக, ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் கடன் அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிக்கடனாகக் கொடுக்கும் தொகையில் 4-ல் ஒரு பங்கை அரசாங்கம் மான்யமாகக் கொடுக்க முன்வருமா?

1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கடனாகக் கொடுப்பதே தல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது வட்டி இல்லாத கடன் தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். வட்டி இல்லாத கடன் எந்த அடிப்படையில், என்னென்ன தொழிலுக்கு என்பதைக் கூறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதுதான் சொன்னேன், அது பற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு எப்படி தொழில்கள் செய்வதற்கு கடன் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதே முறையைக் கடைப்பிடிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்து இருக்கிறது. எந்தெந்த தொழில்களுக்கு என்பதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : விசைத்தறி புகுத்தப்படுவதால் மதுரை, இராமநாதபுரம், சேலம் போன்ற இதர மாவட்டங்களில் பாதிக்கப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு, நூற்பு ஆலைகள், நெசவு ஆலைகள் ஆரம்பிக்க அரசாங்கத்தினிடம் ஏதேனும் உத்தேசம் உண்டா? பணம் இல்லாதபோதிலும், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதி கோரி அமுல் செய்ய அரசு முன் வருமா? அது பற்றிய அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நூற்பு ஆலைகள் பற்றிய சிக்கல்கள் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். நூற்பு ஆலைகள் ஆரம்பிப்பதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. நெசவு ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ விசைத்தறி புகுத்துவது என்ற வார்த்தையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம். அவர்களாகவே விரும்பிக் கேட்டால் கொடுக்கலாம். இப்போதுள்ள சூழ்நிலை அப்படி இல்லை. இப்போது 1,000 விசைத்தறிகள் புகுத்துவது என்று எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். 12,500 விசைத்தறிகளுக்கு அனுமதி இருந்தபோதிலும், 1,000தான் இப்போது எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையைக் கவனித்து வருகிறது. திடீரென்று விசைத்தறி கொண்டு வருவதால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற கொள்கையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுத்து, வேலை வாய்ப்பு வசதி தந்தால் நிச்சயமாகப் பொருளாதாரத்துறையில் நெசவாளர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் செய்துவிட முடியும்.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விசைத்தறிகளை நம்முடைய கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக வாங்கி நெசவாளர்களுக்குத் தருகிறோம், விசைத்தறிகள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நம்முடைய கைத்தறி இலாகாவின் மூலம் வாங்கப்பட்டு, அவிநாசி, கோவை பகுதியிலுள்ள விசைத்தறிகளில் தயாரிக்கின்றவர்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

[1970 நவம்பர், 26]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பம்பாயிலிருந்து இது போன்று விசைத்தறிகளை வாங்குகின்ற முயற்சி இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள சிறு தொழில் வாரியமே இதைச் செய்து கொடுக்கலாம் என்று ஒரு முயற்சியை இப்பொழுது பரிசீலித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதில் அவர்கள் வெற்றி பெற மார்கள். இந்தக் கஷ்டம் இல்லாமல் போய்விடும்.

கல்லணை-காவிரிப்பூம்பட்டினம் சாலை.

* 12 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாயூரம் நகரில், மாப்படுகை பகுதியிலுள்ள கல்லணை-காவிரிப்பூம்பட்டினம் சாலையை அரசின் நெடுஞ்சாலைப் பிரிவு எப்போது மேற்கொண்டது?

(இ) மேற்கண்ட சாலை வேலை எப்போது முடிவுறும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) மாயூரம் நகராட்சிப் பகுதிக்குள் அமைந்துள்ள கல்லணை-காவிரிப்பூம்பட்டினம் சாலையில் 61/2 மைல் முதல் 62/5 மைல் வரையுள்ள சாலையையும் அத்துடன் 590 அடி நீளமுள்ள சாலையையும் அரசு 1968-69-ல் மேற்கொண்டது.

(இ) மேற்குறிப்பிட்ட சாலைக்குச் சிவப்புச் சாலைக்கல் பரப்பித் தனிப்பட்ட முறையில் செப்பணிதும் பணி ஏற்கெனவே முடிவடைந்துள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, மேற்கண்ட சாலைக்கு அரசு ஒதுக்கியுள்ள தொகையை அறிவிக்க இயலுமா? அது போலவே, கல்லணை-காவிரிப்பூம்பட்டினம் சாலையில் இன்னும் நெடுஞ்சாலைப் பிரிவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாத பகுதிகள் விரைவில் நெடுஞ்சாலைப் பிரிவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட ஆவன செய்ய அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இப்பொழுது மேற்படி சாலைக்கு ரூ. 24,500 செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றுமுள்ள சாலைகள் கொள்கை அடிப்படையில் ஆண்டுதோறும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

தென்பாறை கிராமத்துக்கு வடிகால் திட்டம்.

* 13 வினா—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், மன்னார்குடி தாலுக்கா தென்பாறை கிராமத்திற்கு வடிகால் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டதா?

(இ) அதன் மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு?

1970 நவம்பர் 26]

(உ) அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பலன் பெறும் நிலங்கள் எத்தனை ஏக்கர்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) மதிப்பீட்டின் தொகை ரூபாய் 5.11 லட்சம்.

(உ) இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் 3,024.74 ஏக்கர் நிலங்கள் பயன்பெறும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, நீண்ட நாட்களாக இந்தக் கோரிக்கையை விவசாயிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் எந்த ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்டது? அதற்கு எப்பொழுது அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எந்த ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்டது என்பதற்கு விவரம் இல்லை. 30-9-1970-ம் தேதியிட்ட அரசு ஆணை எண் 1979-ல் இந்தத் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. மேற்கொண்டு வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படும்.

Articulated buses in Madras.

* 14 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR :
THIRU K. SAHADEVA KANDER : Will the
Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether articulated buses are operated in Madras City;
and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இணைக்கப்பட்ட இரட்டை மாடிப் பேருந்து ஒன்றைச் சோதனை அடிப்படையில் தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துத்துறை சென்னை மாநகரில் ஓட்டுகிறது.

(இ) இப் பேருந்து 100 இருக்கைகளைக் கொண்டுள்ளது. இது பாரிமுனை-கிண்டி தொழிற்பேட்டை வழித்தடத்தில் ஓடுகிறது.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இணைப்புப் பேருந்துகளின் மூலம் சர்க்காருக்கு லாபம் கிடைக்குமா? அப்படி கிடைக்கும் என்றால், இதை இன்னும் விஸ்தரிப்பு செய்வதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா? இந்த இணைப்புப் பேருந்துகளின் மூலம் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள சௌகரியங்கள் என்ன, நன்மைகள் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சர்க்காருக்கு ஆதாயம் ஏற்படவேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறோம். நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250 முதல் ரூ. 400 வரையில் இந்த வழித்தடத்தில் வசூல் ஆகிறது. இந்த வழித் தடத்தை ஓட்டுகின்ற காரணத்தினால் ஜன நெரிசல் தவிர்க்கப்படுகிறது.

[1970 நவம்பர் 26]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, முன்னு விருந்த போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதித்தால் ரூ. 2 கோடி லாபம் சம்பாதிக்க முடியும் என்று கூறினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து இந்த இணைப்பு பஸ்களை விடுகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதல் அமைச்சர் அனுமதித்தால் என்று சொன்னால், அனுமதிக்கவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியென்றால், அவர் சொன்ன ஆலோசனை மிகவும் தவறான ஆலோசனை தானா? அதற்கு என்ன நடவடிக்கையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : யோசனைகளுக்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுப்பது முறையல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்களுடைய மந்திரிசபைக்குத் தான் பெருமையும் சிறுமையும். உங்களுடைய கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள யோசனையின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்களா?

(பதில் இல்லை).

DR. H. V. HANDE : What are the steps taken by this Government to mitigate the hardships experienced by the countless number of persons who are using the State Transport buses day in and day out? Have any concrete steps been taken by this Government to see that the deteriorating service is improved and to solve problems like the name boards not being visible in the night because there is no proper lighting, absence of proper protection against rain water, breakdown and the deteriorating nature of the service? The Hon. Minister promised to take some steps some time ago, but nothing has been done. May I know what concrete steps have been taken by the Government to solve the problems?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு சில பதில்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த அரசாங்கப் போக்குவரத்தை நான்கு பகுதிகளாக ரீஜனலைசேஷன் செய்திருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு 'ஸ்ட்ரெந்தெனின் ஆப் தி ஹொர்க்ஷாப் ஃபெஸ்லிடிஸ்' செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது அதிகப்படியான பஸ்களை விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஜன நெரிசலைத் தவிர்ப்பதற்கு ஏற்கனவே ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது மொத்தமாக சுமார் ரூ. 6 கோடி தேவையாக இருக்கிறது. ரூ. 3 கோடி ரிப்ளேஸ்மெண்டு செய்வதற்கும், ரூ. 3½ கோடி புதிய பஸ்கள் வாங்குவதற்கும், மொத்தம் ரூ. 6½ கோடி தேவைப்படுகிறது. இதைப்பற்றி தீர்க்கமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. கே. வினாயகம் : இப்பொழுது ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறவர்கள் இந்தத் துறையிலே என்னென்ன மாறுதல் செய்து பொது மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மைகளைத் செய்து தந்திருக்கிறார்கள்? முன்னமே இருந்ததைவிட பீக் ஹவர் டிராபிக் பற்றி ஏதாவது சரி செய்திருக்கிறார்களா? அல்லது ஜன நெருக்கடி இருக்கிறதே சாதாரணமாக, அதைச் சரி செய்திருக்கிறார்களா? அல்லது பிரயாணிகளாக இருப்பவர்கள் ஏதாவது குறள்களைப் படித்து விட்டு, பிறகு ஒழுங்காக நடப்பதற்கு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்வி இணைப்புப் பேருந்தைப்பற்றியது. டிரான்ஸ்போர்ட்டைப்பற்றி பொதுவாகக் கேள்வி கேட்கக் கூடாது.

THIRU K. VINAYAKAM : You have allowed a supplementary question and I am pursuing it.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இணைப்புப் பேருந்தைப்பற்றிக் கேள்வி கேளுங்கள். டிரான்ஸ்போர்ட்டைப்பற்றி பொதுவாகக் கேள்வி கேட்கக் கூடாது.

திரு. கே. வினாயகம் : பெரும்பாலான மக்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் அதிகருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு, நிலைமையை சீர்திருத்துவதற்கு ஏதாவது கான்கிரீட் ஸ்டெப்ஸ் எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கனம் உறுப்பினரின் துணைக் கேள்வி, மூலக் கேள்விக்குத் தொடர்பு உடையதாக இல்லை என்றாலும், சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம் முடைய அரசு அதிகமான பஸ்களை விட்டு ஜனநெரிசலைத் தவிர்த்திருக்கிறது. பீக் ஹவர் பிராப்ஸம் என்பது சென்னைக்கு மாத்திரம் உரிய பிராப்ஸம் அல்ல. எல்லாத் தலைநகரங்களிலும் முக்கியமாக இருக்கிற பிரச்சினையாக இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. இதைப் பற்றி நமது அரசு சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

Co-operative Societies

* 15. Q.—**DR. H. V. HANDE :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Government has any proposal to treat all the paid staff of the Co-operative Societies as Government servants;

(b) whether the Government has any proposal to run the Co-operative Societies on profit oriented business like manner and to introduce thrift deposit system in the Co-operative Societies; and

(c) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) கூட்டுறவு சங்கங்களின் நோக்கம் மக்களுக்கு சேவை செய்வது. அதில் ஆதாயம் என்பது ஒரு பக்க விளைவு (பை பிராடக்ட்) ஆகும்.

[1970 நவம்பர் 26]

சிக்கன டிபாசிட் முறை பெரும்பாலான கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஏற்கனவே செயலில் உள்ளது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நஷ்டம் ஏற்படுவது இன்னொரு பை பிராடக்ட்.

Some time ago the Hon. Minister assured this House that he was going to completely reorganise and reorient the system and introduce the profit motive so that losses would be prevented. After having given the assurance in this House, has any attempt been made to implement it? What attempts have been made to see that the heavy losses are reduced at least to some extent, after the new Minister, who has got some pragmatic ideas, came to power?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : The question was about the objective. The objective of any Co-operative society is public service. I said that the profit which accrued was only a by-product. Arising out of the supplementary question, I may say that action is being taken against all those societies which show deficits or losses continuously for three years.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சம்பந்தமாக, அவற்றைச் சீரமைப்பு செய்யவேண்டும் என்பதற்காக சந்தானம் குழு என்று ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தினார்களே, அந்தக் குழுவின் அறிக்கையை அரசு எப்போது அமல் நடத்தும்? அந்தக் குழுவின் அறிக்கையில் எவற்றை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, சந்தானம் குழுவின் சிபாரிசுகள் இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. காரணம், கூட்டுறவுத் துறை சம்பந்தமான காரியங்கள் ஐந்து அமைச்சுகளில் இருக்கின்றன. இந்த ஐந்து அமைச்சுகளும் என்னென்ன பரிந்துரைகள் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கின்றன. அதனால்தான் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணிபுரிகின்றவர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளத் திட்டம் இல்லை என்றாலும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கும் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளங்களில் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைப் போக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து, எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஒரே மாதிரியான சம்பளம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க முற்படுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, சந்தானம் கமிட்டிகூட, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வேலைசெய்யும் ஊழியர்களை அரசாங்க அலுவலர்களாகக் கருதவேண்டும் என்று கூறுவில்லை. எதற்காக 'பப்ளிக் சர்வீஸன்ட்' என்று சொன்னார்

1970. நவம்பர் 26]

கள் என்றால், இந்தியன் பீனல் கோட் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க அப்படி கருதவேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றபடி சர்க்கார் ஊழியர்களாகக் கருதவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய சம்பளத்தை சீரமைப்பு செய்வது என்கிற காரியம் அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சார், சந்தானம் கமிட்டியின் அறிக்கையில் உள்ள சிபாரிசுகளை அமுல் படுத்துவது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் ஐந்து அமைச்சுக்களில் இலாகாக்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். இப்படி ஐந்து அமைச்சுக்கள் பொறுப்புள்ளனவாக இருக்கின்றன என்று அந்தக் குழுவிற்கு அறிவிக்கப்பட்டதா என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, சந்தானம் கமிட்டியின் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள், ஐந்து தனித் தனி அமைச்சுக்களில் பொறுப்புப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுபற்றி, பொதுப்படையாக அமுல் நடத்தப்படும் என்று பல முறைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசியல் சட்டம், அமைச்சர்கள் மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள், இவைகளுக்குப் புறம்பானவை, நிர்வாக சௌகரியங்களுக்குப் புறம்பாக உள்ளவை, இப்படிப்பட்ட காரியங்களைத் தவிர, மற்ற சிபாரிசுகளை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன என்று சொல்லும்போது, இந்த சிபாரிசுகள் ஐந்து அமைச்சுக்களில் தனித்தனியாக ஆராயப் பட்டுவருகின்றன என்று சொன்னேன்.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் வலம் வரும் சிறப்பங்காடிகள்.

* 16 வினா—**திரு. வை. சுவாமிநாதன் :** மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் நடமாடும் சூப்பர் மார்க்கெட்டுகளை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இல்லை.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டத்திற்கு நடமாடும் சூப்பர் மார்கெட்டு வைப்பது இப்பொழுது இல்லையா? அல்லது எப்பொழுதும் இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவர் அவர்களே, எப்பொழுதுமே இல்லை. (சிரிப்பு) அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. சூப்பர் மார்கெட்டு என்பது எல்லாப் பொருள்களையும் ஒரே இடத்தில் வைத்து விற்கும் சிறப்பு அங்காடி. அதற்கு தரைப்பாப்பு, கிட்டத்தட்ட 5,000 சதுரஅடி வேண்டும். அதை நடமாட வைக்க முடியாது. எப்பொழுதுமே இல்லை.

[1970 நவம்பர் 26]

Suppression of Immoral Traffic Act

* 17 Q.—THIRU T. MARTIN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state the number and particulars of house brothel cases registered under the Suppression of Immoral Traffic Act in Madras City which were not subsequently prosecuted in Court of Law or having been prosecuted in Court of Law but later withdrawn from Courts in 1967, 1968 and upto November 1969?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : மன்றப் பேரவை முன் விவர அறிக்கை* ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* 18 Q.—THIRU T. MARTIN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether there is any proposal pending now before the Government of Tamil Nadu to appoint a special officer to advise the Madras City Police regarding investigation of crimes registered under the Suppression of Immoral Traffic Act; and

(b) if so, the particulars thereof?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

THIRU T. MARTIN : Mr. Speaker, Sir, efficient Police Inspectors like Mr. Dhanaraj and Mr. Rajaram Nair who have booked here a large number of cases under this Act, have been transferred and the present Assistant Commissioner who has withdrawn cases and who has not even filed charge-sheets with regard to booked cases has been kept in this City for three years. May I know from the Hon. Minister the reason for the same?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகின்ற அந்த அதிகாரி, ஹவுஸ் ப்ராதல் கேஸ்கள் மட்டும், செக்ஷன் 3 (1)-ன் படி 51 கேஸ்களை புக் பண்ணியிருக்கிறார். இன்னும் செக்ஷன் 7-ன் படி 71 கேஸ்களும், இன்னும் லப கேஸ்களும் புக் பண்ணியிருக்கிறார். மொத்தம் 706 கேஸ்கள் பிடித்திருக்கிறார். இவற்றில் கன்ஸிக்குஷன் ஆனவை 468 கேசுகள், பெண்டிங் ட்ரயல் 70. அக்விடல் ஆனவை 128 கேசுகள், ஷிட்ட்ரான் 38, அட்மாஸிஷன் செய்யப்பட்டவை 2.

THIRU T. MARTIN : Mr. Speaker, Sir, may I request the Hon. Minister to state whether the Assistant Commissioner has not even been able to secure his own decoy witnesses and on that score more cases have ended in discharge, proceedings of some cases have been stopped, and charge-sheets in respect of some cases have not even been filed? May I know from the Hon. Minister whether the retention of such an officer who has not been able to secure his own witnesses, will advance the cause of Police administration in regard to the implementation of this Act?

* 139-141 ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : கேஸ்கள் வித்திரா செய்த தற்குக் காரணம், சாட்சிகள் சரியானபடி கோர்ட்டில் வந்து சொல்வது கிடையாது. பல பேர் முதலில் சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் பிடிக்கமுடியாமல் தலை மறைவாடி விடுகிறார்கள். வித்திரா பண்ணவேண்டும் என்று செய்யவில்லை. ஆகவே, சரியான முறையில்தான் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Sir, will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether it is a fact that because the hon. Member (Thiru Martin) has been raising this particular subject frequently, his family has been put to a lot of violence and if so, whether the Hon. Chief Minister will give an assurance to the Hon. Members that for whatever happens in this House, protection would be given to them outside this House?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் விபசாரிகள் ஈடுபடுவது மாத்திரமல்ல, குடும்பப் பெண்களும் ஈடுபடாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, குடும்பப் பெண்கள் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று முதல் அமைச்சர் சொல்வது தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு அவ்வளவு நல்லதல்ல . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வெகு அக்கறையாக, கேள்விக்குப் புறம்பாகக் கேட்ட துணைக் கேள்விக்கு, இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் விபசாரிகள் ஈடுபடும் போது, குடும்பப் பெண்களும் ஈடுபடுவது நல்லதல்ல என்று குறிப்பிட்டேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of personal explanation. Sir, may I know whether protection would be given to Hon. Members from physical violence for acts committed in this House. Suppose we argue a point in this House and it may be distasteful to some persons outside. So, will the Government give an assurance that for whatever hon. Members discuss here, protection would be given to them outside this House. That is the only point. I would be very happy if the Hon. Chief Minister clarifies that point instead of side-tracking it.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்பு எப்பொழுதும் தரப்படும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, பொதுவாக நாட்டில் இருக்கின்ற பிரஜைகள் எல்லோருக்குமே பாதுகாப்புத் தரப்படும். டாக்டர் ஹாண்டே சொன்னதற்கு, எந்த வழக்கைப் பற்றியும் இல்லை, பொதுவாக இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் அவர்கள் தரத்திற்கு மற்றவர்களும் இறங்கக் கூடாது என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குடும்பப் பெண்கள் என்று சொல்லும்போது, எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்குமோ? இன்றைக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்டது, மற்றவர்களுக்கும் ஏற்படாது என்று என்ன நிச்சயம்?

[1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்தக் குடும்பம் என்று சொல்லாவிட்டால், விவரமாகச் சொல்லலாம். (திரு. கே. வினாயகம் தன் இருக்கையில் எழுந்தார்) (பலத்த கைதட்டல்).

திரு. கே. வினாயகம் : ஆச்சா?

குரல்கள் : நோ, நோ.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள் . . .

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, why should they disturb me? I am in possession of this House now. Please ask them to control their passions and they cannot be creating trouble like this.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் கேள்வி கேட்க உரிமை இருக்கிறது. அதேபோல், அவர்களும் சொல்லிய கருத்துக்களை ஆதரிக்கும் வகையில் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்யலாம். ஆனால், ஆச்சா என்று சொல்வது

திரு. கே. வினாயகம் : எனக்கும் அந்த உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை; அந்த உரிமை இல்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவர் அவர்களே, சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தரப்படுகிறது என்று இங்கே பேசப்படுகிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அவரது குடும்பத்தாருக்கும் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படிப் பாதுகாப்பு அளித்திருந்தால், இப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதமான சம்பவங்கள் நடந்திருக்காது. ஆகவே, அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பது எங்களுடைய கோரிக்கையாகும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் குடும்பத்தாருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது அசம்பாவிதமான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு, அவர்களுக்குப் போலீசார் பாதுகாப்பு உதவி தர மறுத்ததாக எந்தச் செய்தியும் கிடையாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, ஏதோ கொஞ்ச நாட்களுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டு, பிறகு பாதுகாப்பை எடுத்துவிட்டால், மீண்டும் அந்தமாதிரியான அசம்பாவிதங்கள் நடக்காது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி குறிப்பிட்ட விவகாரம் ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லுமாறு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. மார்டின் வீட்டிற்குச் சில நாட்களுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்து விட்டு, அதற்குப் பின்னால் போலீஸ் பாதுகாப்பு தராததால்தான் இந்தமாதிரியான அசம்பாவிதம் நடந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திரு. மார்டின் அவர்களுடைய இல்லத்திற்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்தது என்பதை எதிர்த் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்பொழுதாவது ஒப்புக்கொண்டதற்காக நன்றி. போலீஸ் பாதுகாப்பு என்பது ஆயுள்காலம் முழுவதற்கும் கொடுப்பது என்பது இல்லை. சில அசம்பாவிதமான காரியங்கள் நடக்கும்போது போலீசார் பாதுகாப்பு தருவார்கள். பின்னர் நிலைமையை அனுசரித்து, போலீஸ் பாதுகாப்பு தேவையில்லையென்று கருதி, போலீசார் அங்கிருந்து அகன்று விட்டிருக்கக்கூடும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, சில நாட்களுக்கு மட்டும் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டு பின்னர் பாதுகாப்பு தேவையில்லை என்று கருதுவது சரியல்ல. சர்க்கார் முதலிலேயே தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், பின்னால் இந்தமாதிரியான சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்காது. சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவகாரத்தைப்பற்றி எதிர்த் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முற்றிலும் அறிந்துகொண்டுதான் பேசுகிறாரே என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. இந்த விவகாரத்தைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் எத்தனையோ செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. திரு. மார்டின் வீட்டில் இருக்கிற நாய் எல்லோரையும் கடித்துவிடுகிறது என்ற ஒரு புகாரும் போலீஸுக்கு வந்திருக்கிறது. திரு. மார்டின் வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கும், எதிர் வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு இது. முதலில் திரு. மார்டின் வீட்டிற்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு தரப்பட்டது. பின்னர் நிலைமையை அனுசரித்து பாதுகாப்பு எடுக்கப்பட்டது. போலீஸ் பாதுகாப்பு என்றால் எப்பொழுதும், பொழுதுவரைக்கும் போலீஸ்காரர் காத்துக்கொண்டிருப்பது என்பதல்ல. அப்படிச் செய்வது முடியாத காரியம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய ஆட்சியிலே இப்படியெல்லாம் நடைபெறுவதற்குப் போலீஸ் போய்துண்டி விட்டிருக்கிறது என்று நாட்டு மக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நீங்கள் எல்லாம் மீதும் சந்தேகப்படலாம். 1965-ஆம் ஆண்டு குடியரசு தினத்தன்று நாட்டில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடைபெற்றபோது எங்கள் வீடுகளில் நாங்கள் கறுப்புக்கொடிகளை ஏற்ற முற்பட்டபொழுது சுமார் 100, 200 குண்டர்கள் எங்களுடைய வீடுகளைச் சூழ்ந்து

[1970 நவம்பர் 26]

கொண்டு வீட்டில் உள்ள தாய்மார்களையும், குழந்தைகளையும், எங்களையும் தாக்கிய காட்சியை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அதை நாங்கள் மறந்துவிடவில்லை. கனம் காமராஜ் அவர்கள் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்த நேரத்தில்தான் அந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது. அந்தச் சம்பவத்திற்காகத்தான் இப்பொழுது இப்படி நடக்கிறது என்று நீங்கள் நினைக்கத் தேவையில்லை. பழிக்குப் பழி வாங்கும் முயற்சியில் நாங்கள் நடந்துகொள்ளவில்லை. போலீசார் இரண்டு தரப்பு வழக்குகளையும் விசாரித்து, உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, முன்னால் அப்படி நடந்தது என்பதற்காகத்தான் இப்பொழுது இப்படி நடைபெறுகிறதா? பழிக்குப் பழி என்றுதான் சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் இன்னொரு விஷயங்களில் இன்னின்னவாறு நடந்துகொள்வோம் என்று எடுத்துக் காட்டுவதைப்போல உங்களுடைய நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்பொழுது அப்படி நடந்தது என்பதை எடுத்துக்காட்டினார். அப்பொழுது நடந்த சம்பவத்திற்குப் பதிலாகத்தான் இப்பொழுது இம்மாதிரியான காரியங்கள் நடக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்பொழுது அப்படி நடந்ததற்காக இப்பொழுது அப்படி நடக்கவில்லை. பத்திரிகைகளில் செய்தி வருவதற்காகத்தான் 'அப்பொழுது அப்படி நடந்தது என்பதற்காக இப்பொழுது இப்படி நடைபெறுகிறதா?' என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இதை நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம். அம்மாதிரியான தவறுகள் எங்கள் ஆட்சியில் நடக்கவிட மாட்டோம் என்பதை நான் அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையினர் இரண்டு தரப்பினர் வழக்குகளையும் விசாரித்து நியாயம் அளிப்பார்கள். தேவையானவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிப்பார்கள். அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சந்தேகப்படக் கூடாது. சந்தேகம் என்பது ஒரு பெரிய நோய்.

யூகலிப்டஸ் எண்ணெய் உற்பத்தி.

* 19 வினா—திரு. எம். பூபதி : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) உதகமண்டலத்தில் யூகலிப்டஸ் எண்ணெய்த் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகள் எத்தனை உள்ளன?

(இ) அவைகளில் தயாரிக்கப்படும் யூகலிப்டஸ் எண்ணெயின் மொத்த அளவு என்ன?

1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) ஒன்று.

(இ) சுமார் 3,000 கிலோ யூகலிப்டஸ் எண்ணெய் ஆண்டு தோறும் தயாரிக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, யூகலிப்டஸ் எண்ணெய் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறதா? இதன்விளைவாக அரசுக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த யூகலிப்டஸ் அடுத்த மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் 250 இடங்களில் குடிசைத் தொழிலாக, கற்பூர இலையை ஏலத்தில் எடுத்துக் கொண்டு வந்து எண்ணெய் தயார் செய்கிறார்கள். தனியார் துறைகளிலும் அரசாங்கத் துறையிலும் இதைச் செய்கிறார்கள். எவ்வளவு என்ற கணக்குவிவரம் என்னிடம் தற்போது இல்லை.

திரு. சோ. கருணாநாதன் : தலைவர் அவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் நீலகிரித் தைலம் பெருவாரியான குடும்பங்களில் வாங்குகிறார்கள். அப்படியே நகர்ப்புற மக்களுக்கும் கிராமப்புற மக்களுக்கும் வசதியாகக் கிடைக்கும்படி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, இப்போது போதுமான அளவிற்கு, சுமார் 3 ஆயிரம் கிலோ அளவுள்ள எண்ணெய் அரசாங்கத் தொழிற்சாலை மூலமாகவும், 85 ஆயிரம் கிலோ அளவுள்ள எண்ணெய் குடிசைத் தொழில் மூலமாகவும் சேகரிக்கப்படுகிறது. இந்த எண்ணெய் சுலபமாக எங்கும் கிடைக்கிறது.

கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையம்.

* 20 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கல்பாக்கம் அணு மின் நிலைய வேலைகள் எப்போது பூர்த்தி அடையும்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தின் முதற் பிரிவு (200 மெ.வா. உற்பத்தித் திறன்) வேலைகள் 1974-75-ல் முடிவடையும்.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ல் கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்தின் முதற்பிரிவு வேலைகள் முடிவடையும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மேலும் 200 மெகவாட் மின்சார உற்பத்தித் திறன் வேலைகளை விரைவில் முடிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்திவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது அணுமின் நிலையம் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்கும் தறுவாயில் இருக்கிறது.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது அணுமின் நிலையம் நமது மாநிலத்தில் எங்கே அமைக்க உத்தேசம்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இரண்டாவது பிரிவும் அங்கேயே அமைக்கப்பட இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ) சட்டம், அமைதி காக்கத் தவறியதால், கல் எறியப்பட்டு திரு. மத்தி கவுடருக்கு எற்பட்ட விபத்து.

(ஆ) தேசியத் தலைவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதன் அவசியம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

“That the business of the House do stand adjourned to discuss an urgent matter of public importance namely: the failure of the Government to maintain law and order resulting in the serious injury caused by pelting of stones to Sri Mathi Gowder, President, Coimbatore District Congress Committee, at midnight on 3rd November 1970 at Singanallur while he was travelling in a car from Dharapuram to Coimbatore.”

என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல், திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களும் ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

“The need to take steps for the safety of our National Leaders keeping in view the stone throwing incident on the car in which Thiru K. Kamaraj, M.P. was travelling in Coimbatore district.”

என்று ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்.

இது எப்படிப் பேரவையை ஒற்றிவைத்து விவாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை, முதலில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுருக்கமாகக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இது 1970-ம் ஆண்டு நவம்பர் 3-ம் தேதி இரவு நடந்த சம்பவம். வெளிக்குப் பார்த்தால் சாதாரண சம்பவமாகத் தோன்றலாம். இந்தச் சம்பவம் நடந்தபோது, நானும் திரு. காமராஜ் அவர்களும் முதல் காரில் தாராபுரத்திலிருந்து கோயம்புத்தூருக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தோம். பின்னால் வந்த காரில் கோயம்புத்தூர் மாவட்ட காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. மத்தி கவுடர் வந்துகொண்டிருந்தார். சிங்கநல்லுருக்கருகில் அவர் சென்ற காரின்மீது கல் வீசி காரின் கண்ணாடி உடைந்து, அவருடைய உதட்டில் காயம் ஏற்பட்டு, பல் உடைந்து விட்டது. அவர் போட்டிருந்த துண்டு பூராவும் ரத்தமயமாக இருந்தது. நாங்கள் உடனே அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் சென்று, வேண்டிய சிகிச்சை அளித்தோம். அப்பொழுது இரவு 11-15 மணி இருக்கும். நான் உடனே சிங்கநல்லூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு டெலிபோன் செய்து, இப்படி கல்வீச்சு ஏற்பட்டு, அதனால் காயம் ஏற்பட்டு, பல் உடைந்துபோய்விட்டதைப்பற்றி விசாரிக்குமாறு சொன்னேன். ஆனால், அந்தச் சமயத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரோ, சப்-இன்ஸ்பெக்டரோ இல்லை. அவர்கள் தூங்கப் போய்விட்டார்கள் என்ற செய்திதான் எனக்குக் கிடைத்தது. நான் உடனே டி.எஸ்.பி.க்கு டெலிபோன் செய்தேன். 'துரை தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்' என்று ஆர்டர்லி சொன்னான். நடந்த விவரங்களைக் கூறி அவரை எழுப்பச் சொல்லுமாறு சொன்னேன். இராத்திரி நேரம். அடுத்த நாள் காலைப் போன் செய்தபோது அது அவுட் ஆப் ஆர்டரிலேயே இருந்தது. மீண்டும் காலை 8½ மணிக்கு டி.ஐ.ஜி.க்கு போன் செய்தேன். முன்கூட்டியே ப்ரொக்கிராம் வகுத்து இன்ன இன்ன நாள், இன்ன இன்ன இடத்திற்கு வருவோம் என்பதை முன்கூட்டியே அறிவித்திருந்தும் பாதுகாப்பு இல்லையே என்று சொன்னேன். அவர் ஸ்பெஷல் ப்ராஞ்சு போலீசாரை 9½ மணிக்கு அனுப்பினார்.

இதுபற்றிப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தபோது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வன்முறைச் செயல்களைக் கண்டித்துக் கண்டனம் தெரிவித்திருந்ததைக் கண்டு பாராட்டினோம். எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் குற்றம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நினைத்தோம்.

பின்னர் இதுபற்றி கோயம்புத்தூர் டி.ஐ.ஜி. பத்திரிகைக்கு ஸ்டேட்மென்டு கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு விதமாக வந்திருக்கிறது. அதே தேதியில் இன்னொரு பத்திரிகையில் திரு. மத்தி கவுடர் பல் உடைபட்டதாகச் சொல்லப்படுவது சரியல்ல என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது எவ்வளவு தரமுள்ள பத்திரிகை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையையே மாற்றி, காரில் கல் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை, பல் உடைபட்டதாகத் தெரியவில்லை என்று இந்தப் பத்திரிகைகள் அந்தத் தேதியிலேயே எழுதியிருக்கின்றன. (திரு. கே. விநாயகம்:—அது என்ன பத்திரிகை?) 'மாலை முரசு', 'தினத்

[1970 நவம்பர் 26]

தந்தி' பத்திரிகைகள்தான். இப்படி ஒருவர் கொடுத்த ஸ்டேட் மெண்டை மாற்றிப் பதிப்பித்ததற்கு அந்தப் பத்திரிகையின்மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்றால் இல்லை.

அதற்குப் பிறகு பலவிதமான கதைகள். கார் போயிற்று. கல் விழுந்தது. அதற்குக் காரணம் சினிமாவுக்குப் போய் வந்தவர்கள்—அப்போது சினிமா விட்ட காரணத்தினால்—செய்த காரியம் என்றார்கள். பதினென்றேழுக்கால் மணிக்கு எந்தச் சினிமாவும் விடவில்லை.

அதற்குப் பிறகு மற்றொரு அற்புதமான செய்தி வந்தது. ஒரு பெண் சம்பந்தமான காதலால் இரண்டு பேர்கள் கல் எறிந்து கொண்டார்கள். அந்தக் கல் வந்து விழுந்திருக்கிறது என்றார்கள். காதலின் வேகம் கல்லெறிந்துதானா காட்டப்படவேண்டும்? சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய காதல் நாகரீகம் இந்த அளவுக்கா வந்திருக்கிறது? இது ஒரு செய்தி.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வன்முறைச் செயல்களை வன்மையாகக் கண்டிப்பதாகத் தெரிவித்திருந்தும், தலைவர் காமராசர் முன்னே போயிருக்கிறார், பின்னே வந்த காரில் இதுபோன்ற கல்லெறிச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் உடனே போன் பண்ணியும் துரை தூங்கிக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள், தூங்கியிருக்கலாம் என்று பத்திரிகை நிருபருக்குச் சொல்கிறார்—இந்த நிலை நீடித்தால் என்ன ஆகும்?

வங்கத்தில் அஜய்முகர்ஜி, போலீஸ்காரர்கள் நான் எது சொன்னாலும் கேட்பது இல்லை என்று அவர்களைக் கண்டே பயந்தார்களே, அந்த நிலைதான் தமிழகத்தில் ஏற்பட இருக்கிறது. இது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்பதற்காக இவர்கள் பலவிதமான கலுவலங்களை அளிக்கலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் இல்லாவிட்டாலும், பொதுஜனம் என்கிற முறையில் நான் இரவு பதினென்றேழுக்கால் மணிக்கு டெலிபோன் செய்கிறேன். காலை 9½ மணி வரை என்னால் எதுவும் அதுபற்றி செய்ய முடியவில்லை. இதில் இருந்தே, வேண்டுமென்றே சதித் திட்டம் உருவாக்கப்படுகிறது என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதுபோல திரு. மார்டின் வீட்டில் நடந்தது. இன்னும் தூத்துக்குடியில் நடந்தது. இதற்கெல்லாம் அரசியல் நோக்கம் இருக்கவேண்டுமென்றே சந்தேகிக்க வேண்டியிருப்பதால் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு பெரிய விவகாரத்தை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியதாகக் கருதிக்கொண்டு இங்கே இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திரு. காமராசர் அவர்கள் சென்ற காருக்குப் பின்னால் பத்து நிமிட

1970 நவம்பர் 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நேரம் கழித்துச் சென்ற கோவை மாவட்ட காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மத்தி கவுடர் கார் மீது கல் வீழ்ந்ததாகவும், அது பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்றும் பத்திரிகை நிருபர்கள் என்னைக் கேட்டபோது, அது சம்பந்தமாக நான் எந்தவிதமான தகவலும் அறியாமல் இருந்த நேரத்தில் நிருபர்களிடம் கூறியதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் வன்முறைச் செயலின் மூலம் அரசியல் ஆத்திரங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள இந்த அரசு ஒரு போதும் அனுமதிக்காது என்பதை நான் நிருபர்களிடம் குறிப்பிட்டேன். இன்றைக்கும் இந்த அரசு, வன்முறைச் செயல்களின் மூலம் எந்த ஒரு காரியத்தையும் சாதிக்க முடியாது என்றே நினைக்கிறது. அவற்றை நாட்டில் நடைபெறவொட்டாமல் தடுக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், இந்த விவகாரத்தில் நடைபெற்றது என்ன என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமக்குத் தெரிந்தவரையில் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதில் எதையும் கற்பனையாகச் சொன்னார் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவருக்குத் தெரிந்த தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு எடுத்துச் சொன்னார். போலீசார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாலும் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். போலீசார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டாலும் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். போலீசாருக்கு இந்தச் சம்பவம் பற்றி தகவல் கிடைத்தவுடன் போலீசார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துப் புலனறிந்து, நடந்தது இதுதான் என்று சொன்னவுடன் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் எல்லாம் "இவ்வளவு அவசரமாக இதைப் பற்றி ஆராய்ந்தது எல்லாம் இதுபோன்ற தவறான தகவல்களைத் தருவதற்குத்தான்" என்று எழுதுவதும், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் காங்கிரஸ் பத்திரிகையில் இதுபோலக் கடிதம் எழுதியிருந்ததையும் பார்த்தேன். அங்கே எடுத்த நடவடிக்கைக்குத் தவறான உத்தேசங்களும் சம்பந்திருந்தார்கள். இவ்வளவு அவசரமாக நடவடிக்கை எடுத்ததற்குக் காரணம், தமிழகத்தின் பெரும் தலைவர் பெயர் இணைக்கப்பட்டது, அவருக்குப் பின்னால் சென்ற ஒரு காருக்கு ஏற்பட்ட நிலை இது என்கிற காரணத்தினால், மிகுந்த அக்கறையுடன் அவசரமாக இதுபற்றி கவனித்தாக வேண்டிய பொறுப்பில் காவல்துறையினர் இருக்கிறார்கள்; இந்த அரசு இருக்கிறது. மிகுந்த அவசரத்தோடும் காவல்துறையினர் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் போன் செய்த நேரத்தில் காவல் நிலையத்தில் யாரும் இல்லை என்பதும், துரை தாங்குகிறார் என்று ஒருவர் சொன்னார் என்பதும் விசாரித்து அறியப்படவேண்டிய விஷயங்கள். அவற்றை இங்கே முழுவதுமாக மறுக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் மறுநாள் டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் இதுபற்றி விசாரித்திருக்கிறார்கள். திரு. மத்தி கவுடர் அவர்களே, சினிமாத்தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில் கார் எந்தபோதுதான் உல் வீழ்ந்தது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 நவம்பர். 26]

என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திட்டமிட்டு காரியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுவார்களேயானால் பெருந்தலைவர் காமராஜர் காரை விட்டு விட்டு, பின்னால் வந்த காரைத் தாக்கியிருக்கவேண்டியதில்லை. அவர்களோ கண் அயர்ந்து போய் இருக்கலாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டாலும்கூட தாக்குவதற்கு அந்த இடத்தை அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதில்லை. அது சினிமாத் தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கத் தேவையில்லை. திரு. மத்தி கவுடர் அவர்களே தம்முடைய அறிகையில் சினிமாத் தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில் என்றுதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சினிமாத் தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில் என்றால் அதன் அருகிலேயே இல்லை. இருநாறு கஜத்திற்கு மேல் தள்ளியுள்ள இடம் இது. அப்போது சினிமா விடுகின்ற நேரமும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் திரு. மத்தி கவுடர் சொன்ன அறிக்கையை வைத்துச் சொன்னேன். சதி செய்து கூட்டமாக வந்து தாக்குவது என்கிறபோது அது எவ்வாறு செயல்படும் என்பதை நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது ஆளும் கட்சியினர்களின் செய்கையால் அனுபவமாகப் பெற்றிருக்கிறோம். 1967 பொதுத்தேர்தலின்போது உடுமலைப்பேட்டையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு இரவு ஜல்லிப்பட்டி 12½ மணி கூட்டத்திற்கு அண்ணா வர இருந்தார்கள். ஜல்லிப்பட்டியில் கூட்டத்திற்குத் தயாராகிவிட்டதா என்பதை மூன்கூட்டியே சென்று பார்த்து போன் மூலம் அறிவிப்பதாக இப்போது அமைச்சராக உள்ள திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும் மற்றவர்களும் உடுமலைப்பேட்டையில் இருந்து ஒரு காரில் இரவு ஜல்லிப்பட்டிக்குப் போகிறபோது ஒரு பெருங் கூட்டம் நடுவில் அவர்களது காரை மறித்து நிறுத்தியதும், கல்லாலும், தடியாலும் தாக்கியதும், திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் அங்கிருந்து ஓடி பக்கத்தில் இருந்த போன் மூலம் அண்ணா அவர்களுக்கு “நீங்கள் உடனடியாக வரவேண்டாம். பயங்கரமான திட்டங்களை வகுத்து எங்கள் காரைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள்” என்று தெரிவித்ததும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுபோலத் திட்டம் வகுத்துச் செயல்படுத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல இது. கார் மீது கல் விழுவதற்கு அரசியல் காரணமும் இருக்கலாம். கல்விச்சு அனுபவம் அரசியல் துறையில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. அந்த அனுபவம் எனக்குண்டு. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் எற்பட்டிருக்கலாம்.

ஆனால் இதைப் பெரிய விஷயமாக ஆக்காமல், போலீசார் உண்மை என்ன என்பதை ஆராய முற்பட்டார்கள். அது ஒரு சாதல் தகராறு. காதலனுக்கும் அந்தப் பெண்ணை மணந்த கணவனுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு. அந்தத் தகராறில் சினிமா பார்த்துவிட்டு வருகிற நேரத்தில் பூசல் முற்றி இருவரும் கற்களை வீசிக் கொண்டார்கள். ஒரு கல் திரு. மத்தி கவுடர் காரில் விழுந்தது.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கிருக்கிறது. பல் உடைந்து விடவில்லை. உதட்டளவிலேதான் சாதாரண காயம் பட்டிருக்கிறது என்பதாகத்தான் செய்தி வந்திருக்கிறது. பல் அறவே உடைந்துவிடவில்லை, அந்த கல், காருக்குள் இல்லை. கண்ணாடியில் பட்டுத் தெரித்து விட்டதாகத் தான் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்தக் கல் காருக்குள் இருந்ததாகச் செய்தி இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்தக் கல்லை எடுத்து, ரத்தம் தோய்ந்த அந்தக் கல்லைப் போலீசாரிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். திருட்டுப் பத்திரிகைகள் அப்படிச் சொல்லலாம். காருக்குள்ளே கல் விழுந்தது. அது $2\frac{1}{2}$ அங்குலம் நீளம், $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் அகலம் இருந்தது. அதைப் போலீசாரிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். பல் உடைந்ததையும் தெரிவித்திருக்கிறோம். பல் உடைந்ததா? கண்ணாடி உடைந்ததா? என்றெல்லாம் கூறுவது பொருத்தம் அல்ல.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இது திருட்டுப் பத்திரிகையாக இருக்கலாம். நாட்டில் சில குருட்டுப் பத்திரிகைகளும் இருக்கின்றன. திரு. மத்தி கவுடர் அவர்கள் இது சாதாரண விஷயம், விட்டுவிடலாம் என்று சொன்னாராம். ஆனால் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்கவேண்டும், சாதாரணமாக விட்டுவிடக்கூடாது என்று கூறியதாக நான்கு கேள்விப்பட்டேன். இதைச் சாதாரணமாக விட்டுவிடக்கூடாது, அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்க வேண்டுமென்று நினைத்தவர்களுக்கு, கல் கிடைப்பது சாதாரணம், அதை ரத்தத்தில் தோய்த்தெடுப்பது மிகச் சாதாரணம். நான்கு, சென்ற ஆண்டு பிருந்தாவனம் எக்ஸ்பிரஸில் சென்று கொண்டிருந்த போது ஜோலார்பேட்டையில் ரயிலில் நான் உட்கார்ந்து இருந்த அந்த இடத்திலே, பக்கத்திலே இருந்து கண்ணாடிமேல் ஒரு கல் விழுந்து கண்ணாடி நொறுங்கி சிதறி என்னுடைய உடம்பில் விழுந்தது. என் பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருந்த செக்யூரிடி ஆபீசர் மேலும் கண்ணாடி நொறுங்கி விழுந்து சிறு சிறு காயம் ஏற்பட்டது. உடனே போலீசாரிடம் போகவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களோ, மற்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களோ என் தலைக்குக் குறி வைத்தார்கள். உடனே நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. போலீசார் விசாரணையில் கொடுத்த ரிப்போர்டின்படி மாடு மெய்த்துக் கொண்டிருந்த சிறுவர்கள் ரயில் மீது விட்டெறிந்த கல் அகல்மாத்தாக என் பெட்டியில் விழுந்ததாக தெரிவித்தார்கள். இதைப்பற்றி பெங்களூரில் நிருபர்கள் கேட்டபோது, இது வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட காரியம் அல்ல, அரசியல் காரணமாகச் செய்யப்பட்டது அல்ல, அரசியல் காரணம் கற்பிப்பது தவறு என்று குறிப்பிட்டேன்.

சிதம்பரத்தில் ரயில் இன்ஜின் டிரைவர், கிளினர் அவர்கள் மீது துப்பாக்கிக் குண்டுகள் விழுந்தன. இது கம்யூனிஸ்டுகள், நக்சல்பாரிகள் வேலையாக இருக்குமோ என்று சந்தேகப்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 நவம்பர் 26]

பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு போலீசார் விசாரணைக்குப் பிறகு அங்கே குருவிக்காரர்கள் குருவிகளைச் சுட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் குருவிக்காரர்கள் சுட்ட குண்டுகள் குருவிகள் மேல் படாமல் ரயில் இன்ஜின் மீது பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்குப் பத்திரிகையில் அதற்கு அரசியல் காரணம் கற்பித்தார்கள். ஆனால் அது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுரையில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள், அமைச்சர் ஆனதற்குப் பிறகு, சென்றிருந்த நேரத்தில் அவருக்குப் பின்னால் வந்த மதுரை முத்து அவர்கள் காரில் கல் விழுந்தது. அதை நாங்கள் அரசியல் பிரச்சினை ஆக்கவில்லை. ஆக, இந்தக் கல் பிரச்சினை மிகவும் சாதாரணப் பிரச்சினை, மண்டை உடைந்திருந்தால் அது பெரிய பிரச்சினை. ஆகவே இதை அரசியல் ரீதியாகக் கண்டு, இந்த சிறிய விஷயத்தைப் பெரியதாக ஆக்காமல் போலீசார் கொடுத்த தகவல் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்கள் அத்தனைபேரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்காக சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் பேசும்போது சொன்னார். கல் கிடைப்பது சுலபம் என்றும், ரத்தத்தில் தோய்த்தெடுப்பது சுலபம் என்றும் அவர்களுடைய பாணியிலே சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்வது பொருத்தம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். கல் விழுந்த உடனே எடுத்துப் போலீசாரிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னாரோ இல்லையோ என்று என்னையே சந்தேகப்படுகிறார்கள். இன்னும், முன்னமே எங்களுக்கு நடந்தது, இப்போது உங்களுக்கு நடந்தால் என்ன கெட்டுப்போச்சு என்ற முறையில் சொன்னார்கள். நான் அரசியல் காரணங்களுக்காகச் சொல்லவில்லை. இந்தக் கட்சிதான் செய்தது என்று சொல்லவில்லை. இதுமாதிரி தவறுகள் எல்லாம் நடக்கின்றன என்றுதான் சொல்லுகிறேன். தேர்தல் சமயத்தில் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடக்குமானால் அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் நீதிவிசாரணை வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. விசாரணை வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். கல் விழுந்ததா, கண்ணாடி உடைந்ததா, பல் உடைந்ததா, தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். டெலிபோன் செய்த உடனே போலீசார் வந்து பார்த்திருந்தால் பிரச்சினையைத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். ஒன்றிரண்டு நாள் கழித்து கற்பனை செய்து அப்படி இருக்கலாம், இப்படி இருக்கலாம் என்று போலீசாரைச் சம்பந்தப்படுத்திச் சொன்னது உங்களுடைய ஆட்சிக்கு அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது எங்களுக்கு மட்டுமல்ல,

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எல்லோருக்கும் ஏற்படலாம். பாக்கி கட்சிகளுக்கும் ஏற்படலாம். நமது ஜனநாயக நாட்டிலே எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்கள் பாணியிலே, ஏதாவது சம்பவம் நடந்தால், இதற்கு முன்னாலே நடந்த சம்பவத்தைச் சொல்வது, துப்பாக்கிச் சூடு என்று சொன்னால் முன்னாலேயே நடந்த துப்பாக்கி சூடு பற்றிச் சொல்வது எல்லாம் பொருத்தம் இல்லை. கல் விழுந்தது சிறிய விஷயம் இல்லை. சிறியதைப் பெரியதாகவும், பெரியதைச் சிறியதாகவும் ஆக்கிக் காட்டுவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. இனிமேல் இதுமாதிரி சம்பவங்கள் நடக்காமல் உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எந்த அரசியல் கட்சியும் பிரச்சாரம் செய்யபட்டும், அதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரி பொறுப்பற்ற முறையில் அரசாங்கம் செய்வது நல்லதல்ல. சட்டம் அமைதி கெட்டுவிட்டது. பாதுகாப்பு தரப்படவில்லை. அதைச் செய்தால் சர்க்காருக்கு நல்லது. அப்படிச் செய்தால்தான் காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நினைப்பார்கள். எனவே இது பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட சம்பவங்களைச் சுட்டிக்காட்டி இதுபோல் ஏன் நடக்கக் கூடாது என்று சொல்லியதாக ஒரு தவறான கற்பனையைச் செய்து கொண்ட தற்காக வருந்துகிறேன். நான் அப்படிப்பட்டவன் அல்ல. உண்மைக் காரணங்களை மறைத்து அரசியல் மூலம் பூசிப் பேசக் கூடியவன் அல்ல நான். அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுக்கு—அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனாலும் சரி அவர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படாமல் நிச்சயமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவர் சிங்காநல்லூர் சம்பவத்தை இணைத்துப் பேசியதால் சொல்லுகிறேன். அது ஒரு காதல் விவகாரம். இதிலெல்லாம் அரசாங்கம் தலையிட முடியாது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் அவர்களுடைய இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகும், மேலும் நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதைப் பற்றிய விவாதத்திற்கு அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்கும்போதே என்னென்ன கூற வேண்டுமோ, அத்தனையும் கூறிவிட்ட காரணத்தாலும், இந்த ஒன்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்திவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது அணுமின் நிலையம் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்கும் தறுவாயில் இருக்கிறது.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது அணுமின் நிலையம் நமது மாநிலத்தில் எங்கே அமைக்க உத்தேசம்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இரண்டாவது பிரிவும் அங்கேயே அமைக்கப்பட இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(அ) சட்டம், அமைதி காக்கத் தவறியதால், கல் எறியப்பட்டு திரு. மத்தி கவுடருக்கு எற்பட்ட விபத்து.

(ஆ) தேசியத் தலைவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதன் அவசியம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

“That the business of the House do stand adjourned to discuss an urgent matter of public importance namely: the failure of the Government to maintain law and order resulting in the serious injury caused by pelting of stones to Sri Mathi Gowder, President, Coimbatore District Congress Committee, at midnight on 3rd November 1970 at Singanallur while he was travelling in a car from Dharapuram to Coimbatore.”

என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல், திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களும் ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

“The need to take steps for the safety of our National Leaders keeping in view the stone throwing incident on the car in which Thiru K. Kamaraj, M.P. was travelling in Coimbatore district.”

என்று ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்.

இது எப்படிப் பேரவையை ஒற்றிவைத்து விவாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை, முதலில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுருக்கமாகக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இது 1970-ம் ஆண்டு நவம்பர் 3-ம் தேதி இரவு நடந்த சம்பவம். வெளிக்குப் பார்த்தால் சாதாரண சம்பவமாகத் தோன்றலாம். இந்தச் சம்பவம் நடந்தபோது, நானும் திரு. காமராஜ் அவர்களும் முதல் காரில் தாராபுரத்திலிருந்து கோயம்புத்தூருக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தோம். பின்னால் வந்த காரில் கோயம்புத்தூர் மாவட்ட காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. மத்தி கவுடர் வந்துகொண்டிருந்தார். சிங்கநல்லுருக்கருகில் அவர் சென்ற காரின்மீது கல் வீசி காரின் கண்ணாடி உடைந்து, அவருடைய உதட்டில் காயம் ஏற்பட்டு, பல் உடைந்து விட்டது. அவர் போட்டிருந்த துண்டு பூராவும் ரத்தமயமாக இருந்தது. நாங்கள் உடனே அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் சென்று, வேண்டிய சிகிச்சை அளித்தோம். அப்பொழுது இரவு 11-15 மணி இருக்கும். நான் உடனே சிங்கநல்லூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு டெலிபோன் செய்து, இப்படி கல்வீச்சு ஏற்பட்டு, அதனால் காயம் ஏற்பட்டு, பல் உடைந்துபோய்விட்டதைப்பற்றி விசாரிக்குமாறு சொன்னேன். ஆனால், அந்தச் சமயத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரோ, சப்-இன்ஸ்பெக்டரோ இல்லை. அவர்கள் தூங்கப் போய்விட்டார்கள் என்ற செய்திதான் எனக்குக் கிடைத்தது. நான் உடனே டி.எஸ்.பி.க்கு டெலிபோன் செய்தேன். 'துரை தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்' என்று ஆர்டர்லி சொன்னான். நடந்த விவரங்களைக் கூறி அவரை எழுப்பச் சொல்லுமாறு சொன்னேன். இராத்திரி நேரம். அடுத்த நாள் காலைப் போன் செய்தபோது அது அவுட் ஆப் ஆர்டரிலேயே இருந்தது. மீண்டும் காலை 8½ மணிக்கு டி.ஐ.ஜி.க்கு போன் செய்தேன். முன்கூட்டியே ப்ரொக்கிராம் வகுத்து இன்ன இன்ன நாள், இன்ன இன்ன இடத்திற்கு வருவோம் என்பதை முன்கூட்டியே அறிவித்திருந்தும் பாதுகாப்பு இல்லையே என்று சொன்னேன். அவர் ஸ்பெஷல் ப்ராஞ்சு போலீசாரை 9½ மணிக்கு அனுப்பினார்.

இதுபற்றிப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தபோது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வன்முறைச் செயல்களைக் கண்டித்துக் கண்டனம் தெரிவித்திருந்ததைக் கண்டு பாராட்டினோம். எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் குற்றம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நினைத்தோம்.

பின்னர் இதுபற்றி கோயம்புத்தூர் டி.ஐ.ஜி. பத்திரிகைக்கு ஸ்டேட்மென்டு கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு விதமாக வந்திருக்கிறது. அதே தேதியில் இன்னொரு பத்திரிகையில் திரு. மத்தி கவுடர் பல் உடைபட்டதாகச் சொல்லப்படுவது சரியல்ல என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது எவ்வளவு தரமுள்ள பத்திரிகை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையையே மாற்றி, காரில் கல் விழுந்ததாகத் தெரியவில்லை, பல் உடைபட்டதாகத் தெரியவில்லை என்று இந்தப் பத்திரிகைகள் அந்தத் தேதியிலேயே எழுதியிருக்கின்றன. (திரு. கே. விநாயகம்:—அது என்ன பத்திரிகை?) 'மாலை முரசு', 'தினத்

[1970 நவம்பர் 26]

தந்தி' பத்திரிகைகள்தான். இப்படி ஒருவர் கொடுத்த ஸ்டேட் மெண்டை மாற்றிப் பதிப்பித்ததற்கு அந்தப் பத்திரிகையின்மீது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்றால் இல்லை.

அதற்குப் பிறகு பலவிதமான கதைகள். கார் போயிற்று. கல் விழுந்தது. அதற்குக் காரணம் சினிமாவுக்குப் போய் வந்தவர்கள்—அப்போது சினிமா விட்ட காரணத்தினால்—செய்த காரியம் என்றார்கள். பதினென்றேழுக்கால் மணிக்கு எந்தச் சினிமாவும் விடவில்லை.

அதற்குப் பிறகு மற்றொரு அற்புதமான செய்தி வந்தது. ஒரு பெண் சம்பந்தமான காதலால் இரண்டு பேர்கள் கல் எறிந்து கொண்டார்கள். அந்தக் கல் வந்து விழுந்திருக்கிறது என்றார்கள். காதலின் வேகம் கல்லெறிந்துதானா காட்டப்படவேண்டும்? சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய காதல் நாகரீகம் இந்த அளவுக்கா வந்திருக்கிறது? இது ஒரு செய்தி.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வன்முறைச் செயல்களை வன்மையாகக் கண்டிப்பதாகத் தெரிவித்திருந்தும், தலைவர் காமராசர் முன்னே போயிருக்கிறார், பின்னே வந்த காரில் இதுபோன்ற கல்லெறிச் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் உடனே போன் பண்ணியும் துரை தூங்கிக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள், தூங்கியிருக்கலாம் என்று பத்திரிகை நிருபருக்குச் சொல்கிறார்—இந்த நிலை நீடித்தால் என்ன ஆகும்?

வங்கத்தில் அஜய்முகர்ஜி, போலீஸ்காரர்கள் நான் எது சொன்னாலும் கேட்பது இல்லை என்று அவர்களைக் கண்டே பயந்தார்களே, அந்த நிலைதான் தமிழகத்தில் ஏற்பட இருக்கிறது. இது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்பதற்காக இவர்கள் பலவிதமான கலுவலங்களை அளிக்கலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் இல்லாவிட்டாலும், பொதுஜனம் என்கிற முறையில் நான் இரவு பதினென்றேழுக்கால் மணிக்கு டெலிபோன் செய்கிறேன். காலை 9½ மணி வரை என்னால் எதுவும் அதுபற்றி செய்ய முடியவில்லை. இதில் இருந்தே, வேண்டுமென்றே சதித் திட்டம் உருவாக்கப்படுகிறது என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதுபோல திரு. மார்டின் வீட்டில் நடந்தது. இன்னும் தூத்துக்குடியில் நடந்தது. இதற்கெல்லாம் அரசியல் நோக்கம் இருக்கவேண்டுமென்றே சந்தேகிக்க வேண்டியிருப்பதால் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு பெரிய விவகாரத்தை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியதாகக் கருதிக்கொண்டு இங்கே இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திரு. காமராசர் அவர்கள் சென்ற காருக்குப் பின்னால் பத்து நிமிட

1970 நவம்பர் 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நேரம் கழித்துச் சென்ற கோவை மாவட்ட காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. மத்தி கவுடர் கார் மீது கல் வீழ்ந்ததாகவும், அது பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்றும் பத்திரிகை நிருபர்கள் என்னைக் கேட்டபோது, அது சம்பந்தமாக நான் எந்தவிதமான தகவலும் அறியாமல் இருந்த நேரத்தில் நிருபர்களிடம் கூறியதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் வன்முறைச் செயலின் மூலம் அரசியல் ஆத்திரங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள இந்த அரசு ஒரு போதும் அனுமதிக்காது என்பதை நான் நிருபர்களிடம் குறிப்பிட்டேன். இன்றைக்கும் இந்த அரசு, வன்முறைச் செயல்களின் மூலம் எந்த ஒரு காரியத்தையும் சாதிக்க முடியாது என்றே நினைக்கிறது. அவற்றை நாட்டில் நடைபெறவொட்டாமல் தடுக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், இந்த விவகாரத்தில் நடைபெற்றது என்ன என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமக்குத் தெரிந்தவரையில் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதில் எதையும் கற்பனையாகச் சொன்னார் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவருக்குத் தெரிந்த தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு எடுத்துச் சொன்னார். போலீசார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாலும் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். போலீசார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டாலும் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். போலீசாருக்கு இந்தச் சம்பவம் பற்றி தகவல் கிடைத்தவுடன் போலீசார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துப் புலனறிந்து, நடந்தது இதுதான் என்று சொன்னவுடன் காங்கிரஸ் பத்திரிகைகள் எல்லாம் "இவ்வளவு அவசரமாக இதைப் பற்றி ஆராய்ந்தது எல்லாம் இதுபோன்ற தவறான தகவல்களைத் தருவதற்குத்தான்" என்று எழுதுவதும், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் காங்கிரஸ் பத்திரிகையில் இதுபோலக் கடிதம் எழுதியிருந்ததையும் பார்த்தேன். அங்கே எடுத்த நடவடிக்கைக்குத் தவறான உத்தேசங்களும் சம்பந்திருந்தார்கள். இவ்வளவு அவசரமாக நடவடிக்கை எடுத்ததற்குக் காரணம், தமிழகத்தின் பெரும் தலைவர் பெயர் இணைக்கப்பட்டது, அவருக்குப் பின்னால் சென்ற ஒரு காருக்கு ஏற்பட்ட நிலை இது என்கிற காரணத்தினால், மிகுந்த அக்கறையுடன் அவசரமாக இதுபற்றி கவனித்தாக வேண்டிய பொறுப்பில் காவல்துறையினர் இருக்கிறார்கள்; இந்த அரசு இருக்கிறது. மிகுந்த அவசரத்தோடும் காவல்துறையினர் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் போன் செய்த நேரத்தில் காவல் நிலையத்தில் யாரும் இல்லை என்பதும், துரை தாங்குகிறார் என்று ஒருவர் சொன்னார் என்பதும் விசாரித்து அறியப்படவேண்டிய விஷயங்கள். அவற்றை இங்கே முழுவதுமாக மறுக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் மறுநாள் டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் இதுபற்றி விசாரித்திருக்கிறார்கள். திரு. மத்தி கவுடர் அவர்களே, சினிமாத்தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில் கார் எந்தபோதுதான் உல் விழுந்தது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 நவம்பர். 26]

என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திட்டமிட்டு காரியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுவார்களேயானால் பெருந்தலைவர் காமராஜர் காரை விட்டு விட்டு, பின்னால் வந்த காரைத் தாக்கியிருக்கவேண்டியதில்லை. அவர்களோ கண் அயர்ந்து போய் இருக்கலாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டாலும்கூட தாக்குவதற்கு அந்த இடத்தை அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதில்லை. அது சினிமாத் தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கத் தேவையில்லை. திரு. மத்தி கவுடர் அவர்களே தம்முடைய அறிகையில் சினிமாத் தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில் என்றுதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சினிமாத் தியேட்டருக்குப் பக்கத்தில் என்றால் அதன் அருகிலேயே இல்லை. இருநாறு கஜத்திற்கு மேல் தள்ளியுள்ள இடம் இது. அப்போது சினிமா விடுகின்ற நேரமும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் திரு. மத்தி கவுடர் சொன்ன அறிக்கையை வைத்துச் சொன்னேன். சதி செய்து கூட்டமாக வந்து தாக்குவது என்கிறபோது அது எவ்வாறு செயல்படும் என்பதை நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது ஆளும் கட்சியினர்களின் செய்கையால் அனுபவமாகப் பெற்றிருக்கிறோம். 1967 பொதுத்தேர்தலின்போது உடுமலைப்பேட்டையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு இரவு ஜல்லிப்பட்டி 12½ மணி கூட்டத்திற்கு அண்ணா வர இருந்தார்கள். ஜல்லிப்பட்டியில் கூட்டத்திற்குத் தயாராகிவிட்டதா என்பதை மூன்கூட்டியே சென்று பார்த்து போன் மூலம் அறிவிப்பதாக இப்போது அமைச்சராக உள்ள திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும் மற்றவர்களும் உடுமலைப்பேட்டையில் இருந்து ஒரு காரில் இரவு ஜல்லிப்பட்டிக்குப் போகிறபோது ஒரு பெருங் கூட்டம் நடுவில் அவர்களது காரை மறித்து நிறுத்தியதும், கல்லாலும், தடியாலும் தாக்கியதும், திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் அங்கிருந்து ஓடி பக்கத்தில் இருந்த போன் மூலம் அண்ணா அவர்களுக்கு “நீங்கள் உடனடியாக வரவேண்டாம். பயங்கரமான திட்டங்களை வகுத்து எங்கள் காரைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள்” என்று தெரிவித்ததும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதுபோலத் திட்டம் வகுத்துச் செயல்படுத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல இது. கார் மீது கல் விழுவதற்கு அரசியல் காரணமும் இருக்கலாம். கல்விச்சு அனுபவம் அரசியல் துறையில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. அந்த அனுபவம் எனக்குண்டு. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் எற்பட்டிருக்கலாம்.

ஆனால் இதைப் பெரிய விஷயமாக ஆக்காமல், போலீசார் உண்மை என்ன என்பதை ஆராய முற்பட்டார்கள். அது ஒரு சாதல் தகராறு. காதலனுக்கும் அந்தப் பெண்ணை மணந்த கணவனுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு. அந்தத் தகராறில் சினிமா பார்த்துவிட்டு வருகிற நேரத்தில் பூசல் முற்றி இருவரும் கற்களை வீசிக் கொண்டார்கள். ஒரு கல் திரு. மத்தி கவுடர் காரில் விழுந்தது.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கிருக்கிறது. பல் உடைந்து விடவில்லை. உதட்டளவிலேதான் சாதாரண காயம் பட்டிருக்கிறது என்பதாகத்தான் செய்தி வந்திருக்கிறது. பல் அறவே உடைந்துவிடவில்லை, அந்த கல், காருக்குள் இல்லை. கண்ணாடியில் பட்டுத் தெரித்து விட்டதாகத் தான் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்தக் கல் காருக்குள் இருந்ததாகச் செய்தி இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்தக் கல்லை எடுத்து, ரத்தம் தோய்ந்த அந்தக் கல்லைப் போலீசாரிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். திருட்டுப் பத்திரிகைகள் அப்படிச் சொல்லலாம். காருக்குள்ளே கல் விழுந்தது. அது $2\frac{1}{2}$ அங்குலம் நீளம், $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் அகலம் இருந்தது. அதைப் போலீசாரிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். பல் உடைந்ததையும் தெரிவித்திருக்கிறோம். பல் உடைந்ததா? கண்ணாடி உடைந்ததா? என்றெல்லாம் கூறுவது பொருத்தம் அல்ல.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இது திருட்டுப் பத்திரிகையாக இருக்கலாம். நாட்டில் சில குருட்டுப் பத்திரிகைகளும் இருக்கின்றன. திரு. மத்தி கவுடர் அவர்கள் இது சாதாரண விஷயம், விட்டுவிடலாம் என்று சொன்னாராம். ஆனால் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்கவேண்டும், சாதாரணமாக விட்டுவிடக்கூடாது என்று கூறியதாக நான்கு கேள்விப்பட்டேன். இதைச் சாதாரணமாக விட்டுவிடக்கூடாது, அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்க வேண்டுமென்று நினைத்தவர்களுக்கு, கல் கிடைப்பது சாதாரணம், அதை ரத்தத்தில் தோய்த்தெடுப்பது மிகச் சாதாரணம். நான்கு, சென்ற ஆண்டு பிருந்தாவனம் எக்ஸ்பிரஸில் சென்று கொண்டிருந்த போது ஜோலார்பேட்டையில் ரயிலில் நான் உட்கார்ந்து இருந்த அந்த இடத்திலே, பக்கத்திலே இருந்து கண்ணாடிமேல் ஒரு கல் விழுந்து கண்ணாடி நொறுங்கி சிதறி என்னுடைய உடம்பில் விழுந்தது. என் பக்கத்திலே உட்கார்ந்திருந்த செக்யூரிடி ஆபீசர் மேலும் கண்ணாடி நொறுங்கி விழுந்து சிறு சிறு காயம் ஏற்பட்டது. உடனே போலீசாரிடம் போகவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களோ, மற்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களோ என் தலைக்குக் குறி வைத்தார்கள். உடனே நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. போலீசார் விசாரணையில் கொடுத்த ரிப்போர்டின்படி மாடு மெய்த்துக் கொண்டிருந்த சிறுவர்கள் ரயில் மீது விட்டெறிந்த கல் அகல்மாத்தாக என் பெட்டியில் விழுந்ததாக தெரிவித்தார்கள். இதைப்பற்றி பெங்களூரில் நிருபர்கள் கேட்டபோது, இது வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட காரியம் அல்ல, அரசியல் காரணமாகச் செய்யப்பட்டது அல்ல, அரசியல் காரணம் கற்பிப்பது தவறு என்று குறிப்பிட்டேன்.

சிதம்பரத்தில் ரயில் இன்ஜின் டிரைவர், கிளினர் அவர்கள் மீது துப்பாக்கிக் குண்டுகள் விழுந்தன. இது கம்யூனிஸ்டுகள், நக்சல்பாரிகள் வேலையாக இருக்குமோ என்று சந்தேகப்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 நவம்பர் 26]

பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு போலீசார் விசாரணைக்குப் பிறகு அங்கே குருவிக்காரர்கள் குருவிகளைச் சுட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் குருவிக்காரர்கள் சுட்ட குண்டுகள் குருவிகள் மேல் படாமல் ரயில் இன்ஜின் மீது பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்குப் பத்திரிகையில் அதற்கு அரசியல் காரணம் கற்பித்தார்கள். ஆனால் அது நல்லதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுரையில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள், அமைச்சர் ஆனதற்குப் பிறகு, சென்றிருந்த நேரத்தில் அவருக்குப் பின்னால் வந்த மதுரை முத்து அவர்கள் காரில் கல் விழுந்தது. அதை நாங்கள் அரசியல் பிரச்சினை ஆக்கவில்லை. ஆக, இந்தக் கல் பிரச்சினை மிகவும் சாதாரணப் பிரச்சினை, மண்டை உடைந்திருந்தால் அது பெரிய பிரச்சினை. ஆகவே இதை அரசியல் ரீதியாகக் கண்டு, இந்த சிறிய விஷயத்தைப் பெரியதாக ஆக்காமல் போலீசார் கொடுத்த தகவல் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்கள் அத்தனைபேரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்காக சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் பேசும்போது சொன்னார். கல் கிடைப்பது சுலபம் என்றும், ரத்தத்தில் தோய்த்தெடுப்பது சுலபம் என்றும் அவர்களுடைய பாணியிலே சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்வது பொருத்தம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். கல் விழுந்த உடனே எடுத்துப் போலீசாரிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னாரோ இல்லையோ என்று என்னையே சந்தேகப்படுகிறார்கள். இன்னும், முன்னமே எங்களுக்கு நடந்தது, இப்போது உங்களுக்கு நடந்தால் என்ன கெட்டுப்போச்சு என்ற முறையில் சொன்னார்கள். நான் அரசியல் காரணங்களுக்காகச் சொல்லவில்லை. இந்தக் கட்சிதான் செய்தது என்று சொல்லவில்லை. இதுமாதிரி தவறுகள் எல்லாம் நடக்கின்றன என்றுதான் சொல்லுகிறேன். தேர்தல் சமயத்தில் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடக்குமானால் அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் நீதிவிசாரணை வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. விசாரணை வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். கல் விழுந்ததா, கண்ணாடி உடைந்ததா, பல் உடைந்ததா, தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். டெலிபோன் செய்த உடனே போலீசார் வந்து பார்த்திருந்தால் பிரச்சினையைத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். ஒன்றிரண்டு நாள் கழித்து கற்பனை செய்து அப்படி இருக்கலாம், இப்படி இருக்கலாம் என்று போலீசாரைச் சம்பந்தப்படுத்திச் சொன்னது உங்களுடைய ஆட்சிக்கு அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது எங்களுக்கு மட்டுமல்ல,

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எல்லோருக்கும் ஏற்படலாம். பாக்கி கட்சிகளுக்கும் ஏற்படலாம். நமது ஜனநாயக நாட்டிலே எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்கள் பாணியிலே, ஏதாவது சம்பவம் நடந்தால், இதற்கு முன்னாலே நடந்த சம்பவத்தைச் சொல்வது, துப்பாக்கிச் சூடு என்று சொன்னால் முன்னாலேயே நடந்த துப்பாக்கி சூடு பற்றிச் சொல்வது எல்லாம் பொருத்தம் இல்லை. கல் விழுந்தது சிறிய விஷயம் இல்லை. சிறியதைப் பெரியதாகவும், பெரியதைச் சிறியதாகவும் ஆக்கிக் காட்டுவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. இனிமேல் இதுமாதிரி சம்பவங்கள் நடக்காமல் உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எந்த அரசியல் கட்சியும் பிரச்சாரம் செய்யபட்டும், அதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரி பொறுப்பற்ற முறையில் அரசாங்கம் செய்வது நல்லதல்ல. சட்டம் அமைதி கெட்டுவிட்டது. பாதுகாப்பு தரப்படவில்லை. அதைச் செய்தால் சர்க்காருக்கு நல்லது. அப்படிச் செய்தால்தான் காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நினைப்பார்கள். எனவே இது பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட சம்பவங்களைச் சுட்டிக்காட்டி இதுபோல் ஏன் நடக்கக் கூடாது என்று சொல்லியதாக ஒரு தவறான கற்பனையைச் செய்து கொண்ட தற்காக வருந்துகிறேன். நான் அப்படிப்பட்டவன் அல்ல. உண்மைக் காரணங்களை மறைத்து அரசியல் மூலம் பூசிப் பேசக் கூடியவன் அல்ல நான். அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுக்கு—அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனாலும் சரி அவர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படாமல் நிச்சயமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவர் சிங்காநல்லூர் சம்பவத்தை இணைத்துப் பேசியதால் சொல்லுகிறேன். அது ஒரு காதல் விவகாரம். இதிலெல்லாம் அரசாங்கம் தலையிட முடியாது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் அவர்களுடைய இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகும், மேலும் நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதைப் பற்றிய விவாதத்திற்கு அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்கும்போதே என்னென்ன கூற வேண்டுமோ, அத்தனையும் கூறிவிட்ட காரணத்தாலும், இந்த ஒன்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1970 நவம்பர் 26]

(இ) மாம்பலம் காவல் நிலையத்திற்கு அருகிலுள்ள திறந்த வெளியிலிருந்து வினாயகர் சிலை அகற்றப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, நம்முடைய திரு. வினாயகம் அவர்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'The sudden removal of Sri Vinayagar idol from the open ground adjacent to Police quarters of Mambalam Police station, Madras-17 thus causing great commotion and disturbance among the religious-minded Hindus which will naturally lead to communal tension in the City of Madras.'

என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி இந்த அவையை ஒற்றிவைத்து விவாதிக்கத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும் என்பதைத் திரு. வினாயகம் அவர்கள் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவரவர்களே, இவ்வளவு நேரம் கருத்துக்களைச் சூடாகப் பரிமாறினோம். அவைகளையெல்லாம் மறந்து, கொஞ்சம் அமைதியாக இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்க வேண்டும். நான் எந்தக் காரணத்திற்காகவும் இந்தப் பிரச்சினையில் சூடேற்ற மாட்டேன். இதைத் தலைவரவர்களும் கேட்க வேண்டும், அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் கேட்க வேண்டும்.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாக வினாயகர் சிலை ஒன்று சென்னையிலே, தியாகராயநகர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அருகாமையிலே தோன்றியது. காவல் துறையினர் குடியிருக்கும் இடத்திற்கு அருகாமையிலே தோன்றியது. இந்து மதத்திலே ஈடுபட்ட அங்கிருக்கும் பக்திமான்கள் இந்தக் கடவுள் இங்கு தோன்றிய தனாலே இது கடவுள் அம்சமாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிந்து, காணிக்கை கொடுத்து நடந்து வந்தது. ஹிந்து ரிவிஜியஸ் எண்டோமெண்டு அதை அங்கீகாரம் செய்து அந்தக் கோயிலுக்குத் தர்மகர்த்தர்களைப் போட்டார்கள். ஏனென்றால், உண்டியல் வைத்து அங்கு பணம் வசூல் ஆகியது. அதை யாராவது எடுத்துக் கொண்டு போகக்கூடாது, அரசாங்கத்திற்குப் போக வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் அரசாங்கத்தால். அதை ஆங்கில நிலை சொல்ல வேண்டுமென்றால் 'ரெகக்னைஸ்ட் டெம்பிள்' என்று அனுமதிக்கப்பட்டு, சட்டபூர்வமாக தர்மகர்த்தர்களைப் போட்டார்கள். அதையெல்லாம் அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும். அப்படி நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் என்ன சொல்லப்படுகிறது? அந்த இடம் தகராறுக்கு உரிய இடம். அந்த இடத்திலே முஸ்லீம்கள், ஹிந்துக்கள் அதிகமாக வாழும் இடத்தில் மசூதி கட்ட வேண்டுமென்ற சர்ச்சை எழுந்து, பிறகு இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டு, அதில் பெரிய மனிதர்கள், கவுன்சிலர்கள் சேர்ந்து, எம்.எல்.ஏ. சேர்ந்தாரோ என்னவோ தெரியாது, இப்படிப் பலரும் சேர்ந்து அந்த இடத்திலே கட்ட

1970 நவம்பர் 26] [திரு. கே. வினாயகம்]

வேண்டாம், வேறு இடத்தில் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பிறகு முஸ்லிம்கள் பள்ளிவாசலாக இல்லாமல் ஒரு பள்ளி அதாவது ஸ்கூல்.

‘Or some kind of educational institution’

கட்டுவதாக ஒரு முடிவு ஏற்பட்டு விட்டது. அங்கு சிலை தோன்றிய பிறகு உண்மையாகவே . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எந்த இடத்திலே . . .

திரு. கே. வினாயகம் : குடியிருக்கிறார்களே, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் பின்னாலே அந்த இடத்தில். நான் இதை விளக்குவதற்கு முன்னாலேயே உங்களுடைய ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தத் தொடங்குகிறீர்களாதலால் நீங்கள் இதை மறுக்கப் போகிறீர்கள் என்று தெரிகிறது. எனவே, இப்பொழுது இந்தச் சபை நம்கையிலே இருக்கிறது, நாம் எதையும் முடிவு செய்யலாம், நமக்குள்ள அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு முடிவிற்கு வரலாம் என்ற யோசனை நமக்கு இருக்கக்கூடாது. இதைப் பொதுமக்கள் பார்க்கிறார்கள். இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள் அனைவரும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் அண்ணன் தம்பிகளைப்போல் இருக்கும் நமது நாட்டில் இப்படி ஒரே நிகழ்ச்சிகள் வந்ததற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் இதை எப்படிச் சமர்த்தியதாகச் சமாளித்திருக்க வேண்டும்? அங்கு சுயம்புவாக வந்தது, சுயம்பு லிங்கம், தானாக வந்த லிங்கம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் நேரத்தில் (குறுக்கீடு) எல்லா விக்கிரகங்களையும் லிங்கம் என்றுதான் சொல்லுவார்கள். உங்களுக்கு அதிலே பழக்கம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எல்லா விக்கிரகங்களையும் லிங்கம் என்று சொல்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அம்பாள் விக்கிரகத்தையும் அப்படித்தான் சொல்லுவதா?

திரு. கே. வினாயகம் : அதற்கு நீங்கள் ‘செக்ஸ்’ போட்டுப் பேசுவதாயிருந்தால் அதற்கு ஆண்டவன்தான் உங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமே தவிர நான் காப்பாற்ற முடியாது. சபாநாயகரவர்களே, இதற்காகத்தான் நான் முன்னதாகவே சொன்னேன், சூடேற்றக்கூடாது, அமைதியாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று.

பிறகு என்ன நடந்தது? இவ்வாறு ஒரு மாத காலமாக அமைதியாக அங்கிருக்கும் இந்துக்கள் காணிக்கை தந்து கோயிலிலாகக் கட்ட வேண்டுமென்று நினைத்தார்கள். அதற்கு முஸ்லிம்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இவ்வாறு அமைதியாக இருக்கும் நேரத்தில் யாரோ ஒரு போலீஸ்காரர், அவர் கொஞ்சம் புத்திசுவாசினம் இல்லாதது மாதிரி முதலில் தெரிவித்து, பிறகு அவர்தான் கொண்டு வந்து வைத்தார் என்று அவரிடத்திலே வற்புறுத்தி ஸ்டேட்மென்ட் வாங்கி விளம்பரம் செய்து, பிறகு ஒருநாள்

[திரு. கே. வினியகம்] [1970 நவம்பர் 26]

அவராக எடுத்துக்கொண்டு விட்டார் என்று ஊராருக்குப் பரப்பினார்கள். அது எப்படி வந்ததோ அப்படியே போனது என்று என்னிடத்திலே முதலமைச்சரவர்கள் தனியாகப் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். வினியகர் எப்படி வந்தாரோ அப்படியே சென்று விட்டார் என்று கூறுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் வேறு. முதலிலே உங்களுக்குத் தெய்வ நம்பிக்கையிலலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதெல்லாம் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. கே. வினியகம் : இருக்கிறது என்று சொல்லச் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம். ஆகவே, வினியகர் எப்படி வந்தாரோ அப்படியே போனார் என்றெல்லாம் கேலி செய்தார்கள். அது ஒருபுறமிருக்க, நேற்று ஒரு அறிக்கையை, எந்தப் போலீஸ்காரர் வைத்தார் என்று சொன்னாரோ அவர் ஒரு அறிக்கையை விட்டிருக்கிறார். முதலிலே கடையிலே வாங்கிய பிள்ளையார் என்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு அடையாற்றிலே ஒரு விக்கிரகம் மறைந்துவிட்டது, அங்கிருந்த விக்கிரகம் இல்லை, அதுவாகத்தான் இருக்குமோ என்று சொன்னார்கள். பிறகு போலீஸ்காரர் வைத்தது என்று பொது மக்களிடத்திலே அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்திலே உண்டாக்க அரசாங்கத்தரப்பிலே முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. கடையிலே என்ற ஆயிற்று? அது பொய்யாகிவிட்டது. ஹெட் கான்ஸ்டபிள் எடுத்துச் சென்ற பிறகு, அந்தப் போலீஸ்காரருக்கு தினந்தோறும் அமைதி இல்லை, இப்படிப்பட்ட ஒரு பொய்யைப் பெரிய அதிகாரிகள் சொல்லச் சொல்லி சொல்லிவிட்டோமே, நான்தான் கொண்டு வந்து வைத்தேன் என்று சொல்லிவிட்டோமே, பிறகு நாம் எடுத்துக்கொண்டோமே என்று மனப்போராட்டத்திற்கிடையே சிக்கி, ஒரு உண்மையைச் சொல்லி விட்டார். நேற்று ஒரு அறிக்கை விட்டார், அது பல பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிறது. அவருடைய பெயர் செல்வராஜ் என்று பத்திரிகையிலே இருந்து தெரிகிறது. அங்கு விஸ்வநாதன் அவர்களும் இன்னொருவர் துரை என்றெல்லாம் இருக்கிறது. அது எப்படியாகிலும், இதற்கு ஒரு கற்பனை செய்ய வேண்டும், இது தானாத் தோன்றியதில்லை, நீதான் கொண்டுவந்து வைத்ததாகச் சொல்ல வேண்டும். நீ அவ்வாறு சொல்லி காப்பாற்றவில்லையென்றால் நமது அரசுக்கே அவமானம், கட்சிக்கு அவமானம் என்றெல்லாம் அவரை வற்புறுத்திச் சொன்னதாகவும், அந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் அப்படியே செய்ததாகவும், பிறகு மனக்குழப்பம் போவதற்காக, தனக்குப் பெரிய கவலையாக இருக்கிறதே, கடவுளை நாம் ஏமாற்றிவிட்டோம், மக்களைத் தவறாக இழுத்துச் சென்றோம் என்ற அந்த வேதனை இருக்கிறதே, அதைப் போக்குவதற்காக அதை ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்கள்

'to clear his own conscience'

என்று சொல்லுவார்கள். ஆங்கிலத்திலே சொல்ல வேண்டுமென்றால் சரியாகச் சொல்லியிருப்பேன். தமிழிலே இவ்வளவுதான் எனக்கு வரும். எனவே, இந்த அறிக்கையைப் பார்க்க வேண்டும்.

1970 நவம்பர் 26]

[திரு. கே. வினியகம்]

இது சின்னப் பிரச்சினை அல்ல. பத்திரிகையிலே வந்திருக்கும் இந்த அறிக்கையைப் பொதுமக்கள் படித்த பிறகு, அரசாங்கம் எவ்வளவு சூழ்ச்சி செய்து, போலீஸ் அதிகாரிகளை வற்புறுத்தி அறிக்கை தயார் செய்கிறார்கள் என்று எண்ணுவார்கள். இன்னொரு இடத்தில் என்னவென்றால் கல் அடித்தது ஒரு போலீஸ்காரர் என்று சொல்லுகிறார்கள். பாவம் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் போலீஸ்காரர்கள். எனவே, இந்த வினியகர் பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்காகப் போலீஸ்காரரைக் கையாளாகக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, இப்படியெல்லாம் வந்திருக்கிறதே என்ற ஒரு கொந்தளிப்பு மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் கம்யூனல் டென்ஷன் ஏற்பட்டு, சண்டை சச்சரவுகள் வருமே என்ற பயத்தினால்தான், இப்படிப்பட்ட சூழப்பங்கள் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கூறுகிறேன்.

கடவுளை நம்புகிறவர்கள் நம்பட்டும் ; நம்பாதவர்கள் அந்த நிலையிலேயே இருக்கட்டும். அது வேறு நிலை. கடவுளை நம்பி கோயிலுக்குப் போய்த் தொழுகிறவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். உடனடியாக, மறுபடியும் அந்த வினியகர் சிலையை அங்கு கொண்டு போய் வைத்து அந்த இடத்தில் கோயில் கட்டுவதற்கு அரசு அனுமதி தரவேண்டும். இதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்ன பிறகு அதைப் பார்த்து என்னுடைய முடிவைக் கூறுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திடீர் வினியகரைப் பற்றி எப்போதும் இருக்கும் வினியகர் அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து தன்னுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் திடீர்ப் பிள்ளையாரைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பு முதலினர் ராஜாஜி அவர்கள்—மிகுந்த ஆழ்ந்த ஆஸ்திகப் பற்றும், அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் தெய்விகப் பற்றும் கொண்ட ராஜாஜி அவர்கள்—“ இந்தப் பிள்ளையார்க் கதையின் மூலம் மதத்திற்குக் கேடு உண்டாக்க வேண்டாம் ” என்றுதான் பிள்ளையார் சிலையைப் பற்றி அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்கள் சொல்லும் நல்ல கருத்துக்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவோம் என்று—இன்று அல்ல, ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கிறோம். உங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும்போது கூட அந்தக் கருத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதற்காக நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன்.

இந்தப் பிள்ளையார் விவகாரத்தில் தலைமையேற்றுப் பிரச்சினையைப் பெரியதாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பிரமுகர் இந்த வேலையை இப்போது மாத்திரம் செய்பவர் அல்ல. கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதே மாதிரி ஒரு காரியத்தைச் செய்ய

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 நவம்பர் 26]

முயன்றபோது அந்தப் பகுதியில் உள்ள அண்ணங்கராச்சாரியார் போன்ற ஆஸ்திகப் பிரமுகர்கள் மறுப்பு அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள்.

தியாகராயநகரில் சிவா-விஷ்ணு ஆலயம் என்ற ஓர் ஆலயம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரமுகர் அந்த ஆலயத்தின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராக இருக்கிறார். இவர் ஒரு நாள் திடீரென்று ஒரு நோட்டீஸ் போட்டு பக்தர்களை அழைத்து ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார். 'இரவு என்னுடைய கனவில் சிவா, விஷ்ணு இருவரும் வந்து இந்த ஆலயத்தில் ஐயப்பசாமியை வைத்துக் கோயில் கட்டிக்கும்பாபிஷேகம் செய்யவேண்டும்' என்று கூறியதாகக் கூறிக் கும்பாபிஷேகத்திற்காக நிதி திரட்டும் முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு, அதற்கான காரியங்களில் அந்தப் பிரமுகர் ஈடுபட்டார்.

உடனடியாக, அந்தக் கோயிலின்பால் அன்பு கொண்டவரும், ஆத்திகருமான அண்ணங்கராச்சாரியார் ஒரு அறிக்கை விட்டார், அந்தப் பெரியவர் விட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தில் குறிப்பிட்டது—

“சாஸ்திரத்திலே ஏற்கனவே உள்ள ஒரு பழைய ஆலயத்திலே வேறு எந்தப் புதிய தேவதையும் பிரதிஷ்டை செய்யக்கூடாது என்ற ஒரு திட்டமான சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இதுபோல் மகத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஆலயக் கமிட்டியாருக்கோ அல்லது ஜெனரல் பாடிக்கோ எந்தவிதமான உரிமையும் கிடையாது. ஆலயம் சரிவர நடந்து வருவதை மேற்பார்வையிடுவதுதான் அவர்களின் அலுவலே அன்றி இவ் விஷயத்தில் தலையிட அவர்களுக்குத் தகுதி கிடையாது. இப்பிரச்சினையைத் தெளிவாகத் தீர்க்க ஆகம சாஸ்திரத்திலே பாண்டித்யமுள்ள பல விதவான்களின் முடிவே சிறந்தது ஆகவே, மேற்கண்டவாறு ஒவ்வொருவரும் தான் கனவில் கண்டவற்றையெல்லாம் நம் ஆலயத்துக்குள் புகுத்த எண்ணினால் அதற்கு முடிவில்லாமற் போவதோடு ஆலயம் ஆலயமாகவும் இருக்காது”.

என்று அண்ணங்கராச்சாரியார் விடுத்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மேலும், அண்ணங்கராச்சாரியார் தனது துண்டுப் பிரசுரத்தில், காஞ்சி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் சாஸ்தாவைப் பிரதிஷ்டிக்க அனுமதி தந்ததாக அந்தப் பிரமுகர் தெரிவித்ததை மறுத்துள்ளார்.

அப்போதே ஐயப்பசாமியை உருவாக்கி கும்பாபிஷேகம் நடத்துவதற்காகப் பணம் வசூலிக்கும் காரியத்தில் இறங்கியவர் இன்றைக்குத் திடீர்ப் பிள்ளையார் விஷயத்திலும் தலைமையேற்று இந்தப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

‘நாங்கள் நாத்திகர்கள். ஆகவே, அங்கே பிள்ளையார் இருக்க வேண்டாம், கோயில் இருக்க வேண்டாம்’ என்று முடிவு

1970 நவம்பர் 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கட்டியதாக திரு. வினியக்ம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமாயில் நாட்டிலே இருக்கும் எவ்வளவோ பிள்ளையார் கோயில்கள் இடித்துத் தள்ளப்பட்டு, அகற்றப்பட்டு இருக்க வேண்டும். எந்தக் கடவுளும் இருக்க வேண்டாமென்று நாங்கள் கூறவில்லை. இந்தப் பிள்ளையார் வந்த விவகாரத்தைப் பார்க்க வேண்டும். பிரச்சினைக்குரிய இடத்தில் இந்த நிலை ஏற்படுகின்றபோது அரசு அதிலே அக்கறை செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது.

அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு இடத்தில் மகுதி கட்டுவது அல்லது பள்ளிவாசல் கட்டுவதிலே ஒரு பிரச்சினை. இந்துக்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் இடையில் மனக் கசப்பு ஏற்படும் விதத்தில் மாச்சரியங்கள் உருவாயின. உடனே, நாங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அழைத்து 'நீங்கள் முன் நின்று பிரச்சினையைத் தீர்த்து வையுங்கள்' என்று கேட்டுக் கொண்டோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இரு தரப்பார்டுனும் கலந்து பேசி எடுத்த முடிவிற்கு இசைவாக இந்துப் பெரியவர்களிடமிருந்தும், முஸ்லீம் பெரியவர் களிடமிருந்தும் கைப்படிக்கடிதம் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பள்ளிவாசல் கட்டுவதற்காகக் குறிப்பிட்டிருந்த இடத்தை விட்டுவிட்டு போலீஸ் லைன் இருக்கும் இடத்தில் பள்ளி வாசல் கட்ட ஒப்புதல் அளித்துவிட்டார்கள். போலீஸ் லைனில் எந்த இடத்தில் இந்தப் பள்ளிவாசல் கட்டுவத்காந் திட்டமிடப் பட்டதோ அந்த இடத்தில் இந்தப் பிள்ளையார் திடீரென்று வந்தார். அப்படிப் பிள்ளையார் வந்ததற்குக் காரணமும் நன்றாகத் தெரிகிறது. போலீஸ் லைனுக்குப் பக்கத்தில் பள்ளிவாசல் கட்டக் கூடாது என்று அந்தப் பகுதியில் இருந்த சிலர் விரும்பிய காரணம் தவிர வேறு காரணம் எதுவும் நிச்சயமாக இருக்க முடியாது.

தங்களுடைய கொள்கையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளு வதற்காக, தங்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளு வதற்காக, குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சியை இந்துக்களுக்காக ஏற்றுக் கொள்ளுவதாக இருந்தால், இதே பிரச்சினை மவுண்ட் ரோடில் ஏற்பட்டால் அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டும்? இதே போன்று கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு, ஜெமினிக்குப் பக்கத்தில் பூமி வெடித்தது, 'இந்து' ஆபீசுக்குப் பக்கத்திலே பூமி வெடித்தது, 'ஆளந்தவிடகடன்' ஆபீசுக்கு எதிரே பூமி வெடித்தது, 'கஸ்தி' ஆபீசுக்கு முன்னாலே பூமி வெடித்தது—ஒரு சிலுவை ந்தது, இந்த இடத்தில் இயேசுநாதருக்கு ஒரு கோயில் வேண்டும், ஒரு மாதா கோயில் கட்ட வேண்டும், சிலுவை வேடித்ததால் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாம் வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று கேட்டு அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுவதாயது. ஆகவே, உங்களுடைய வேறு எதுவும் இருக்க முடிகவே, உங்களுடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளக் கடவுளை நீங்கள் இழுக்காதீர்கள் என்றுதான் கேட்க

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 நவம்பர் 26]

நாங்கள் கடவுளை நம்பவில்லை, கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாததால் நான் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே மிக முக்கியமான பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டும். கடவுளை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோமா அல்லது கடவுள் நம்மை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறாரா என்பதுதான் கேள்வி. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கடவுள் நம்மை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்தக் காரியங்களைச் செய்து வருகிறோம். நீங்கள் கடவுளை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்கள், கடவுளைச் சாதாரணமாக ஆக்கி ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூறுகிறீர்கள். கடவுளை உங்கள் பொறுப்பில் வைத்திருக்கிறீர்கள். நாங்கள் கடவுளை மிக உயர்ந்த இடத்தில் வைத்து கடவுள் எங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவுக்கு எங்களைப் பண்படுத்திக் கொள்ள முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே, நீங்கள் 'நாத்திகம்' என்ற பத்திரிகையை நடத்திக்கொண்டு எங்களை பார்த்து 'நாத்திகர்கள்' என்று சொல்லுவதுதான் ரொம்ப வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

இந்தக் குறிப்பிட்ட வினாயகர் சிலையைப் பொறுத்து இன்றைக்கு வந்திருக்கிற அறிக்கையைப் பற்றித் திரு. வினாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதைப் போலீஸ் கமிஷனருக்கும் எழுதி அனுப்பி யிருப்பதாகக் கூறினார்கள். இவ்வளவு நாட்களாக இவர் இதைச் சொல்லாமல் சட்டசபை ஆரம்பிக்கும் நேரமாகப் பார்த்துச் சொல்லி இருக்கிறார். குழுதம் பத்திரிகைக்கு அளித்த பேட்டியின் போது கூட இந்தவிதமாக எந்தக் கருத்தையும் அறிவிக்கவில்லை. இவர் இப்போது என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? முதலில் கொடுத்த ஆக்குமூலத்தின்போது தன்னைப்பற்றி என்ன கூறியிருக்கிறார்? செல்வராஜ் என்ற இந்தப் போலீஸ்காரர் முன்பு இதைப் போலவே பிள்ளையார் வியாபாரம் செய்திருக்கிறார். முதல் வாக்கு மூலத்திலேயே கொடுத்திருக்கிறார். தியாகராயநகரில் உள்ள ஒரு நடிகரின் வீட்டுக்கு யாரோ ஒருவர் பிள்ளையாரை வைக்க வந்தார். பிள்ளையாரைப் டொதுவாகத் திருடித்தான் வைப்பது வழக்கம் என்ற காரணத்தால் அந்த நடிகர் மாம்பலம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போன் செய்தார். பிள்ளையாரைத் திருடிக் கொண்டு வந்தவர், ஸ்டேஷன் செய்ததை அறிந்து, போலீசார் வந்தவுடன் பிள்ளையாரை அப்படியே ஓரிடத்தில் போட்டுவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தார். அந்தப் பிள்ளையாரை செல்வராஜ் எடுத்துச் சென்று தன்னுடைய வீட்டி் மரத்தடியில் வைத்துக் கொஞ்ச நாள் பூஜை செய்து வந்தார். என்னென்று பெரியவர் அவரிடம், எச்சம் விழக்கூடிய இடத்தில் பிள்ளையாரை வைத்திருக்கிறாரே, ஏதாவது கோயில் கட்டி வைக்கூடாதா என்று கேட்டார். உடனே, அந்தப் பிள்ளையாரை அவர் தியாகராயநகர் காய்கறி வியாபாரிகளிடம் கொடுத்து விட்டார். செல்வராஜ் கொடுத்த அந்தப் பிள்ளையாருக்குத் தியாகராயநகரில் கோயில் கட்டி வைத்

1970 நவம்பர் 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திருக்கிருடர்கள். இது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்தது. இந்தச் செய்தி பத்திரிக்கையில் கூட வந்திருக்கிறது. செல்வராஜ் தான் இந்தப் பிள்ளையாரைக் கொடுத்தார் என்று கூட வந்திருப்பதாகக் கவனம்.

பிள்ளையாருக்கும் இந்த கான்ஸ்டபிளுக்கும் நீண்ட நாட்களாகவே தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கிறது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையின்படி கமிஷனுக்கு எழுதிக் கொடுத்திருப்பதில் கூட என்ன சொல்லியிருக்கிறார்?

திரு. கே. வினாயகம்: இதுவரையில் அந்த போலீஸ்காரர் கொடுத்த ஸ்டேட்மென்ட் அனைத்தும், குமுதத்திற்குப் பேட்டியளித்த போது குறிப்பிட்டதும் கூட “அண்டர் ட்யூரஸ்” அப்படிச் சொடுத்தார். இப்போதுதான் உண்மையாக மனத்தில் இருக்கும் குழப்பத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. முன்பு கொடுத்த ஸ்டேட்மென்ட்டை இன்றைக்குச் சொல்லுவது வழக்கு மன்றத்தில் எங்களைப் போன்றவர்கள் சொல்ல வேண்டியதாகும். இப்போது அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதே ஆள் நாளையதினம் நேற்று கொடுத்தது மனச்சாட்சிக்கு விரோதமானது என்று சொல்லக்கூடும். தன்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் வற்புறுத்தப்பட்டு ஒரு வாக்குமூலம் கொடுக்க ஆளாக்கப்பட்டேன் என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டியதுதான். டிப்பார்ட்மென்டார் அதைப்பற்றி விசாரிப்பார்கள். விஸ்வநாத ஐயர் என்ற இன்ஸ்பெக்டர் தன்னை இப்படியெல்லாம் சொல்லச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவரும் விசாரிக்கப்பட வேண்டியவராக இருக்கலாம். பிள்ளையாருக்கும் இவருக்கும் அதிகத் தொடர்பு இருப்பதினால் அவர், தலையிடுவதைத் தடுக்கக் கூடும். ஆனால், பிள்ளையார் வந்தது ஏமாற்று வேலை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இதில் யார் குற்றவாளி என்பதில் வினாயகம் அவர்கள் இந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிளுக்காக வாதாடினால் வாதாட்டும். ஆனால், திடீர்ப் பிள்ளையாருக்காக வாதாட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? பிள்ளையார் விஷயமாக மற்றப் போலீஸ் ஆபீஸர்கள் யாரையும் பிச்சருக்குக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்றும், எல்லாம் உன் ஒருவனேதே இருக்கட்டும், நீ ஒன்றும் பயப்படாதே என்றும் விஸ்வநாத ஐயர் இவருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார். அந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் அப்படி ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்க வற்புறுத்தப்பட்டார் என்று சொல்கிறார். இதில் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர் அந்த விஸ்வநாத ஐயரா அல்லது அந்த ஹெட்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 நவம்பர் 26]

கான்ஸ்டபிளா என்பதில் வேண்டுமானால் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆகவே, அதுகுறித்து அதுபற்றிய விசாரணைக்குப் பிறகு முடிவு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆனால், அங்கே திரும்பவும் பிள்ளையார் வைக்கப்படவேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றிய பிரச்சனை பற்றி இப்போது நாம் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அப்படி வைக்க வேண்டிய தேவை இல்லை.

பத்திரிகைகளில் படம் எல்லாம் போட்டார்கள். சுவரொட்டிகள் எல்லாம் போட்டார்கள். பிள்ளையாரை ஜெயிலில் வைத்திருப்பதாகவும் நாவலரை ஒரு போலீஸ்காரர் போலவும், என்னை ஒரு போலீஸ்காரர் போலவும் படம் போட்டு ஊர் எல்லாம் ஒட்டி, தி.மு.க.-வின் சாதனை 3 அல்லது 4 என்று போட்டார்கள். ஆனால் அந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் அந்தக் குட்டை உடைத்திருக்கிறார். அப் பிள்ளையார் ஜெயிலில் இல்லை. இதுவரை என் வீட்டிலேதான் இருந்தார் என்று அவர் குட்டை உடைத்திருக்கும் வகையில்—அவர் குட்டை உடைத்தது மட்டுமல்ல—சுவரொட்டிகள் போட்டவர்களுக்கும் நல்ல சூடு கொடுத்திருக்கிறார் என்பதில் அந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் மீது எனக்கு மெத்த சந்தோஷம், நன்றி! பிள்ளையார் ஜெயிலில் இருக்கிறார், ஜெயிலில் இருக்கிறார் என்று பிரசாரம் செய்தவர்களுக்கு சூடு கொடுக்கும் விதத்தில், அந்தப் பிள்ளையார் தன் வீட்டிலேயே இருந்ததாக அந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் இன்றைய செய்தியில் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இப்போது அவருக்குள்ள கவலை. அவர்கள் ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார், அது நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். முதலில் 'உங்களுக்காக எது வேண்டுமானாலும் செய்கிறேன்' என்று அந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் விஸ்வநாத ஐயரிடம் பவ்யமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இன்ஸ்பெக்டர் விஸ்வநாதனுக்காக அதை ஒப்புக்கொண்டதாக 20-ம் தேதி சொல்லியிருக்கிறார் கமிஷனருக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில்! ஆனால் 22-ம் தேதி ஐ.ஜி.-க்கு அனுப்பிய கடிதத்தில், நானும் சில கான்ஸ்டபிள்களும் மேல் நாட்டு மதுபானங்கள் வைத்திருப்பதைக் கண்டுபிடித்து ஒரு கேஸ் போட்டது. இன்ஸ்பெக்டர் விஸ்வநாதனுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றும், அதனால் இன்ஸ்பெக்டருக்கு தன் மேல் கோபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட விசுவநாதன் சொன்னார் என்பதற்காக, 'உங்களுக்காக எதை வேண்டுமானாலும் செய்கிறேன்' என்று இவர் எப்படிச் சொல்லியிருக்க முடியும்? ஆகவே, அவர் கூறியிருப்பது ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இருக்கிறது. அவர் முன்பு கொடுத்த வாக்குமூலம் குழப்பமானதா அல்லது அவர் இப்போது கொடுத்திருப்பது குழப்பமானதா என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய விஷயம்.

அந்தப் பிள்ளையாருக்கு எகுலான பணத்திற்காக ஒரு அதிகாரியைப் போட்டது என்பதினால் அரசாங்கம் அதை அங்கீகரித்தாகப் பொருள் அல்ல. ஐயப்பனுக்குக் கோவில் கட்டிக்

1970 நவம்பர் 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கும்பாபிஷேகம் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்து, அண்ணங்கராச் சாரியாரின் அறிக்கைக்குப் பிறகு மௌனியாகிவிட்ட ஆசாமி, இப்போது பிள்ளையாரை வைத்துச் சம்பாதிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் ஈடுபட்டபோது, ரூ. 30,000 வரை சேர்ந்தபோது ஏமாற்று வேலையில் ஈடுபடுகிறவர்களை அங்கே அனுமதித்தால் பணத்தைச் சுருட்டிக்கொண்டு போய்விடுவார்களே என்பதற் காகவே அறநிலைய அதிகாரிகள் அங்கு சென்றார்களே தவிர, அதை அங்கீகரித்து விட்டார்கள் என்று பொருள் அல்ல. அறநிலையத் துறை அந்தப் பிள்ளையாரை அங்கீகரிக்கிறதா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சனை. மக்களை ஏமாற்றும் நோக்கத்தோடோ அல்லது அங்கு மசூதி கட்டப்படக்கூடாது என்பதற்காகவோ அல்லது இந்து முஸ்லீம் கலவரத்தை உருவாக்குகிற ஒரு சூழ்நிலையில் அந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடத்தில் பிள்ளையார் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் பிள்ளையார் நேடி யாகவே வந்திருக்கலாம், உண்மைப் பிள்ளையாரே வந்திருக்க வேண்டும். அப்படி வருவதை விடுத்து கல் பிள்ளையார்தான் வரவேண்டுமா? உண்மைப் பிள்ளையாரே வந்திருக்கக்கூடாதா? இதுபற்றி நிதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். விசாரணை வைப்பதற்குத் தயார், பிள்ளையாரே வந்து சாட்சி சொல்வதாகயிருந்தால். மறுமலர்ச்சி யுகத்தில் பல்வேறு நாடுகளும் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் அப்பலோவை அனுப்புவதில் ரஷ்யாவும் அமெரிக்காவும் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில், 'பார் பார் பிள்ளையார் பார்' என்று 'பட்டணம் பார், பட்டணம் பார்', என்பதைப் போல் சொல்வது சில அரசியல்வாதிகளுக்கு வேண்டுமானால் நல்ல காரியமாக இருக்கலாம். ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்டவன் விவகாரத்தில் யார் யாருக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறதோ அவர்கள் மனதை புண்டுபிடித்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்குக் கிஞ்சித்தும் கிடையாது. ஆனால் ஆண்டவன் பெயரைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு யார் யார் பித்தலாட்டங்கள் செய்ய எண்ணு கிறார்களோ அதை நிச்சயம் அனுமதிக்காது இந்த அரசாங்கம் என்று கூறி, இதுகுறித்து அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டு அமைகிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குக் கடவுள் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதல்ல சர்ச்சை. அவர்களே தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் எங்களுக்குக் கடவுளின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை என்று. ஆண்டவனை சாட்சிக்குக் கூப்பிடுகிறார்கள். இப்படித்தான் ஒருவன் கூப்பிட்டான். இரணியன் அப்படித்தான் கூப்பிட்டான் ஒரு காலத்தில் ஆண்டவன் வருவான். நீங்கள் லெட்டர் எழுதியவுடன் வர மாட்டான். எப்போதோ வருவான், பார்த்துக் கொள்வோம். ஆகவே, நீங்கள் லெட்டர் எழுதுமப்போது அல்லது ஸமன்ஸ் அனுப்பும்போது வர மாட்டான். எப்போது வருவார் என்று சொல்லமுடியாது. இது ஹோக்கிங். விஷயத்திற்கு வருவோம்.

[திரு. கே. வினாயகம்] [1970 நவம்பர் 26]

இப்போது இதுபற்றி சர்ச்சை செய்கிறோம். அதன் காரணமாக இந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் மீதோ அல்லது அந்த விசுவநாதன் என்றோ ஏதோ பெயர் சொன்னார்கள், அவர் மீதோ 'அவுட் ஆஃப் தி வே'-யில் சென்று—என்கொயரி வைத்து நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது அவர்கள் விஷயம். அதில் செய்யவேண்டியதைச் செய்யலாம்.—அவர்கள் இதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக்கி விட்டார்கள் என்று அவர்களைத் தண்டிக்கும் விதத்தில் வீதிமுனை ஸேஷன் செய்யமாட்டோம், அவுட் ஆப் தி வேயில் சென்று ஒன்றும் செய்ய மாட்டோம் என்ற உத்தரவாதத்தைத் தந்தால் இதை வாபஸ் வாங்குவது பற்றி யோசிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதல் அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இப்பொருள்குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதால் இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(ஈ) கோவை சோமசுந்திரா ஆலை மூடப்பட்டதும், தொழிலாளர் அல்லலும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, கோவையில் 1,500 பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் சோமசுந்திரா மில் கடந்த நாற்பது நாட்களாக மூடப்பட்டு 1,500 தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பட்டினிக்குப் பவியாக்கப்படுவதும் நிலை பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று திரு. எம். பூபதி அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆலைகளை மூடுவது, வேலைநிறுத்தம் ஆகியவைபற்றி அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, விவாதிக்க அனுமதி தருவதில்லை என்று மரபு காரணமாக இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

4. அறிவிப்புகள்.

(அ) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிற்கு நியமனம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு அறிவிப்பு.

1970-71-ம் ஆண்டுக்கான அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில், முன்னாள் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதவி விலகியதால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தில், சட்டப்பேரவை விதி 193 (4)-ன் கீழ் மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களை உறுப்பினராக நியமித்திருக்கிறேன் என்பதைப் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

5. அமைச்சர் அறிக்கை.

முன்னாள் நிதியமைச்சர் அளித்த விடையைத் திருத்தி

வேளாண்மை அமைச்சர் அளித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, 3—9—1970 அன்று தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவையின் உடுக்குறியிட்ட வினா எண். 406 (215)-ன் துணை வினா

1970 நவம்பர் 26] [டாக்டர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

ஒன்றுக்கு விடையளிக்கையில் முன்னாள் நிதியமைச்சர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார் :

“ பர்மா அகதிகளுக்குப் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று திருச்சியிலும், ஒன்று கோயம்புத்தூரிலும் இருக்கிறது ”.

மேற்கண்ட கூற்றைப் பின்வருமாறு திருத்த விரும்புகிறேன் :

“ திருச்சிராப்பள்ளியிலும், கோயம்புத்தூரிலும் உள்ள (அதிக பார வண்டிப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்) பயிற்சிப் பள்ளிகள் பொது மக்கள் அனைவருக்குமென்று பொதுவாக ஒப்பளிக்கப் பட்டுள்ளனவேயன்றி, பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்களுக்கென்றே பிரத்தியேகமாக ஒப்பளிக்கப்பட்டன அல்ல. பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய தமிழர்கள் மேற்சொன்ன இரு பள்ளிகளின் பயிற்சி வகுப்புகளிலும் சேர அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.”

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப் பேரவையின் நடைமுறை விதி 6 (1)-க்கு இணங்க இக் கூட்டத் தொடரின் மாற்றுத் தலைவர்களாக

1. திரு. நா. வீராசாமி,
2. திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்,
3. திரு. எஸ். இராமலிங்கம்,
4. திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்,
5. திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்,
6. திரு. கொடவாசல் சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஆகியோரை நான் நியமித்துள்ளேன்.

6. அறிக்கை அளித்தல்.

1967-68-ம் ஆண்டுக்கான காட்டிய, அனுமதித்த நிதி ஒதுக்கீடுகளுக்கும் மேற்பட்ட தொகை குறித்த பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, I present the Report of the Public Accounts Committee on the Excesses over Voted Grants and Charged Appropriations for the year 1967-68.

7. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 23 (1)-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை விதிகளின் 23(1)-வது விதியைத் தளர்த்திவிட்டு இப்பேரவை இன்று அரசினர் அலுவலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1970 நவம்பர் 26]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

8. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) மசோதா

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) மசோதாவை இந்த மாமன்றத்தின் முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இம் மசோதாவை அறிமுகப் படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) நடவடிக்கைகளை செல்திறன் ஆக்குதல் மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக்கட்டுப்பாடு) நடவடிக்கைகளை செல்திறன் ஆக்குதல் மசோதாவை இந்த மாமன்றத்தின் முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா: இம் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம் மசோதா அறிமுகம் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) மசோதாவை இப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

1970 நவம்பர்: 26]

8. அரசினர் மசோதாக்கள்—(தொடர்ச்சி).

(இ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) மசோதா.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I move:

“That leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Co-operative Societies (Third Amendment) Bill 1970”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I introduce the Bill.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதாவை இப் பேரவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

8. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா (ச. பே. ம. எண் 23/70).

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா* (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 23/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இந்த மசோதாவின் மீது பேசுங்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: There is an amendment that this Bill should be referred to a Select Committee. That may be taken up first.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசிய பிறகு அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1920-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு இம் மாநிலத்தில் நகரமைப்பு ஒரு திட்டமிட்ட அலுவலக

* 31-8-1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. நகரமைப்புத் திட்டங்களைத் திட்டமிடுவதற்கும் செயற்படுத்துவதற்குமான சட்ட அதிகாரங்கள் 1920-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நகரமைப்புச் சட்டத்தினாலும் அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளினாலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதன் கோட்பாடும் பயன்படும் தன்மையும் நகரப் பகுதிகளுக்கு மட்டுமே நீட்டிக்கப்பட்டது. கீழ்க்காணும் வகையில், தற்போதுள்ள சட்டத்தில் எனைய சில இடர்பாடுகளும் குறைகளும் உள்ளன.

(i) வட்டாரத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுவதற்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சேர்ந்து கூட்டு நகரமைப்புக் குழுவின் அமைப்பதற்கு விதித்துறையிருப்பினும், பெருந் திட்டத்தைத் (Master Plan) தயாரிப்பதற்கும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கும் வட்டாரத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கும் கட்டாயமான விதித்துறைகள் இல்லை.

(ii) மேம்பாட்டு வரிக்குப் போதுமான விதித்துறை இல்லை; இது நடைமுறையில் செயற்படுத்தப்பட முடியாததாகத் தெரிகிறது.

(iii) வட்டார அடிப்படையில் எல்லா நிலங்களின் ஒரங்கிணைந்த திட்டமும் வளர்ச்சியும் இல்லை.

இதுவரையில் இச்சட்டத்திற்கு விரிவான கருத்தங்கள் செய்யப்படவில்லை. விரிவான கருத்தங்கள் செய்யவேண்டியதன் அவசியம், 1938-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே உணரப்பட்டது.

நகரமைப்புத் திட்டங்கள், மேம்பாட்டுக் கட்டண விதிப்பைச் சீராக்கும் முறைகள், திட்டங்களுக்கு நிதி உகவியளிக்கும் முறைகள் அகியவற்றையும் விரிவான நகரமைப்புத்திட்ட மசோதா அவசியமென்று கருதப்பட்டால் அதையும் விரைந்து நிறைவேற்றும் நோக்கத்தான் 1920-ம் ஆண்டு நகரமைப்புத் திட்டச் சட்டத்திற்கான கருத்தங்கள் குறித்து அறிக்கை அளிக்க 1947, அக்டோபரில் ஒரு குழுவை அரசு நியமித்தது. நகரமைப்புச் சட்டத்திற்கும் அதன்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளுக்கும் கருத்தங்கள் செய்யும் கருத்துரையுடன் நகரமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பொருள்கள் குறித்தும் இக்கூற ஒரு விரிவான அறிக்கையை அளித்தது. மேலும், இச் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. நகரமைப்பு நடவடிக்கைகள், தற்போதுள்ள சட்டத்தின் மூலமையற்ற விதித்துறைகளைக் கொண்டு முறைப்படுத்தப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

அமைச்சர் குழுவின் கட்டளையின்படி, இந்திய அரசின் சுகாதார, வீட்டுவசதி அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த மத்திய வட்டார, நகர அமைப்பு நிறுவனம் மேற்கு நாடுகளிலுள்ள பல நகர அமைப்புச் சட்டங்களை விரிவாக ஆராய்ந்த பின் மாதிரி நகர, கிராம அமைப்புத்திட்ட மசோதாவைத் தயாரித்து, அந்தந்தப் பகுதிகளின் நிலைமைகளுக்கேற்ப அவசியமான கருத்தங்களுடன் அவற்றின் விரிவான சட்டங்களைத் தயாரிக்க இதை அடிப்படை

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யாகக் கொள்ளும்பொருட்டு 1961-ல் எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் அனுப்பிவைத்து, மேற்சொன்ன மாதிரி மசோதாவை ஆராயவும் இந்த மாதிரி மசோதாவின் அடிப்படையில் புதிய தமிழ்நாடு நகர, கிராம அமைப்பு மசோதாவைக் குறிப்பிடவும் 1963-ல் இந்த அரசு சிறப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்தது.

மாதிரி மசோதாவை விரிவாக ஆராய்ந்த பின்னர், அதற்குப் பல திருத்தங்களை இக் குழு அறிவித்தது. பிற மாநிலங்களின் சட்டங் களும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன; 1966-ம் ஆண்டு மகாராஷ்டிர வட்டார, நகரமைப்புச் சட்டத்தில் வகைசெய்யப்பட்டவாறு நகர, கிராம அமைப்பில் வட்டாரக் கருத்தும் சேர்க்கப்படவேண்டு மென்று தெரிய வந்தது. வரையப்பட்ட வட்டாரத்திற்கான வட்டார அமைப்புத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுவதற்கான குறிப் பிட்ட விதித்துறைகளைச் சேர்த்தவும், அதனால், தற்போதுள்ள நகரங்களுக்கான பெருந்திட்டங்களைத் தயாரிப்பதுடன் வட்டார அமைப்புத் திட்டங்களில் அவ்வாறு வரையப்பட்ட பகுதிகளுக் கான புதிய நகரங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் அவசியமிருப்பதாகக் கருதப்பட்டது.

இதற்கேற்ப, இரண்டு புதிய கூடுதல் கருத்துக்கள் இம்மசோதா வில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன; ஒன்று, வட்டாரத் திட்டங்கள் பற்றியது; மற்றொன்று புதிய நகரங்கள் குறித்தது. புதிய நகர மேம்பாட்டிற்கு வட்டாரத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகள், கீழ்க்காணும் பெரிய அளவுகளில் நகர, கிராம அமைப்பு நடவடிக்கையைக் குறிப்பிடுவனவாத அமைதல்வேண்டும்.

(i) வட்டார அளவு :

மக்கள் வரடும் வட்டாரங்களுக்கான வட்டார அமைப்புத் திட்டம். இது, கிராம, நகரக் குடியேற்றத் கோட்பாடுகளை ஏற்று, கிராம, நகரப் பகுதிகளின் ஒழுங்கினைந்த மேம்பாட்டிற்கு வகை செய்யும்.

(ii) நகரப் பகுதி அளவு :

வட்டார அமைப்புத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பெரு நகரப் பகுதிகள், நகர வளர்ச்சிப் பகுதிகள், புதிய நகரங்கள் ஆகிய வற்றில் மேம்பாட்டுக்கான பெருந்திட்டம்.

(iii) உள்ளூர் அளவு :

பெருந் திட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகளுக்கான விரிவான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

இந்த மசோதா குறித்த சிறப்பான கூறுகள் கீழே கொடுக் பட்டுள்ளன :—

(i) பாளையங்கள் தனிய தமிழ்நாடு மாநிலம் முழுவதிலும் இச்சட்டம் பரந்து நிற்கும்;

(ii) அகிகாரிகளும் அரசுச் சார்பற்றவர்களும் அடங்கிய மாநில நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட வாரியம் எனப்படும் ஆலோசனை வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வகைசெய்தல்;

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

(iii) வட்டார அமைப்புத் திட்டப் பகுதியாகவும் உள்ளூர் அமைப்புத்திட்டப் பகுதியாகவும் புதிய நகர மேம்பாட்டுப் பகுதியாகவும் எந்த ஒரு பகுதியையும் அறிவிக்கவும் இப்பகுதிகளுக்கான அமைப்புத்திட்ட அதிகாரமன்றங்களை அமைக்கவும் அவற்றில் கடமைகளை வரையறுத்து வகை செய்யவும் அரசுக்கு அதிகாரமளித்தல்;

(iv) இச் சட்டத்தில் காணப்படும் திட்டங்களை மாற்றுதல், நீக்குதல் அல்லது திருத்தியமைத்தல்;

(v) புதிய நகரமேம்பாட்டு அதிகாரமன்றம் வங்கிகளிடமிருந்தும் பிற பொது நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கடன் பெறுவதற்கான விதித்தறையுடன் பல அமைப்புத் திட்ட அதிகாரமன்றங்களுக்கு நிதியளிக்கும் முறைக்கான வகை செய்தல் ;

(vi) நிலம், கட்டிடங்களின் மேம்பாட்டிற்கும் நிலம், கட்டிடங்களின் பயனை மாற்றுவதற்கும் அமைப்புத் திட்ட அனுமதியைப் பெறுதல்;

(vii) அமைப்புத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு இந்த அறிவிப்பு வெளியிடப்படும் தேதியன்றுள்ள நிலவரப்படி அந்த நிலத்தின் விற்பனை மதிப்பைக் கணக்கில்கொண்டு அளிக்கப்படும். இமப்பீடு முறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் திருத்தத்துடன் 1894-ம் ஆண்டு நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டத்தின் கீழ் இச் சட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்களைக் கையகப்படுத்துதல்;

(viii) திட்டம் தயாரிக்கப்படும் அறிவிப்புத் தேதியிலிருந்து 3 ஆண்டுகளுக்குள் நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்படவில்லையென்றால் அந்த நிலம் இயல்பாகவே விடுவிக்கப்படுவதற்கு வகைசெய்தல்.

(ix) நிலம் அல்லது கட்டிடங்கள் அமைத்தல் அல்லது பயன்படுத்துதல் அல்லது பயன்படுத்துவதை மாற்றத்தல்கள் அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றங்கள், திட்டப் பரப்பின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பல்வேறு பயனுக்கும் பல்வேறு வீதங்களில் மேம்பாட்டுக் கட்டணங்கள் விதிக்கப்பட வேண்டும்; மேம்பாட்டுக் கட்டணத்தின் உயர் அளவு வீதத்திற்கும் உட்பட்டி, மாநில அரசின் முன் அனுமதியுடன் இந்த வீதங்கள் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்;

(x) மாநில நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட, மேம்பாட்டு நிதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இந்த நிதியிலிருந்து எந்தக் காரணங்களுக்காகத் தொகை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும் ;

(xi) அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றம் பெற்றுக் கொள்ளும் எல்லா மேம்பாட்டுக் கட்டணங்களும் தொகைகளும் “ அமைப்புத் திட்ட, மேம்பாட்டு நிதிக்கணக்கு ” என்ற தனிக்கணக்கின் பெயரில் பற்று எழுதப்படவேண்டும் ; இச் சட்டத்தினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட காரியங்களுக்காக இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படவேண்டும் ;

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(xli) இழப்பீடு அளித்தல், மேம்பாட்டுக் கட்டணங்களை விதித்தல், மதிப்பிடுதல் சம்பந்தப்பட்ட தகராறுகளை முடிவுசெய்ய நடுவர் மன்றம் அமைத்தல்;

(xii) தமிழ்நாடு அரசு வீட்டுவசதி வாரியம் மேற்கொண்ட எந்த ஒரு வீட்டுவசதித் திட்டத்திற்கு அல்லது பணிக்கு, இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் பொருந்தாவென்று வகைசெய்தல்;

(xiv மத்திய, மாநில அரசு அதிகாரமன்றங்கள் அனுமதி பெறுவதனின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பினும் அவைகள் அவற்றின் கட்டிடப் பணிகள் குறித்து அறிவிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வகைசெய்தல்.

உறுதியும் வலியும் பொருந்திய சட்டபூர்வமான அடித்தளத்தை அமைப்பதற்கு இந்த மசோதா வகைசெய்கிறது; இந்த அடிப்படையில் எல்லா நிலைகளிலும் நகர, கிராம அமைப்புத் திட்டம் விரைந்து மேற்கொள்ளப்படவும் தற்போதுள்ள சட்டத்தில் காணும் பொத்தல்களும் குறைகளும் நீக்கப்படவும் இந்த மசோதா வகை செய்கிறது. இம்மசோதா, மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்தக் கோருகிறது.

நீண்ட பெரும் காலமாகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசுக்கே இருந்து வந்து இருக்கிறது. அதற்காகப் பல்வேறு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்திய அரசாங்கமே எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருத்தக்கூடிய முறையில் விதிமுறைகளைத் தயாரித்து அந்தந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் செயல்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று கூறியிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஆராய்ந்து, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இவைகளைக் கூடுமான வரையில் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களைக் கலந்து கொண்டு அரசாங்கமே சில பல் திட்டங்களைக் கொண்டு வர இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்த வகையில் இந்த மசோதாவை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் ஏ. அ. சுப்பராஜா, க. இராமமூர்த்தி, டாக்டர் ஹாண்டே ஆகிய மூன்று உறுப்பினர்களும் ஒரே மாதிரியான திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருத்தங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தால் ஏதேனும் ஒன்றைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நம்முடைய விதிகளில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the amendment standing in my name, viz.,

“ That the Bill be referred to a Select Committee consisting of members of the Assembly (list to be furnished later). ”

[1970 நவம்பர் 26]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் 127 பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்த மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. சட்டப் பேரவையின் சென்ற தொடர்க் கூட்டத்தில், சட்ட மன்றத்தில் இல்லையென்றாலும், தனித்த முறையிலே இது ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. நான் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டதற்குக் காரணம், இந்த மசோதாவை விரிவான முறையிலே படிப்பதற்கும், இதனுடைய விளைவுகளை ஆராய்வதற்கும் அங்கத்தினர்களுக்குப் போதுமான நேரம் தேவை என்பது தான். அதையேதான் நாம் அப்பொழுதே வற்புறுத்தினோம். அதற்குப் பிறகு அது எப்படியும் பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போகும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மசோதாவின் விளைவுகளைப்பற்றி மிகத் தீவிரமாக அல்லது விரிவாக அங்கத்தினர்கள் ஆராயாத அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. ஆனால், இந்த மசோதா இன்றைக்கு இங்கு விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவின்மீது பல்வேறு குழுக்களின் கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டன, அதற்கும் மேலாக நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய குழு, அமைப்பு செய்த சிபார்சுகளின் பேரில் சில திருத்தங்களைக் கூட கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். யார் சிபார்சு செய்தாலும், இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலும் தமிழகத்தைப் புரட்சிகரமாக மாற்றி அமைக்க இருக்கிறது என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல. கடந்த காலத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட சில நிலைமைகளின் விளைவாக அவற்றை செயல்படுத்துகிற நேரத்தில், அதனுடைய விளைவுகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில், இந்த மசோதா அந்த அளவுக்கு வேகமாகவோ அல்லது உடனடியாகவோ நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாக, ஒரு கால வரையை நிர்ணயித்தாவது, அதற்குள் பொறுக்குக் குழு இதனைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் இதனால் பல விளைவுகள் பின்னால் ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவில் 60, 61-வது பிரிவுகளில் டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்ற அளவில் சில மாற்றங்கள் செய்வதற்காக, அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற மக்கள் மீது வரி வசூலிப்பது அல்லது கட்டணத்தை வசூலிப்பதற்கான அதிகாரத்தை, அமைய இருக்கிற நகர சீரமைப்புக் குழுவிற்கு வழங்குவது பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏற்கனவே இருக்கிற ஒன்று தான், பெட்டர்மெண்டு

1970 நவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

லெவி என்று முன்னால் இருப்பதைப் பெயர் அளவில் டெவலப் மெண்டு சார்ஜ் என்று சொல்லி இதை மாற்ற இருக்கிறோம் என்று சாதாரணமாக இது பற்றிய வாதம் கூறக்கூடும். ஆனால், இந்த நேரத்தில் இது எப்படிப் பொது மக்களை சாதாரணமாகப் பாதிக்கும் என்பதைக் கருத்து ஊன்றிப் பார்க்கவேண்டும்.

பெட்டர்மெண்டு லெவி என்பது—பொது மக்கள் வரியாகத் தருகின்ற பணம் மிகக் குறைவு, சதவிகிதமும் குறைவு. ஆனால், டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்று வருகிற நேரத்தில், நாம் பெயரை மாற்றுவது மட்டுமல்ல, வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும் அதிகமான அளவில் வரி வசூலிப்பதற்கும் நம்மை அறியாமலோ, அறிந்தோ ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. டெவலப்மெண்டு சார்ஜ், எந்த அடிப்படையிலே கணக்கிடப்படும் என்பதைப்பற்றி 61-வது பிரிவிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல், கமெர்ஷியல் ரெஸிடென்ஷியல், அக்ரிகல்ச்சரல், மிஸெலேனியஸ் என்று பல்வேறு நிலைமைகளை மனதில் கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தின் விளைவாக எப்படி மூன்னேறும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே ஒரு கட்டணத்தை வசூலிப்பதற்கான நிலைமை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. நகர்ப்புறத்தில் இருக்கிற வரி விகிதத்தைவிட மிக அதிகமான வரி விகிதத்தை, கட்டணத்தை வசூலிப்பது என்றால், என்ன பெயர் சொன்னாலும், அது பொது மக்கள் செலுத்துகின்ற பணம், அவர்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்ற பளு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இந்தக் கட்டண விகிதம் மிகப் பெரிய அளவிற்கு சமூகாயத்தில் இருக்கிற ரூல் பாபுலேஷன் என்று சொல்லப்படுகின்ற கிராமப்புற மக்களைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. பெட்டர்மெண்டு லெவி தான் டெவலப் மெண்டு சார்ஜாக இருக்கும் என்ற உறுதியை அரசு கொடுக்குமா? பெட்டர்மெண்டு லெவி என்ற பெயரால் இந்த அரசுக்கு எந்த அளவுக்கு வருவாய் வருகின்றதோ அதைவிட அதிகமாக டெவலப் மெண்டு சார்ஜ் என்ற கட்டண அடிப்படையிலே பணத்தை அரசு வசூல் செய்யாது என்ற ஒரு அண்டர்ஸ்டேண்டிங்கை, உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு தருமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். நிச்சயம் தர முடியாது. தரமுடியாததற்குக் காரணம் டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்ற பெயரால் அதிகமான அளவிலே கட்டணம் விதிக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இதற்காக ஒரு குழு, அல்லது ஒரு போர்டு அமைப்பது என்பதைப்பற்றி இந்த மசோதாவிலே விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி அமையவேண்டும் என்பதைப்பற்றிய பிரிவும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மிகுந்த கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. பல போர்டுகளை அமைத்திருக்கிறோம். சில நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 நவம்பர் 26]

அந்த அனுபவத்தையொட்டி இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். யார் தலைவர் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, சில திருத்தங்கள் அரசுத் தரப்பிலிருந்தும், என்னுடைய தரப்பிலிருந்தும், மற்றவர்களுடைய தரப்பிலிருந்தும் வந்திருக்கின்றன. இது போன்ற விவகாரங்களை விரிவாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்தக் குழு, வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, இதற்குச் சில அதிகாரங்களைத் தர இருக்கிறோம். இந்தக் குழு போலீசாரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ரெவின்யூ இலாகாவைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். பல்வேறு இலாகாக்களை, துறைகளை வேண்டும் பொழுது, வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய காரணத்திற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற விசேஷ அதிகாரத்தை இந்த வாரியத்திற்குத் தருகிறோம். இந்த அமைப்பு இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும், பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய எண்ணம் என்றாலும்கூட, பயன்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையையும், விதிமுறைகளையும், நாம் நல்ல முறையில் அமைத்தால் நன்கு செயல்பட முடியும், அதற்கான சட்ட விதிகளை அமைக்கவேண்டும்.

என்ன சாபக்கேடோ தெரியவில்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலும், பல் வேறு மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்படும்பொழுது 10, 15 பிரிவுகளைக் கொண்ட மசோதாக்களாகத் தான் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அவைகளுக்கான விதிகளை அமைக்கின்ற அதிகாரத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது. சட்டத்தில் என்ன நினைத்தோமோ அல்லது என்ன நினைக்க முடியுமோ என்பதை நாம் கற்பனையில் எண்ண முடியாத அளவுக்கு விதிகளைச் செய்கிறார்கள். உதாரணமாகத் கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி மசோதாக்கள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த மசோதாக்களைவிட, அதன் பின்னாலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற விதிகள் எந்த அளவுக்கு அந்தத் துறையிலே நாட்டையும், மக்களையும் பாதிக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த வாரியத்தை அமைப்பதற்கு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி, அதற்கான விதிகளைப் பின்னாலே நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு அதிகாரத்தை இந்த அரசுக்குக் கொடுக்கிற நேரத்தில், விளைவுகள் எப்படி இருக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றம் கண்டிப்பாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற்குச் சென்றால்தான், மனதிலே எப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கின்ற அளவிலே இந்தப் பொறுக்குக் குழு துணை புரிய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். கடந்த அரசாளுகலும் சரி, இந்த அரசாளுகலும் சரி, பெருவாரியான நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும்போது, ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. மின்சார வாரியமானாலும், வேறு வேறு துறையானாலும், ஊழல், ஊழல், என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் பார்க்கிறோம். அதைத்

1970 தவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

தவிர்க்க முடியாது. அதிலிருந்து தப்பிக்கவும் முடியாது. அந்தச் சூழ்நிலையில், இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் நிலத்தைப் கையகப்படுத்தும், அதிகாரத்தைத் தருகிறோம். அந்த அதிகாரம் எந்த வகையில் பயன்படுத்தப்படும் என்பதை நம்முடைய ஊழல் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு முடிவு செய்ய வேண்டும். அதிகாரத்தைப் பரவலாகக் கொடுத்துவிட்டு, பின்னால் ஊழல் ஏற்பட்டால் சொல்லுங்கள், குற்றஞ்செய்தவர்களைக் கொண்டு வாருங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிப் பின்னால் வாதாடுவதைவிட, அப்படிச் சூழ்ச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வருகிறவர் சொல்வது உண்மையா அல்லது அவற்றை மறுப்பவர்கள் சொல்வது உண்மையா என்பதையல்லாம்பற்றி வாதங்கள் நடந்து வதை விட, நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும்போதே, மிக்க கவனத்தோடு, பொறுப்போடு, அந்த வாரியத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலைமையைப் பார்ப்போம், இப்படி இந்த மசோதாவை அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றத் தேவையில்லை, நிதானமாக, இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, ஆராய்மையோசனை செய்து முடிவு எடுப்பது நலமாக இருக்கும்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், மிகுந்த அளவில் காலங்கடத்தி வந்திருக்கிறோம். என்னென்ன வழிகள் என்பதை நிதானமாக ஆராய்ந்திருக்கிறோம். மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் வாரியங்களுக்கு அங்கேயல்லாம் எந்த நிலைமை என்பதைக் கேட்டறிந்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். சிற்சில விவரங்கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த விவரங்களையே வைத்துக்கொண்டு முடிவு எடுப்பது என்பதைவிட, பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு நிதானமாக அந்தக் குழுவில் ஆராய்ந்துப் பார்க்க வேண்டும். பொறுக்குக் குழுவில் பேசுவதை இங்கே பேசலாம் என்றாலும் கூட, பொறுக்குக் குழுவில் பேசித் தெரிந்து கொள்ளும் விவரங்கள், இங்கே பேசிக் கொள்வதை விட அதிகமாக இருக்கும். அதிகமான விவரங்களை உரிய அதிகாரிகளிடம் பெற முடியும், அதற்கான அவகாசத்தையும், சந்தர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், நகரச் சீரமைப்புத் திட்டங்கள் மசோதா எப்படி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக சிறப்புக் குழுவை கடந்த காலத்தில், எங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி முடிவு செய்திருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்துதான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதற்கே ஒரு குழு போட்டார்கள் என்றால், மசோதாவை முடிவாகச் செய்யும்போது அதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. தனிப்பட்ட பகுதியையோ நகரத்தையோ, அந்த வேறு பகுதிகளையோ வளப்படுத்தும் சீரமைப்புத் திட்டம் இல்லை இது. பரவலாக எந்தப் பகுதியானாலும், எந்தக் கிராமமானாலும், அதற்காக விரும்பும் இடத்தில் அதாவது வாரியம் விரும்பும் இடத்தில், வளப்படுத்த முடியும், திருத்த முடியும்; உயர்த்த முடியும்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 நவம்பர் 28]

என்கிற நிலைமை. அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. ஆகவே, குறிப்பிட்ட எந்தப் பகுதியையோ, தொழில் வளம் நிறைந்த பகுதியையோ; ஏதோ எண்ணிக்கை அளவில் என்று செய்யவில்லை. தமிழகம் முழுவதற்கும் பொருந்தும் நிலையில் வந்திருக்கிறது. கிராம, நகர, வட்டார, சீரமைப்பு என்ற அளவில் இருக்கிறது.

அப்படிப் பார்க்கும்போது, இந்த மசோதா ஒரு புரட்சிகரமான மசோதா. அப்படிப் புரட்சிகரமாக செய்யும்போது, வசதி படைத்தவர்கள், வரியைச் செலுத்தும் வாய்ப்பு வசதி படைத்தவர்கள் எப்பொழுதும் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். ஆனால், இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சாதாரண மக்கள்; எங்களைப் போன்ற நடுத்தர மக்கள், இவர்களைப் பாதிக்கும் அளவில் மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம். மசோதா தேவை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அதே நேரத்தில், இப்படியே நிறைவேற்றப்பட்டால், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள், நடுத்தர மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். 'எங்கேயிருக்கிறது, காண்பியுங்கள்' என்று சொல்வது நல்லதல்ல. விரிவான பரிசீலனை தேவை. பாதிக்கப்படாத நிலைமை ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிக் தமிழகத்திற்கு முழுவதும் சீரமைக்கும் பணியில் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

ஆகவே, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து, அதன் பிறகு இந்த மாமன்றம் மசோதாவை நிறைவேற்றுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே; அமைச்சரவர்கள், இதிலே மிகுந்த அக்கறையோடு ஈடுபட்டு, பொறுப்பேற்றிருப்பதால் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணி, அமர்கிறேன்.

THIRU A. A. SUBBARAJA: Sir, I shall move the amendment standing in my name.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமென்ட்மென்டை மூவ் செய்ய வேண்டாம். அதுதான் அப்பொழுதே தலைவர் சொல்லியாகிவிட்டதே; நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த டவுன் அண்ட் கண்ட்ரி ப்ளானிங் என்ற மசோதா முக்கியமானது. இது புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டாலும், ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்திலே சில திருத்தங்களைச் செய்து, பல மாநிலங்களிலும் எந்த வகையில் இயங்குகின்றன என்பதைக் கேட்டறிந்து, அதே போல நம் மாநிலத்திலும் கொண்டு வந்தால் எப்படியிருக்கும் என்று யோசித்து, இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே என்னைப் போன்ற நகரசபைத் தலைவர்கள் ஏழை மக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் எந்த எந்த விதத்தில் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்ட நிலையில் இருக்கிறோம். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவைப் பார்க்கும் போது, எனக்குப் பட்ட சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பாஜா]

என்னுடைய திருத்தத்திலே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக இந்தச் சட்டமே தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. சட்டமாக வேண்டியது இல்லை என்பதில்லை. எங்கெங்கே பிரத்தியட்சமாகக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, அந்த அந்த கிளாசுகளைத் திருத்தி, அந்த வகையில் இதை அமைக்க அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டால், அதற்கு ஆட்சேபணியில்லை. நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அதை ஒரு சில இடங்களில் இருப்பதை விட்டு, மொத்தமாகச் சொன்னார்கள். கிளாசுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் கஷ்டங்கள் வருகின்றன. சில கிளாசுகளால் ஏழை மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது.

புதிதாக ஏற்படக்கூடிய லோகல் ப்ளானிங் அதாரிடி என்கிற கமிட்டி ஸ்தல ஸ்தரபணங்களைவிடத் தனியாக ஒரு கமிட்டியாக இருப்பதால், சில கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். எப்படியென்றால், இதற்கு முன்பெல்லாம் நகரசபை முழுமையாக கமிட்டியாக திட்டங்களை வரைந்து, பின்னால் வரைந்தது வேண்டாம் என்றால், செயல்படுத்த முடியாது. இப்பொழுது அரசாங்கத் தரப்பில் தனியாகக் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பிரிவுகளும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வருகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவாக எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றிற்கு ரூல்ஸ் ப்ரேம் பண்ண வேண்டும். நகர அமைப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தப் பிளானில் இருக்கக் கூடிய காலி இடங்களைப்பெல்லாம் பிற்காலத்தில் விரிவுபடுத்தக்கூடிய வகையில், மற்றவர்களுக்கும் பாதகம் அளிக்காத வகையில் இருந்தால் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். நிபுட்யன் ஏரியா, லோகல் டெவலப்மெண்ட் ஏரியா என்று வரும்போது அந்த இடங்களில் ஏற்கெனவே கட்டிடங்கள் இருக்கும், குடிசைகளும் இருக்கும், குடிசைகளில் ஏழை மக்கள் இருந்துகொண்டிருப்பார்கள். குடிசைகளை அகற்றும்போது பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. அந்த அமைப்புகளில் பிற்காலத்தில் லோகல் பஞ்சாயத்து அதாரடி மூலமாக ரோடுகள், பார்க்குகள், ஸ்கூல்கள், ஆஸ்பத்திரி போன்றவற்றிற்கு இடம் அளிக்கும் வகையில் ரூல்ஸ் ப்ரேம் செய்யவேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும். சில இடங்களில் தொன்று தொட்டு சுமார் 100 ஆண்டுகளாக வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கலாம். ரோடு பத்தடிதான் இருக்கும். இம்மாதிரி இருப்பது சுகாதாரக் குறைவு என்று சொல்லி, ரொம்ப நாட்களாக அங்கே வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்களைத் தொல்லைக்குட்படுத்தக்கூடாது.

மற்றும் குடிசைகள் போடக்கூடாது என்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், அன்றாடம் கூலி வேலை செய்யும் ஏழைகள் குடிசை போடாமல் என்ன செய்ய முடியும்? குடிசைகள் போடுவதால் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன, சேதம் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால் தீ விபத்துக்கள் அகஸ்மாத்தா

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

கத்தான் வரும். குடிசைகள் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு, அந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தினால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் அந்த இடத்தை வேறு யாருக்காவது விற்றுவிட்டு, வேறு இடங்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஏழை எளிய மக்களும் வாழ்வதற்கு ஏற்ற வகையில் ரூஸ்ஸ் அமைக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்க வேண்டும். தவிர, ஆங்காங்குள்ள நகரசபைத் தலைவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அனுபவம் பெற்ற அதிகாரிகள் இவர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, ரூஸ்ஸ் அண்ட் ரெகுலேஷன்ஸ்-ஐஸ் உருவாக்கினால்தான் சட்டம் நல்லபடியாக அமையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பெட்டர்மெண்ட் கான்ட்ரிபியூஷனைப்பற்றி நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி டவுன் பிளானிங் பஞ்சாயத்து ஆக்டிலே கிளாஸ் 60, 61-லே வழி செய்திருக்கிறோம். இன்னும் புதிதாகச் செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. கான்ட்ரிபியூஷனைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டுமென்றுதான் நாம் சொல்ல வேண்டும். சில சலுகைகள் காட்டத்தான் வேண்டும். பெரிய பணக்காரர்களிடத்தில் அதிகமாக வாங்கலாம். அவர்கள் கொடுக்க வில்லையென்றால், முனிசிபாலிட்யாரே ஆகக்கூடிய செலவைச் செய்துவிட்டு, அந்தப் பணத்தை அவர்களிடத்தில் வாங்கலாம் என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கும் இடத்தில் இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டால் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களால் பணம் கொடுக்க முடியாது. பணம் கொடுக்காதவர்களை ஜெயிலில்தான் தள்ள முடியும். இந்த மசோதா நல்ல மசோதாதான். ஆகவே, அந்தந்த ஏரியாவில் இருக்கக்கூடிய நகரசபைத் தலைவர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், அனுபவம் கொண்ட அதிகாரிகளையும் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்து செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைகளைப் போட்டுக்கொண்டு நெருக்கமாக இருக்கும் இடத்தில் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்த முடியாது. எனவே, அம்மாதிரியான இடங்களை 'பிட்டப் ஏரியா' அல்லது 'ஹட்டிங் ஏரியா' என்று அறிவித்து விடவேண்டும். இல்லையென்றால் இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கம் நிறைவேறாது, மக்களுக்கு வீண் கஷ்டங்கள்தான் ஏற்படும். லோகல் பிளானிங் அதாரிடி, ரீஜனல் பிளானிங் அதாரிடிக்கு சேர்மன் ஒருவர் போடலாம். எந்தக் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தாலும், எதிர்ப் கட்சிக் கலைவரை சேர்மனாகப் போடலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கமிட்டியில் லோகல் போர்டில் இருப்பவர்களுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒன்றிரண்டு பேர்களைத்தான் போடலாம் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. மேலும் தகராறுகள் ஏற்படும்போது அதைப்பற்றி லோகலில் அங்குள்ளவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். ரோடுகளை அகலப்படுத்த

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

வேண்டும், தெருக்களை அகலப்படுத்த வேண்டும் என்றால் அங்குள் வர்களுக்குத்தான் அங்குள்ள நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். புதிதாக சேர்மனாக வருபவர் கையிலுள்ள பிளாஜை வைத்துக்கொண்டு, இப்படிச் செய்யவேண்டும், அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் சொல்வார். மேலும் 'may be' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'மே' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'ஷல்' போட்டால் என்ன தப்பு? முன்னாலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை உத்தேசித்துத்தான் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம். 'மே' உபயோகித்து வேறு யாரையாவது போடலாம் என்று இருக்கிறது.

ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களைப் போடவேண்டும். எந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்று கமிட்டியை அமைக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் கெட்டுவிடக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே இருக்கிற சிக்கல்களை எல்லாம் அகற்ற வேண்டும். நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். முக்கியமாகச் சொன்னது, போடக் கூடிய வரி எவ்வாறு எல்லாம் மக்களைப் பாதிக்கும் என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த வரிகளைக் கூடியமட்டில் குறைக்க வேண்டும். எடுக்கக்கூடிய ஏரியாவைப் புதிய ஏரியாவாக எடுக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய ரூல்களையும் ரெகுலேஷன்களையும் நல்ல முறையில் உருவாக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பாமல் இதைச் செய்துவிட முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் மனதிலே கவனம் எடுத்துக் கொண்டு, ரூல்களையும் ரெகுலேஷன்களையும் நல்ல முறையில் அமைப்போம் என்று வாக்குறுதி அளித்தால் நலமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker Sir, on behalf of the Swatantra Party I have given notice of an amendment that the Bill be referred to a Select Committee. Due to certain rules, three amendments have been clubbed together. Our amendment stands and we want the Bill to be referred to a Select Committee, because this is a very cumbersome and huge bill with 127 clauses. In the history of our legislature, there has not been a Bill with so many clauses which has not been referred to a Select Committee. Even in respect of small Bills with half a dozen or dozen clauses, if there is any difference of opinion on, or controversy about, the clauses, the custom has been to automatically refer them to Select Committee. The Select Committee interviews a number of important persons connected with the subject matter of the Bill and invites their opinion. It will be a surprise if such a Bill is not referred to a Select Committee. Even though the Hon. Minister for Education and Health might have decided not to refer the Bill to a Select Committee, I plead with him to reconsider his stand and allow the reference of the Bill to a Select Committee.

[Dr. H. V. HANDE]

[1970 நவம்பர் 26]

On page 171 of the Bill, it is mentioned in the Statement of Objects and Reasons : ' The Model Bill was commended for adoption in the States with suitable modifications to suit local conditions. In 1963, a Special Committee was constituted consisting of the Director of Town-Planning, the Commissioner, Corporation of Madras, and certain select Municipal Commissioners to examine, among other things, the said Model Town and Country Planning Bill. The Commissioner of the Corporation of Madras is changed once in every one or two years, and suddenly we find a new Commissioner being posted. There are 120 divisions in the City. Each division has got its own characteristics. A division like Perambur is entirely different in its composition and basic needs from a division like Mylapore or Saidapet. Similarly, the Park Town Division is different from any other division in the type of people inhabiting it and the amenities required. What is the point in having the Commissioner here? By the time he knows the names of the divisions and their location, he is transferred, and another officer is posted who has absolutely no idea of the place. When I say this, I mean no disrespect to the quality or calibre of the officer. I submit that, with all his experience, he may not be able to judge a problem aright. I wonder what the object is in this mixture of different officers who are transferred now and then.

In paragraph 4 of the Statement of Objects and Reasons it is said : " Planning will have to transcend statutory boundaries of local authorities and that, in many a case, a plan should be a composite one covering either a Metropolitan area of a Regional area ". How are we going to achieve the object ? Are we going to take the members of the Assembly reprobating that area and who know the area, into confidence and have them on the board? Or, is it going to be a centrally organised board on a regional basis which will have the power? Then each regional board will come to its own decision. That point is not clear. That is one of the reasons why I want the reference of the Bill to a Select Committee.

I would like to submit one more point. Let us take for instance the City of Madras. Almost all the industries are located very near the City. In the last ten years, the population has increased by about twenty or twenty-five per cent. But the amenities have not increased ; on the other hand they have definitely deteriorated. There is no co-ordination between the Corporation of Madras, the Electricity Board and the Telephone Department. The Telephone Department digs the road, lays the cable and restores the road to its original position. Then the Electricity Board digs the road, lays the electric wire and restores the road to its original position. Then the Water Works Department digs the road and lays the pipes. Then comes the Sewage Department. The net result is that we find that almost all the roads in the City of Madras thoroughly bad and in a state of pell-mell. This is a very complex and complicated issue. Therefore we have to refer this Bill to a Select Committee.

1970 நவம்பர் 26]

[Dr. H. V. Hande]

The population is increasing and the amenities are going down. The only solution to avoid this position is to have satellite towns fifteen, twenty or thirty miles off the Madras City. To effect the dispersal of the population to these suburban regions, there is only one method and that is the provision of increased transport facilities. Take the City of Bombay. Persons living in Kalyan and Poona are able to come to their offices in Bombay City within one and a half hours. There is the system of electric trains and people from satellite towns are able to come to Bombay. Even there, they are not able to cope up with the traffic due to increase in the population. Similarly in Madras we should have electric trains from Chingleput. In North Madras we do not have electric trains as we have in South Madras. In North Madras we should have electric trains from Avadi and Ambattur. Satellite towns and transport facilities will facilitate the dispersal of population.

There was also a suggestion for laying a circular railway. We can have two or three different routes. Now we have a railway from the south. We can have a railway from east to west. The entire City of Bombay is covered by electric train by different routes. We can have a circular railway, a railway diagonally and also criss-cross lines. That is one of the ways by which we can have dispersal of population.

The other method is that we can have dispersal of offices. We can shift some of the offices in the Madras City to Madurai for instance. Offices where work of an emergent nature is not transacted can be transferred from the City to the southern parts so that we can take the load of population off the City. This is a huge Bill. So many problems have to be considered and this will be possible only if the Bill is referred to a Select Committee.

The machinery proposed in this Bill is unworkable and will create proliferation of officers with no commensurate benefit. It has been drawn up without any reference to realities in our urban and rural areas.

There is absolutely no co-ordination in this Bill.

The proposed Town and Country Planning Board (Clause 5) is predominantly an official body with provision for only three members nominated from Members of the Legislative Assembly, the Legislative Council and the Parliament. Such a preponderantly official body would be worthless as it will not be acquainted with realities.

Here it is a question of co-ordination between different Departments. Even Municipal authorities like Inspectors of Municipal Councils and Panchayats are also not included. Is Town and Country Planning possible without these local authorities? That is a very important point.

ந.ப.
12-00

I come to the next point. The new Town-Planning Authorities will become new empires with a large staff independently of corresponding staff in Municipalities. (The Hon. Minister for

[Dr. H. V. Hande]

[1970 நவம்பர் 26]

Food was seen conversing with the hon. Member). Now I am seeing some signs of the possibility of the Bill being referred to the Select Committee, which means that I need not dilate upon a number of other points which I wanted to refer. I would welcome the reference of the Bill to a Select Committee.

Now, we do not have enough technical staff for town planning. Are we going to dump Revenue Department officers for this work? Let them do their revenue work properly and the village Officers can be taken into their confidence. But other things can be given to experts.

Clauses 60 and 61 provide for the levy of development charges at Rs. 5 per sq. metre and Rs. 20,000 for a hectare. This will be an additional burden on the tax-payer. Already we have got the Urban Land Tax which is mounting. Along with that tax, we are going to have this levy and this aspect of the matter has to be seriously considered. Many people are going to resent it as they may not get commensurate benefits.

The Bill provides for a Tribunal for appeal against the award of compensation, etc., and this provision is no doubt good but the procedure will be cumbersome and the advantage is illusory.

The Bill is on the whole not well-conceived with reference to actual conditions. It gives too much power to the new authorities and perpetuates the mutual exclusiveness of the concerned authorities. If this Bill is referred to the Select Committee, I can raise some more points.

With regard to fly-overs, we are told that we are going to have fly-overs near Gemini. One day the Commissioner of Police gives a statement and on another day the Corporation Commissioner gives another statement and yet on another day the Hon. Minister gives a statement but actually the scheme has not been implemented. Tenders have been called for but still the work has not been taken up. There is some bottleneck somewhere and the Government should see that it is removed and the work started immediately.

As regards sub-way, we have been told that there is going to be a sub-way in Mount Road. Now, there is only a pathway for passengers. We should have a sub-way so that smooth traffic can take place there and I hope the Government will consider this aspect of the matter.

Now I come to the State Housing Board which is a supreme body which does not come within the purview of any rule or law. I would request the Government to see that the Board, like any other public institution, confines itself within certain rules.

Lastly, I will quote some excerpts from a British Official Handbook, 1967. It is stated therein :

1970 நவம்பர் 26]

[Dr. H. V. Hande]

“The Town Development Act, 1952 makes provision for the relief of congestion in large industrial towns in England and Wales by encouraging the transfer of population from these areas to places suitable for expansion where employment is provided. Here also, whenever we want to remove a slum, we transfer some people from that area to another area like Vyasarpadi or Ambattur. These people have to be provided with employment in the new areas where they have been transferred.

I have got a number of other points to refer to but now that the Hon. Minister has appreciated my points perhaps they have had an impact on him and has agreed to refer the Bill to a Select Committee, I do not want to refer to them. I am grateful to him. Thank you, Sir.

* திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவைப்பற்றி இது னுடைய கோட்பாடுகளை என் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

ஏற்கனவே தமிழகத்தில் 1920 ஆண்டினுடைய நகர அமைப்புத் திட்டமிடுதல் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்து, விரிவாக நகர்புறத் தையும் நாட்டுப்புறத்தையும் ஒருங்கிணைத்து, நகரத்திற்கான திட்டங்களையும் பிரதேச ரீதியான திட்டங்களையும் சீராக்குவதற்காக, நகர அமைப்புத் திட்டத்தையும் மாற்றி அமைப்பதற்காக, வகை செய்யக்கூடிய இந்த மசோதாவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த போது இந்திய அரசு தயாரித்து மாநிலங்களுக்கு அனுப்பிய ஒரு ‘மாடல்’ சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயும், மகாராஷ்டிர மாநில சட்டத்தின் அடிப்படையிலும் இது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஆகவே இன்று நாடு வளர்ச்சி அடைந்து வருகிற நோக்கில் மாநிலம் முழுமையும் பயன்படுகிற வகையில் நகரங்கள், நாட்டுப்புறங்களில் மக்கள் வசதியாக வாழ்வதற்கான வகையிலும், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியதையும் எதிர்கால ஏற்பாடு வளர்ச்சிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்காகத் திட்டம் இடவேண்டுமென்பதும் திறம்படச் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

ஆனால், இன்று சுமார் 127 பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்த மசோதா இந்த சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்திலேயே பரிசீலனை செய்து திருப்தி கரமான முறையில் நிறைவேற்றப்படுவது சாத்தியம் அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவேதான் இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஆதரித்துக் கூற விரும்புகிறேன். காரணம், இன்று அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால்—மதுரையிலே எனக்கு ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. ஜெய் ஹிந்த் புறம் என்ற மாடக்களம் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த ஊரை மதுரை நகர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வந்தார்கள். நகரத்திலே விடு கட்டவேண்டுமென்றால் என்னென்ன விதிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ, அதைவிடக் கடுமையான விதிகளைப் போட்டதன் காரணமாக இரண்டா

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 நவம்பர் 26]

யிரும் வீடுகளை இடிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு கோர்ட்டில் வழக்குகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அதிகல் அரசாங்கம் தலையிட்டு ஸ்டே செய்ய வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நகர் அமைப்பு, கிராம அமைப்பு இவைகளைக் கவனிக்கும் போது, பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள்தான் அதிக தூரம் செல்ல முடியும். இந்தியாவிலேயே, குறிப்பாகத் தமிழகத் திலே பார்க்கும்போது, சாதாரணமாக ஏழை மக்கள் நடுத்தர மக்கள் குடியிருக்கிற பிரதேசங்கள் பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. ஆகவே, நாம் போடக்கூடிய திட்டங்கள் இந்த மக்களுடைய பொருளாதாரத்தைப் பாதிப்பதாக இருக்கக் கூடாது. யதார்த்தங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு வாழ்வதற்குப் போதுமான வழியில்லாமல் நகரங்களிலும் நாட்டுப்புறங்களிலும் பெரும்பாலானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு விதமான நவீனமான முறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, வீடுகளைக் கட்டும்போது ரோடுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் கட்டி விடுகிறார்கள். மற்றொன்று, அதி அற்புதமான திட்டம் என்று போட்டுவிட்டு விதி முறைகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நண்பர் சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னதைப் போல குடிசையில் வாழ்கிறவர்கள், ஏழை எளியவர்கள் இவர் சவுக்கு நிபந்தனைகளை அதிகமாகப் போட்டால் அது அவர்களைப் பாதிக்கும். ஆகவே, இந்தக் காரணங்களை உத்தேசித்துத்தான் நாம் இன்றைக்கு இந்த இடத்திலே உடனடியாகச் சட்டம் ஆக்காமல் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் இன்னின்ன பிரச்சனைப் பற்றி இன்னின்ன விசிகளை அரசாங்கம் வகுக்கலாம் என்று கூறுவதற்குப் பொறுக்குக் குடியிலே சாத்தியம் இருக்கிறது. ஆகவே வதற்குப் பொறுக்குக் குடியிலே அனுப்பக்கோருகிற தீர்மானத்தை அதிரித்துக் கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. வி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான மசோதாவிற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும்படியான, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் குடியிலிருந்து அனுப்பவேண்டுமென்றிருக்கக்கூடிய அதிரித்துக் கில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே நகரத்தையும் கிராமத்தையும் திட்டமிட்டு அமைக்கவேண்டுமென்பதில் ஆட்சேபணையில்லை.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலைமையில் ஜனத்தொகை வளர்ந்து வருகிறது. நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக ஜனத்தொகை வளர்ந்து வருகின்ற நேரத்திலே மக்களுக்குப் பல இடங்களில் குடியிருப்பதற்கு வீடுகள் இல்லாத நிலைமையும் சுகாதார வசதிகள் இல்லாமலும் இருக்கிறது. இன்னும் 20 அல்லது 25 வருஷங்களுக்குப் பின்னாலே எந்த நிலைமையிலே போய்க்கொண்டிருப்போமோ சொல்ல முடியாது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. நான் வண்டனுக்குப் போய் இருந்த நேரத்திலே—அங்கே சேட்டைட் கமி

1970 நவம்பர் 28] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

ஷன் மூலமாக பேசில்டன் என்ற இடத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள், போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன். லண்டனின் ஜனத்தொகை எட்டி மில்லியன் இருக்கும்படியான நிலைமையிலே அதைக் குறைப்பதற்காக 5 அல்லது 6 மில்லியன் ஜனத்தொகை மட்டும் அங்கே வைத்துக்கொண்டு மீதமுள்ள ஜனத்தொகையை லண்டனைச் சுற்றியுள்ள 20 அல்லது 25 மைல் சுற்றளவிலுள்ள இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 10 லட்சம், 10 லட்சமாக இருக்குமாறு செய்து ஆறு பட்டணங்களை அமைக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். அங்கேயுள்ள வருவாய் சுகாதார வசதிகள், மக்கள் உணர்வு இவை வேறு. நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள நிலைமை வேறு. நாள் அண்மையிலே வெளி நாட்டிற்குப் போயிருந்தபோது, மலேஷியாவிலே சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது நண்பருடன் நடந்துபோய்க் கொண்டிருந்தேன். உடனே ஒருவர் வந்து ஒரு காகிதத்தில் இரண்டு டாலர் என்று எழுதிக் கொடுத்தார். சிகரெட் துண்டைக் கீழே போட்டு விட்டாராம் நண்பர், அதற்காக 2 டாலர் வேண்டுமென்று சொன்னார். அதுவும் முதன்முறையாக இருப்பதால் 2 டாலர். அப்படியில்லாமலிருந்தால் இன்னும் அதிகமாக டாலர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏதோ தவறு செய்துவிட்ட தற்காகத் தண்டனையாக அல்ல அவர்கள் கேட்பது. சுகாதாரம் பாதுகாக்கப் படவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அப்படிச் செய்கிறார்கள். நாமும் அதுமாதிரித் திட்டங்களைப் போட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

முனிசிபாலிட்டிகளைப் பொறுத்தவரையில் 8 கிலோமீட்டர் சுற்றளவுக்கு உள்ள இடங்கள் எல்லாம் டவுன் பிளானிங் என்று செய்து கிராம மக்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் நிலத்தை வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு நிலத்தின் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். நாட்டு மக்களுக்கு உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இருக்க இடமும் தேவை. அந்த இடம் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். சுகாதார வசதிகள் இருக்கவேண்டும். பட்டணத்தை மட்டும் கவனித்துக்கொண்டு போவார்களானால் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பதற்கு விடுகடக் கிடையாது, சுகாதார வசதிகளே இல்லை. சாட்டிலே, பண்ணையிலே கீழ்த்தரமான நிலைமையில் வசித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மக்களும் நன்றாக வாழ வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கும் இடைஞ்சல் இருக்கக்கூடாது, அந்த வகையிலே மசோதாவைக் கொண்டுவரக்கூடிய முறையில் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்குக் கொண்டுபோய் விவாதிக்க வேண்டும்.

இதைப்பற்றிப் பலகாலமாகப் பேசி வந்தாலும் நிறையக் கிளாசஸ் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன. பகுதிகள் அநேகம் இருக்கின்றன. எனவே உட்கார்ந்து ஆர ஆர யோசிக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் இதற்கு ஒரு காலக்கெடு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 நவம்பர் 26]

வைத்துவிடலாம். இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக, அதிகமாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்யாமல் சென்னையிலே உட்கார்ந்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மட்டுமன்றி மேலவை அங்கத்தினர்களையும் அந்தப் பொறுக்குக் குழுவிலே போட்டு, ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக விதிகளை நாம் ஏற்படுத்தும்பொழுது ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். அதற்காகத்தான் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இது வந்ததற்குப் பிறகு அரசாங்கமே சில திருத்தங்களை இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே ஊர்ஜிதம் என்று இதைச் சொல்லமுடியாது. இப்பொழுது சர்க்காரும் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து ஆலோசனை செய்யவேண்டும். நம் முடைய பொருளாதார நிலைமைக்கு ஏற்ப, மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதிக்கேற்ப, சுகாதார நிலைமைகளுக்கேற்ப ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களை முனிசிபாலிட்டிகளாக அக்கவேண்டுமென்றால் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். காரணம், வரி அதிகமாகப் போடப்படுவது தான். அங்கே அதிகாரியைப் போட்டு விட்டால் அவர் உடனே 5 பங்கு 6 பங்கு அளவுக்கு வரிப் போட்டு விடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியான சத்தியமங்கலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருந்த முனிசிபாலிட்டியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். கமிஷனர் போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர் வந்தவுடனே ஆறு பங்கு வரியை உயர்த்தி விட்டார்கள். அங்கேயிருக்கும்படியான மக்கள் வரியைக் கொடுக்கும்படியான சக்கிரியில்லாதவர்கள்—சத்தி உள்ளவர்களாக இருந்தால் பாவாழில்லை. கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரூபித்து 6 பங்கு கட்டவேண்டுமென்று வரி போட்டால் எப்படிக்கொடுக்க முடியும்? அதிலும் எவ்வளவு தவறுகள் நடக்கின்றன. காண்ட்ராக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கிறோம். திரும்பவும் அதிகமான தொகை அவர்களுக்கு அளிப்பது என்ற நிலைமையை எல்லாம் கூடப் பார்க்கிறோம்.

சென்னையிலே கூவம் சீரமைப்பு என்ன ஆயிற்று என்பதைப் பார்த்தோம். மழை பெய்து ஸ்லாப்ஸ் எல்லாம் போய்விட்டன. மதலமைச்சர் அவர்கள், நூற்றம் போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். எங்கே போய்விட்டது என்று கேட்டால் அது அவரவர்கள் மூக்கைப் பொறுத்தது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய மூக்கைப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தெரியும் எந்த மூக்கு நல்ல மூக்கு என்று. அமரூபித வேண்டுமென்பதற்காக மக்களிடமிருந்து வரியை வாங்கி அதை காண்ட்ராக்ட் எடுத்தவர்கள் மீண்டும் பொறுப்பு இல்லாமல் சில பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக, சில பேர்கள் சம்பாதிப்பதற்காகத் திட்டம் அமையக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எந்தத் திட்டத்தைச் செய்தாலும் நல்ல திட்டமாக, பயனுள்ள திட்டமாக, மக்கள் தாங்கும்படியான நிலைமையில் பயனுள்ள திட்டமாக இருக்க வேண்டும். அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரங்களை அதிகமாகக் கொடுப்பது மக்களுடைய பிரச்சனைகள் தீர்க்குடிய நிலைமைக்கு உதவாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது. கிராமப்புறங்களையும் சேர்த்துவிட்டார்கள். பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கும்பொழுதே வரி கொடுக்கமுடியவில்லை. வசூலிக்கப்பட்ட பணம் பரிபூரணமாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே இதைப் பற்றித் தெளிவாக ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு வாரம் பத்து நாட்கள் சென்னையிலே உட்கார்ந்து இந்த மசோதாவைப்பற்றி விவாதித்து முடிவு செய்து, கொண்டுவந்தால் நல்லதாக இருக்கும். எனவே பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற என்னுடைய கட்சியினுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நகர-நாட்டமைப்பு மசோதாவைப்பற்றி வரவேற்று தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறியதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டு அமைப்பு, நகர அமைப்பு சீர்பட வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். 1920-ம் ஆண்டிலே நாட்டு நகரமைப்புக்கான திட்டமிடப்பட்டு, முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பல வகைகளிலே நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது போதுமான அளவிற்கு இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் நான் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பிறகு 1938-ஆம் ஆண்டில் இதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு குழுக்கள் போடப்பட்டு ஆராய்ந்து, ஆராய்ந்து பல்வேறு விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு இந்திய அரசும் பொதுவாக, மேலநாடுகளில் நடப்பதையொட்டியும் வளர்ச்சியுறுகிற இதர நாடுகளைப் பார்த்தும் இந்தியாவிற்குப் பொருந்துகிற வகையில் ஒரு திட்டத்தை அமலாக்க எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பி அந்த அடிப்படையிலே நகரப்புறத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். அதனையொட்டி இங்கே குழு அமைத்து அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அந்த வகையிலே செய்கிற அளவிற்கு இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்றவகையில் நாம் சிலபல முறைகளை மேற்கொண்டு இந்த மசோதாவை உருவாக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1966-ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே சிலபல முறைகளை மேற்கொண்டார்கள். அதிலிருந்து சில கருத்துக்களையும் இந்தத் திருத்தத்தோடு சேர்த்தோம். அது மட்டுமல்ல, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், இதிலே அனுபவம்பெற்ற தலைவர்கள், சிக்கல்கள் பலவற்றையும் தெரிவிக்க, அதையும் அரசு கருத்தில் கொண்டு அதையும் அரசாங்கமே கொண்டு வரும் திருத்தத்தின் அடிப்படை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 28]

யிலே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கு கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவின் இன்றியமையாத தன்மையை நாம் நன்றாக உணருகிறோம். நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதைப்போலவும் மற்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கூறியதைப்போலவும் வெளிநாடுகளில் திட்டமிட்டுத் திட்டமிட்டு இருப்பதினால், பலமுறை திட்டமிடுவதால், தங்கள் தங்கள் இச்சைப்படி பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டதால் அது அமைந்துவிட்டது, அதை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனையால் பெரிய பெரிய நகரங்களில் போக்குவரத்துப் பிரச்சனைகள், வாழ்வுப் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் அடிப்படைத் தேவையைக் கண்டறிந்து பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாமல் இருக்கக் காண்கிறோம். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே மேற்கொள்ளாமல், தங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி தங்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட வசதிக் கேற்ற பல்வேறு முறைகளை மேற்கொள்வதால் திட்டமிட்டு அமைக்கும் முறையை நாம் வற்புறுத்துகிறோம். அந்த முறையிலே விரிவான திட்டத்தை மேற்கொள்ளும்பொழுது, சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலே சென்னையைச் சுற்றியிருக்கும் 10, 15 மைல்களில் வளர்ச்சியை மேற்கொள்ள இப்பொழுது சட்டத்தில் இடம் தரவில்லை. ஆகவே, சென்னையை மட்டும், நகர எல்லையை மட்டும் வைத்திருக்கும் சட்டம் அதற்கு அப்பால் இல்லை, அந்த இடங்களை விரிவுபடுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் சென்னை நகரை மனத்திலே கொள்ளும்பொழுது 15, 20 மைல் சுற்றுவட்டாரத்தையும் நினைவில் வைத்து மேற்கொள்ள வேண்டும். இதைப்போன்றே மதுரை நகரம், கோயம்புத்தூர் நகரம் போன்ற பெரிய நகரங்களையும் பொறுத்த அமைகிறது. எனவே, தங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி பல்வேறு வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளுவதன் காரணமாகப் போக்குவரத்து, மற்றவைகளுக்கு ஏற்படும் வசதிக்குறையும், சுகாதாரச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்படும் வசதிக்குறையும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க விரிவான திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். விரிவான திட்டங்களை மேற்கொள்ளும்பொழுது பல்வேறு முறைகள் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன. அதைப்பற்றிக் கூறும்பொழுதுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே இருக்கும் டெவலப்மெண்ட் சார்ஜ் போடுவதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். 'லெவி அண்ட் கலெக்ஷன் ஆஃப் பெட்டர்மெண்ட் காண்ட்ரிபூஷன்' என்பதில் இருக்கும் சில சிக்கல் சளைப் போக்க 'டெவலப்மெண்ட் சார்ஜ்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

விதிமுறைகளை வகுக்கும்பொழுது நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் அனுபவம் பெற்ற ஆலோசனைகளைக் கேட்டு நடத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராஜா

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அந்த வகையிலே கூட நாம் ஆராய்ந்து சிலபல முடிவுகளை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, எல்லா நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும் கலந்து கொள்வதற்காக, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக இருப்பதால் அவரைக் கலந்து கொண்டு, அவர் சிரிய யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு வழிமுறைகளைச் செய்யலாம். அவர் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் குழுவினரோடு இருக்கும் பிற நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் சிரிய யோசனைகளைக் கேட்டு, அவர் இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்யும்பொழுது சிரிய யோசனைகளைச் சொல்லக்கூடும். ஆகவே, அந்தச் சிரிய கருத்தையும் வற்புறுத்துவதிலே எந்த ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது.

வேறு பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். நாம் நகரங்களை அமைத்து, அழகாகவும், அதே சமயத்தில் மக்களின் வசதிகளாகவும் செய்ய சில திட்டமிட்ட முறைகள் ஆக்கப்பட்டால்தான் முடியும். இப்பொழுதிருந்து துவங்கினால்தான் முடியும். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதைப் போன்று, பல்லாண்டு காலமாக திட்டமிட்டுத் திட்டமிட்டுப் பல்வேறு வெளிநாடுகள் வளர்ந்து வருவதால், அதன் காரணமாகப் பல நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்கத்தக்க அளவில் மேலைநாடுகளில் பெரும் பெரும் நகரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த நகரங்களை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் கண்டிருப்பார்கள், மேலைநாடுகளுக்குச் சென்ற பலரும் கண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, நீண்ட பழம்பெரும் நகரமான இலண்டன் மாநகரத்தில் இருக்கும் சந்துகள், வீளைந்து வீளைந்து செல்லும் சாலைகள், தெருக்கள், குறுகிய தெருக்கள் பல இருந்தும் அங்கே 'ஹாரன்' சத்தம்கூடக் கேட்காமல் இருந்ததை 20 நாட்கள் நான் தங்கியிருந்தபொழுது அறிந்தேன். மற்றவர்கள் தங்கியிருந்தபொழுதும் பார்த்திருப்பார்கள். 20 நாட்களிலே ஒரு தடவைகூட நான் 'ஹாரன்' சத்தம் கேட்டு வழிவிட்டுச் செல்லும் முறையைப் பார்த்ததில்லை. அந்த அளவிற்குப் போக்குவரத்து முறை அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் திட்டமிட்ட முறைகளை மேற்கொண்டதன் காரணமாக அந்த வசதியைப் பெற முடிகிறது.

அதுமட்டுமல்ல. சிலபல வசதிகளைப் பெருக்கும் காலத்தில் வரி கட்ட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களைக் கவனத்திற்கொண்டு, ஏழை எளியவர்கள் என்பதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வசதி படைத்தவர்களிடம் வரி வாங்காத சூழ்நிலை ஏற்படக் கூடாது. அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், நியூயார்க் பட்டணத்தில் 'மேன் ஹெட்டன்' என்ற பெரிய தீவை 28 டாலர்களுக்குத்தான் வாங்கியதாக வரலாறுகளில் கூறப்படுகிறது. இப்பொழுது அந்தத் தீவின் விலை எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை அங்கேயிருக்கும் கட்டிடங்களைக் கணக்கிடும்பொழுது தெரியும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நகர்ப்புறத்தில் அரசாங்கமோ அல்லது நகராட்சி மன்றங்களோ அல்லது மாநகராட்சி மன்றங்களோ பொறுப்பேற்று வசதிகளைச் செய்யும்பொழுது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

தானாக அங்கிருக்கும் நிலத்தின் மதிப்பும், கட்டிடங்களின் மதிப்பும் ஏறிச் செல்லுகிறது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை நகரத்திலே இருந்த நிலத்தின் மதிப்பும், கட்டிடங்களின் மதிப்பும் வசதிகளைச் செய்யச் செய்ய, பல்வேறு நிலைகள் ஏற்பட்ட பிறகு, வளர்ந்து வளர்ந்து இன்று பல மடங்கு ஏறியிருக்கிறது என்பதை மனத்தில் வைத்து மேற்கொண்டு வளர்ச்சிகளைச் செய்யும்பொழுது விடைய மதிப்பைப் பார்க்கும் பொழுது கூடுதல் கட்டணம் வசூல் செய்வதில் தவறில்லை. அதே சமயத்தில் ஏழை எளியவர்கள் அந்த இடத்திலிருந்து அகற்றுவது என்றில்லாமல், அவர்கள் பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்தத் திட்டங்களை வளர்ச்சியுறச் செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையிலே சிந்தித்துப் பல்வேறு வழிவகைகள் வகுக்கப்பட்டு, ஆங்காங்கிருக்கும் நகரங்களில் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி ஏற்பட்டால் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் நகரமைப்புகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தில் விதிமுறைகள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் இது விரிந்த திட்டமாக இருப்பதால், பல்வேறு நகரங்களின் சீரமைப்பைப் பொறுத்த வசையிலே இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு, சிலபல சங்கடங்கள் இருந்தால் அவற்றைப் போக்கி இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரலாம் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் கருத்து கொண்டிருப்பதால் அந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வது என்று இசைந்து, பொறுக்குக் குழுவில் இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1938-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகியும் இன்னும் நிறைவேறவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இதை இன்னும் காலந்தாழ்த்திக் கொண்டு போவதால், தால், ஒற்றிவைத்துக்கொண்டு போவதால் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் போய்விடும். எனவே வெளியூர்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற நிலையில்லாமல், உறுப்பினர்கள் இங்கேயே அமர்ந்து அவர்களின் அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே மேலும் சீர்திருத்த வேண்டியதற்கான முறைகளையும், செம்மைப் படுத்துவதற்கான சீரிய யோசனைகளையும் சொன்னால் ஓரிரு கூட்டங்களிலே விதிமுறைகளைப் பெல்லாம் செய்து சிறந்த நல்ல விளைவினைப் பெற முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதற்கான ஒத்துழைப்போடு பொறுக்குக் குழுவிலே போடப்பட்ட உறுப்பினர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, திருத்தம் தரும் முறையிலே அதையும் இந்தத் திருத்தத்தோடு இணைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறேன். எனவே, இதை கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு, சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் அடங்கிய அளவில் விடலாம் என்ற அளவில் நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

Sir, I move the following amendment :—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 30 members (20 Members from the Assembly and 10 Members from the Council) to consider the Tamil Nadu Town and Country Planning Bill, 1970 and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :

1. Thiru M. S. SIVASAMI
2. Thiru M. P. SARATHY.
3. Thiru PALANIVEL RAJAN.
4. Thiru RAMA ARANGANNAL.
5. Thiru S. ARUMUGAM.
6. Thiru M. KANNAPPAN.
7. Thiru S. GANESAN.
8. Thiru GINGEL V. MUNUSWAMI.
9. Thiru P. SEENIVASAN.
10. Thiru M. C. BALAN.
11. Thiru T. P. ALAGAMUTHU.
12. Thiru K. VINAYAKAM.
13. Thiru V. GEORGE.
14. Dr. H. V. HANDE.
15. Thiru N. SANKARAI AH.
16. Thiru T. THEERTHAGIRI GOUNDER.
17. Thiru M. SURENDRAN.
18. Thiru A. A. SUBBARAJA.
19. Thiru A. R. PERUMAL.
20. Thiru A. K. SUBBIAH.

The motion was put and carried.

MR. DEPUTY SPEAKER : Under Rule 139 (1) of the Assembly Rules, the Hon. Speaker has nominated the Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health as a Member of the Joint Select Committee.

THIRU K. RAMAMOORTHY : What about my amendment, Sir?

I have not been asked to withdraw my amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The amendment moved by the Hon. Minister is an amendment to your amendment and that has been carried.

Now we shall pass on to the next item.

1970 நவம்பர் 26] [டாக்டர் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

ஒன்றுக்கு விடையளிக்கையில் முன்னாள் நிதியமைச்சர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார் :

“ பர்மா அகதிகளுக்குப் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று திருச்சியிலும், ஒன்று கோயம்புத்தூரிலும் இருக்கிறது ”.

மேற்கண்ட கூற்றைப் பின்வருமாறு திருத்த விரும்புகிறேன் :

“ திருச்சிராப்பள்ளியிலும், கோயம்புத்தூரிலும் உள்ள (அதிக பார வண்டிப் பயிற்சிப் பள்ளிகள்) பயிற்சிப் பள்ளிகள் பொது மக்கள் அனைவருக்குமென்று பொதுவாக ஒப்பளிக்கப் பட்டுள்ளனவேயன்றி, பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்களுக்கென்றே பிரத்தியேகமாக ஒப்பளிக்கப்பட்டன அல்ல. பர்மாவிலிருந்து தாயகம் திரும்பிய தமிழர்கள் மேற்சொன்ன இரு பள்ளிகளின் பயிற்சி வகுப்புகளிலும் சேர அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.”

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப் பேரவையின் நடைமுறை விதி 6 (1)-க்கு இணங்க இக் கூட்டத் தொடரின் மாற்றுத் தலைவர்களாக

1. திரு. நா. வீராசாமி,
2. திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்,
3. திரு. எஸ். இராமலிங்கம்,
4. திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்,
5. திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்,
6. திரு. கொடவாசல் சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஆகியோரை நான் நியமித்துள்ளேன்.

6. அறிக்கை அளித்தல்.

1967-68-ம் ஆண்டுக்கான காட்டிய, அனுமதித்த நிதி ஒதுக்கீடுகளுக்கும் மேற்பட்ட தொகை குறித்த பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, I present the Report of the Public Accounts Committee on the Excesses over Voted Grants and Charged Appropriations for the year 1967-68.

7. அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 23 (1)-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை விதிகளின் 23(1)-வது விதியைத் தளர்த்திவிட்டு இப்பேரவை இன்று அரசினர் அலுவலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1970 நவம்பர் 26]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

8. அரசினர் மசோதாக்கள்.

(அ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) மசோதா

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) மசோதாவை இந்த மாமன்றத்தின் முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இம் மசோதாவை அறிமுகப் படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக் கட்டுப்பாடு) நடவடிக்கைகளை செல்திறன் ஆக்குதல் மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கட்டிடங்கள் (குத்தகை-வாடகைக்கட்டுப்பாடு) நடவடிக்கைகளை செல்திறன் ஆக்குதல் மசோதாவை இந்த மாமன்றத்தின் முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா: இம் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம் மசோதா அறிமுகம் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) மசோதாவை இப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

1970 நவம்பர்: 26]

8. அரசினர் மசோதாக்கள்—(தொடர்ச்சி).

(இ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (மூன்றாம் திருத்த) மசோதா.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I move:

“That leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Co-operative Societies (Third Amendment) Bill 1970”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I introduce the Bill.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதாவை இப் பேரவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

8. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா (ச. பே. ம. எண் 23/70).

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா* (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 23/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இந்த மசோதாவின் மீது பேசுங்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: There is an amendment that this Bill should be referred to a Select Committee. That may be taken up first.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசிய பிறகு அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1920-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு இம் மாநிலத்தில் நகரமைப்பு ஒரு திட்டமிட்ட அலுவலக

* 31-8-1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. நகரமைப்புத் திட்டங்களைத் திட்டமிடுவதற்கும் செயற்படுத்துவதற்குமான சட்ட அதிகாரங்கள் 1920-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நகரமைப்புச் சட்டத்தினாலும் அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளினாலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதன் கோட்பாடும் பயன்படும் தன்மையும் நகரப் பகுதிகளுக்கு மட்டுமே நீட்டிக்கப்பட்டது. கீழ்க்காணும் வகையில், தற்போதுள்ள சட்டத்தில் எனைய சில இடர்பாடுகளும் குறைகளும் உள்ளன.

(i) வட்டாரத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுவதற்கு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சேர்ந்து கூட்டு நகரமைப்புக் குழுவின் அமைப்பதற்கு விதித்துறையிருப்பினும், பெருந் திட்டத்தைத் (Master Plan) தயாரிப்பதற்கும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கும் வட்டாரத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கும் கட்டாயமான விதித்துறைகள் இல்லை.

(ii) மேம்பாட்டு வரிக்குப் போதுமான விதித்துறை இல்லை; இது நடைமுறையில் செயற்படுத்தப்பட முடியாததாகத் தெரிகிறது.

(iii) வட்டார அடிப்படையில் எல்லா நிலங்களின் ஒரங்கிணைந்த திட்டமும் வளர்ச்சியும் இல்லை.

இதுவரையில் இச்சட்டத்திற்கு விரிவான கருத்தங்கள் செய்யப்படவில்லை. விரிவான கருத்தங்கள் செய்யவேண்டியதன் அவசியம், 1938-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே உணரப்பட்டது.

நகரமைப்புத் திட்டங்கள், மேம்பாட்டுக் கட்டண விதிப்பைச் சீராக்கும் முறைகள், திட்டங்களுக்கு நிதி உகவியளிக்கும் முறைகள் அகியவற்றையும் விரிவான நகரமைப்புத்திட்ட மசோதா அவசியமென்று கருதப்பட்டால் அதையும் விரைந்து நிறைவேற்றும் நோக்கத்தான் 1920-ம் ஆண்டு நகரமைப்புத் திட்டச் சட்டத்திற்கான கருத்தங்கள் குறித்து அறிக்கை அளிக்க 1947, அக்டோபரில் ஒரு குழுவை அரசு நியமித்தது. நகரமைப்புச் சட்டத்திற்கும் அதன்கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகளுக்கும் கருத்தங்கள் செய்யும் கருத்துரையுடன் நகரமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பொருள்கள் குறித்தும் இக்கூற ஒரு விரிவான அறிக்கையை அளித்தது. மேலும், இச் சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. நகரமைப்பு நடவடிக்கைகள், தற்போதுள்ள சட்டத்தின் மூலமையற்ற விதித்துறைகளைக் கொண்டு முறைப்படுத்தப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

அமைச்சர் குழுவின் கட்டளையின்படி, இந்திய அரசின் சுகாதார, வீட்டுவசதி அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த மத்திய வட்டார, நகர அமைப்பு நிறுவனம் மேற்கு நாடுகளிலுள்ள பல நகர அமைப்புச் சட்டங்களை விரிவாக ஆராய்ந்த பின் மாதிரி நகர, கிராம அமைப்புத்திட்ட மசோதாவைத் தயாரித்து, அந்தந்தப் பகுதிகளின் நிலைமைகளுக்கேற்ப அவசியமான கருத்தங்களுடன் அவற்றின் விரிவான சட்டங்களைத் தயாரிக்க இதை அடிப்படை

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யாகக் கொள்ளும்பொருட்டு 1961-ல் எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் அனுப்பிவைத்து, மேற்சொன்ன மாதிரி மசோதாவை ஆராயவும் இந்த மாதிரி மசோதாவின் அடிப்படையில் புதிய தமிழ்நாடு நகர, கிராம அமைப்பு மசோதாவைக் குறிப்பிடவும் 1963-ல் இந்த அரசு சிறப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்தது.

மாதிரி மசோதாவை விரிவாக ஆராய்ந்த பின்னர், அதற்குப் பல திருத்தங்களை இக் குழு அறிவித்தது. பிற மாநிலங்களின் சட்டங்களும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன; 1966-ம் ஆண்டு மகாராஷ்டிர வட்டார, நகரமைப்புச் சட்டத்தில் வகைசெய்யப்பட்டவாறு நகர, கிராம அமைப்பில் வட்டாரக் கருத்தும் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று தெரிய வந்தது. வரையப்பட்ட வட்டாரத்திற்கான வட்டார அமைப்புத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுவதற்கான குறிப்பிட்ட விதித்துறைகளைச் சேர்த்தவும், அதனால், தற்போதுள்ள நகரங்களுக்கான பெருந்திட்டங்களைத் தயாரிப்பதுடன் வட்டார அமைப்புத் திட்டங்களில் அவ்வாறு வரையப்பட்ட பகுதிகளுக்கான புதிய நகரங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் அவசியமிருப்பதாகக் கருதப்பட்டது.

இதற்கேற்ப, இரண்டு புதிய கூடுதல் கருத்துக்கள் இம்மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன; ஒன்று, வட்டாரத் திட்டங்கள் பற்றியது; மற்றொன்று புதிய நகரங்கள் குறித்தது. புதிய நகர மேம்பாட்டிற்கு வட்டாரத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகள், கீழ்க்காணும் பெரிய அளவுகளில் நகர, கிராம அமைப்பு நடவடிக்கையைக் குறிப்பிடுவனவாக அமைதல்வேண்டும்.

(i) வட்டார அளவு :

மக்கள் வரடும் வட்டாரங்களுக்கான வட்டார அமைப்புத் திட்டம். இது, கிராம, நகரக் குடியேற்றத் கோட்பாடுகளை ஏற்று, கிராம, நகரப் பகுதிகளின் ஒழுங்கினைந்த மேம்பாட்டிற்கு வகை செய்யும்.

(ii) நகரப் பகுதி அளவு :

வட்டார அமைப்புத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பெரு நகரப் பகுதிகள், நகர வளர்ச்சிப் பகுதிகள், புதிய நகரங்கள் ஆகியவற்றில் மேம்பாட்டுக்கான பெருந்திட்டம்.

(iii) உள்ளூர் அளவு :

பெருந் திட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகளுக்கான விரிவான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

இந்த மசோதா குறித்த சிறப்பான கூறுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(i) பாளையங்கள் தனிய தமிழ்நாடு மாநிலம் முழுவதிலும் இச்சட்டம் பரந்து நிற்கும்;

(ii) அகிகாரிகளும் அரசுச் சார்பற்றவர்களும் அடங்கிய மாநில நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட வாரியம் எனப்படும் ஆலோசனை வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வகைசெய்தல்;

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

(iii) வட்டார அமைப்புத் திட்டப் பகுதியாகவும் உள்ளூர் அமைப்புத்திட்டப் பகுதியாகவும் புதிய நகர மேம்பாட்டுப் பகுதியாகவும் எந்த ஒரு பகுதியையும் அறிவிக்கவும் இப்பகுதிகளுக்கான அமைப்புத்திட்ட அதிகாரமன்றங்களை அமைக்கவும் அவற்றில் கடமைகளை வரையறுத்து வகை செய்யவும் அரசுக்கு அதிகாரமளித்தல்;

(iv) இச் சட்டத்தில் காணப்படும் திட்டங்களை மாற்றுதல், நீக்குதல் அல்லது திருத்தியமைத்தல்;

(v) புதிய நகரமேம்பாட்டு அதிகாரமன்றம் வங்கிகளிடமிருந்தும் பிற பொது நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கடன் பெறுவதற்கான விதித்தறையுடன் பல அமைப்புத் திட்ட அதிகாரமன்றங்களுக்கு நிதியளிக்கும் முறைக்கான வகை செய்தல் ;

(vi) நிலம், கட்டிடங்களின் மேம்பாட்டிற்கும் நிலம், கட்டிடங்களின் பயனை மாற்றுவதற்கும் அமைப்புத் திட்ட அனுமதியைப் பெறுதல்;

(vii) அமைப்புத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு இந்த அறிவிப்பு வெளியிடப்படும் தேதியன்றுள்ள நிலவரப்படி அந்த நிலத்தின் விற்பனை மதிப்பைக் கணக்கில்கொண்டு அளிக்கப்படும். இமப்பீடு முறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் திருத்தத்துடன் 1894-ம் ஆண்டு நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டத்தின் கீழ் இச் சட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்களைக் கையகப்படுத்துதல்;

(viii) திட்டம் தயாரிக்கப்படும் அறிவிப்புத் தேதியிலிருந்து 3 ஆண்டுகளுக்குள் நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்படவில்லையென்றால் அந்த நிலம் இயல்பாகவே விடுவிக்கப்படுவதற்கு வகைசெய்தல்.

(ix) நிலம் அல்லது கட்டிடங்கள் அமைத்தல் அல்லது பயன்படுத்துதல் அல்லது பயன்படுத்துவதை மாற்றத்தல்கள் அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றங்கள், திட்டப் பரப்பின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பல்வேறு பயனுக்கும் பல்வேறு வீதங்களில் மேம்பாட்டுக் கட்டணங்கள் விதிக்கப்பட வேண்டும்; மேம்பாட்டுக் கட்டணத்தின் உயர் அளவு வீதத்திற்கும் உட்பட்டி, மாநில அரசின் முன் அனுமதியுடன் இந்த வீதங்கள் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்;

(x) மாநில நகர, கிராம அமைப்புத் திட்ட, மேம்பாட்டு நிதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இந்த நிதியிலிருந்து எந்தக் காரணங்களுக்காகத் தொகை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும் ;

(xi) அமைப்புத் திட்ட அதிகார மன்றம் பெற்றுக் கொள்ளும் எல்லா மேம்பாட்டுக் கட்டணங்களும் தொகைகளும் “ அமைப்புத் திட்ட, மேம்பாட்டு நிதிக்கணக்கு ” என்ற தனிக்கணக்கின் பெயரில் பற்று எழுதப்படவேண்டும் ; இச் சட்டத்தினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட காரியங்களுக்காக இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படவேண்டும் ;

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

(xli) இழப்பீடு அளித்தல், மேம்பாட்டுக் கட்டணங்களை விதித்தல், மதிப்பிடுதல் சம்பந்தப்பட்ட தகராறுகளை முடிவுசெய்ய நடுவர் மன்றம் அமைத்தல்;

(xii) தமிழ்நாடு அரசு வீட்டுவசதி வாரியம் மேற்கொண்ட எந்த ஒரு வீட்டுவசதித் திட்டத்திற்கு அல்லது பணிக்கு, இச் சட்டத்தின் விதித்துறைகள் பொருந்தாவென்று வகைசெய்தல்;

(xiv மத்திய, மாநில அரசு அதிகாரமன்றங்கள் அனுமதி பெறுவதனின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பினும் அவைகள் அவற்றின் கட்டிடப் பணிகள் குறித்து அறிவிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வகைசெய்தல்.

உறுதியும் வலியும் பொருந்திய சட்டபூர்வமான அடித்தளத்தை அமைப்பதற்கு இந்த மசோதா வகைசெய்கிறது; இந்த அடிப்படையில் எல்லா நிலைகளிலும் நகர, கிராம அமைப்புத் திட்டம் விரைந்து மேற்கொள்ளப்படவும் தற்போதுள்ள சட்டத்தில் காணும் பொத்தல்களும் குறைகளும் நீக்கப்படவும் இந்த மசோதா வகை செய்கிறது. இம்மசோதா, மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்தக் கோருகிறது.

நீண்ட பெரும் காலமாகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசுக்கே இருந்து வந்து இருக்கிறது. அதற்காகப் பல்வேறு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்திய அரசாங்கமே எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பொருத்தக்கூடிய முறையில் விதிமுறைகளைத் தயாரித்து அந்தந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் செயல்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று கூறியிருக்கிறது. அந்த வகையில் ஆராய்ந்து, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இவைகளைக் கூடுமான வரையில் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களைக் கலந்து கொண்டு அரசாங்கமே சில பல் திட்டங்களைக் கொண்டு வர இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்த வகையில் இந்த மசோதாவை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் ஏ. அ. சுப்பராஜா, க. இராமமூர்த்தி, டாக்டர் ஹாண்டே ஆகிய மூன்று உறுப்பினர்களும் ஒரே மாதிரியான திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருத்தங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தால் ஏதேனும் ஒன்றைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நம்முடைய விதிகளில் இருக்கின்ற காரணத்தினால், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I move the amendment standing in my name, viz.,

“ That the Bill be referred to a Select Committee consisting of members of the Assembly (list to be furnished later). ”

[1970 நவம்பர் 26]

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் 127 பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்த மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. சட்டப் பேரவையின் சென்ற தொடர்க் கூட்டத்தில், சட்ட மன்றத்தில் இல்லையென்றாலும், தனித்த முறையிலே இது ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. நான் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டதற்குக் காரணம், இந்த மசோதாவை விரிவான முறையிலே படிப்பதற்கும், இதனுடைய விளைவுகளை ஆராய்வதற்கும் அங்கத்தினர்களுக்குப் போதுமான நேரம் தேவை என்பது தான். அதையேதான் நாம் அப்பொழுதே வற்புறுத்தினோம். அதற்குப் பிறகு அது எப்படியும் பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போகும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மசோதாவின் விளைவுகளைப்பற்றி மிகத் தீவிரமாக அல்லது விரிவாக அங்கத்தினர்கள் ஆராயாத அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. ஆனால், இந்த மசோதா இன்றைக்கு இங்கு விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவின்மீது பல்வேறு குழுக்களின் கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டன, அதற்கும் மேலாக நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுடைய குழு, அமைப்பு செய்த சிபார்சுகளின் பேரில் சில திருத்தங்களைக் கூட கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். யார் சிபார்சு செய்தாலும், இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலும் தமிழகத்தைப் புரட்சிகரமாக மாற்றி அமைக்க இருக்கிறது என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல. கடந்த காலத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட சில நிலைமைகளின் விளைவாக அவற்றை செயல்படுத்துகிற நேரத்தில், அதனுடைய விளைவுகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில், இந்த மசோதா அந்த அளவுக்கு வேகமாகவோ அல்லது உடனடியாகவோ நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பாக, ஒரு கால வரையை நிர்ணயித்தாவது, அதற்குள் பொறுக்குக் குழு இதனைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் இதனால் பல விளைவுகள் பின்னால் ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவில் 60, 61-வது பிரிவுகளில் டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்ற அளவில் சில மாற்றங்கள் செய்வதற்காக, அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கிற மக்கள் மீது வரி வசூலிப்பது அல்லது கட்டணத்தை வசூலிப்பதற்கான அதிகாரத்தை, அமைய இருக்கிற நகர சீரமைப்புக் குழுவிற்கு வழங்குவது பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏற்கனவே இருக்கிற ஒன்று தான், பெட்டர்மெண்டு

1970 நவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

லெவி என்று முன்னால் இருப்பதைப் பெயர் அளவில் டெவலப் மெண்டு சார்ஜ் என்று சொல்லி இதை மாற்ற இருக்கிறோம் என்று சாதாரணமாக இது பற்றிய வாதம் கூறக்கூடும். ஆனால், இந்த நேரத்தில் இது எப்படிப் பொது மக்களை சாதாரணமாகப் பாதிக்கும் என்பதைக் கருத்து ஊன்றிப் பார்க்கவேண்டும்.

பெட்டர்மெண்டு லெவி என்பது—பொது மக்கள் வரியாகத் தருகின்ற பணம் மிகக் குறைவு, சதவிகிதமும் குறைவு. ஆனால், டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்று வருகிற நேரத்தில், நாம் பெயரை மாற்றுவது மட்டுமல்ல, வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும் அதிகமான அளவில் வரி வசூலிப்பதற்கும் நம்மை அறியாமலோ, அறிந்தோ ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. டெவலப்மெண்டு சார்ஜ், எந்த அடிப்படையிலே கணக்கிடப்படும் என்பதைப்பற்றி 61-வது பிரிவிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல், கமெர்ஷியல் ரெஸிடென்ஷியல், அக்ரிகல்ச்சரல், மிஸெலேனியஸ் என்று பல்வேறு நிலைமைகளை மனதில் கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தின் விளைவாக எப்படி மூன்னேறும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே ஒரு கட்டணத்தை வசூலிப்பதற்கான நிலைமை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. நகர்ப்புறத்தில் இருக்கிற வரி விகிதத்தைவிட மிக அதிகமான வரி விகிதத்தை, கட்டணத்தை வசூலிப்பது என்றால், என்ன பெயர் சொன்னாலும், அது பொது மக்கள் செலுத்துகின்ற பணம், அவர்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்ற பளு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இந்தக் கட்டண விகிதம் மிகப் பெரிய அளவிற்கு சமூகாயத்தில் இருக்கிற ரூல் பாபுலேஷன் என்று சொல்லப்படுகின்ற கிராமப்புற மக்களைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. பெட்டர்மெண்டு லெவி தான் டெவலப் மெண்டு சார்ஜாக இருக்கும் என்ற உறுதியை அரசு கொடுக்குமா? பெட்டர்மெண்டு லெவி என்ற பெயரால் இந்த அரசுக்கு எந்த அளவுக்கு வருவாய் வருகின்றதோ அதைவிட அதிகமாக டெவலப் மெண்டு சார்ஜ் என்ற கட்டண அடிப்படையிலே பணத்தை அரசு வசூல் செய்யாது என்ற ஒரு அண்டர்ஸ்டேண்டிங்கை, உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு தருமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். நிச்சயம் தர முடியாது. தரமுடியாததற்குக் காரணம் டெவலப்மெண்டு சார்ஜ் என்ற பெயரால் அதிகமான அளவிலே கட்டணம் விதிக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இதற்காக ஒரு குழு, அல்லது ஒரு போர்டு அமைப்பது என்பதைப்பற்றி இந்த மசோதாவிலே விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி அமையவேண்டும் என்பதைப்பற்றிய பிரிவும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மிகுந்த கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. பல போர்டுகளை அமைத்திருக்கிறோம். சில நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 நவம்பர் 26]

அந்த அனுபவத்தையொட்டி இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். யார் தலைவர் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, சில திருத்தங்கள் அரசுத் தரப்பிலிருந்தும், என்னுடைய தரப்பிலிருந்தும், மற்றவர்களுடைய தரப்பிலிருந்தும் வந்திருக்கின்றன. இது போன்ற விவகாரங்களை விரிவாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்தக் குழு, வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, இதற்குச் சில அதிகாரங்களைத் தர இருக்கிறோம். இந்தக் குழு போலீசாரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ரெவின்யூ இலாகாவைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். பல்வேறு இலாகாக்களை, துறைகளை வேண்டும் பொழுது, வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய காரணத்திற்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற விசேஷ அதிகாரத்தை இந்த வாரியத்திற்குத் தருகிறோம். இந்த அமைப்பு இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும், பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய எண்ணம் என்றாலும்கூட, பயன்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையையும், விதிமுறைகளையும், நாம் நல்ல முறையில் அமைத்தால் நன்கு செயல்பட முடியும், அதற்கான சட்ட விதிகளை அமைக்கவேண்டும்.

என்ன சாபக்கேடோ தெரியவில்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலும், பல் வேறு மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்படும்பொழுது 10, 15 பிரிவுகளைக் கொண்ட மசோதாக்களாகத் தான் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அவைகளுக்கான விதிகளை அமைக்கின்ற அதிகாரத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது. சட்டத்தில் என்ன நினைத்தோமோ அல்லது என்ன நினைக்க முடியுமோ என்பதை நாம் கற்பனையில் எண்ண முடியாத அளவுக்கு விதிகளைச் செய்கிறார்கள். உதாரணமாகத் கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி மசோதாக்கள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த மசோதாக்களைவிட, அதன் பின்னாலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற விதிகள் எந்த அளவுக்கு அந்தத் துறையிலே நாட்டையும், மக்களையும் பாதிக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த வாரியத்தை அமைப்பதற்கு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி, அதற்கான விதிகளைப் பின்னாலே நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு அதிகாரத்தை இந்த அரசுக்குக் கொடுக்கிற நேரத்தில், விளைவுகள் எப்படி இருக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றம் கண்டிப்பாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற்குச் சென்றால்தான், மனதிலே எப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கின்ற அளவிலே இந்தப் பொறுக்குக் குழு துணை புரிய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். கடந்த அரசாளுகலும் சரி, இந்த அரசாளுகலும் சரி, பெருவாரியான நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும்போது, ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. மின்சார வாரியமானாலும், வேறு வேறு துறையானாலும், ஊழல், ஊழல், என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் பார்க்கிறோம். அதைத்

1970 தவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

தவிர்க்க முடியாது. அதிலிருந்து தப்பிக்கவும் முடியாது. அந்தச் சூழ்நிலையில், இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் நிலத்தைப் கையகப்படுத்தும், அதிகாரத்தைத் தருகிறோம். அந்த அதிகாரம் எந்த வகையில் பயன்படுத்தப்படும் என்பதை நம்முடைய ஊழல் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு முடிவு செய்ய வேண்டும். அதிகாரத்தைப் பரவலாகக் கொடுத்துவிட்டு, பின்னால் ஊழல் ஏற்பட்டால் சொல்லுங்கள், குற்றஞ்செய்தவர்களைக் கொண்டு வாருங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிப் பின்னால் வாதாடுவதைவிட, அப்படிச் சூழ்ச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வருகிறவர் சொல்வது உண்மையா அல்லது அவற்றை மறுப்பவர்கள் சொல்வது உண்மையா என்பதையல்லாம்பற்றி வாதங்கள் நடந்து வதை விட, நிலத்தைக் கையகப்படுத்தும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும்போதே, மிக்க கவனத்தோடு, பொறுப்போடு, அந்த வாரியத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலைமையைப் பார்ப்போது, இப்படி இந்த மசோதாவை அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றத் தேவையில்லை, நிதானமாக, இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, ஆராய்மையோசனை செய்து முடிவு எடுப்பது நலமாக இருக்கும்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், மிகுந்த அளவில் காலங்கடத்தி வந்திருக்கிறோம். என்னென்ன வழிகள் என்பதை நிதானமாக ஆராய்ந்திருக்கிறோம். மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் வாரியங்களுக்கு அங்கேயல்லாம் எந்த நிலைமை என்பதைக் கேட்டறிந்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். சிற்சில விவரங்கள் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த விவரங்களையே வைத்துக்கொண்டு முடிவு எடுப்பது என்பதைவிட, பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டு நிதானமாக அந்தக் குழுவில் ஆராய்ந்துப் பார்க்க வேண்டும். பொறுக்குக் குழுவில் பேசுவதை இங்கே பேசலாம் என்றாலும் கூட, பொறுக்குக் குழுவில் பேசித் தெரிந்து கொள்ளும் விவரங்கள், இங்கே பேசிக் கொள்வதை விட அதிகமாக இருக்கும். அதிகமான விவரங்களை உரிய அதிகாரிகளிடம் பெற முடியும், அதற்கான அவகாசத்தையும், சந்தர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், நகரச் சீரமைப்புத் திட்டங்கள் மசோதா எப்படி எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக சிறப்புக் குழுவை கடந்த காலத்தில், எங்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி முடிவு செய்திருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்துதான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதற்கே ஒரு குழு போட்டார்கள் என்றால், மசோதாவை முடிவாகச் செய்யும்போது அதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. தனிப்பட்ட பகுதியையோ நகரத்தையோ, அந்த வேறு பகுதிகளையோ வளப்படுத்தும் சீரமைப்புத் திட்டம் இல்லை இது. பரவலாக எந்தப் பகுதியானாலும், எந்தக் கிராமமானாலும், அதற்காக விரும்பும் இடத்தில் அதாவது வாரியம் விரும்பும் இடத்தில், வளப்படுத்த முடியும், திருத்த முடியும்; உயர்த்த முடியும்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 நவம்பர் 28]

என்கிற நிலைமை. அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. ஆகவே, குறிப்பிட்ட எந்தப் பகுதியையோ, தொழில் வளம் நிறைந்த பகுதியையோ; ஏதோ எண்ணிக்கை அளவில் என்று செய்யவில்லை. தமிழகம் முழுவதற்கும் பொருந்தும் நிலையில் வந்திருக்கிறது. கிராம, நகர, வட்டார, சீரமைப்பு என்ற அளவில் இருக்கிறது.

அப்படிப் பார்க்கும்போது, இந்த மசோதா ஒரு புரட்சிகரமான மசோதா. அப்படிப் புரட்சிகரமாக செய்யும்போது, வசதி படைத்தவர்கள், வரியைச் செலுத்தும் வாய்ப்பு வசதி படைத்தவர்கள் எப்பொழுதும் தாங்கிக் கொள்ள முடியும். ஆனால், இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், சாதாரண மக்கள்; எங்களைப் போன்ற நடுத்தர மக்கள், இவர்களைப் பாதிக்கும் அளவில் மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம். மசோதா தேவை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அதே நேரத்தில், இப்படியே நிறைவேற்றப்பட்டால், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள், நடுத்தர மக்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். 'எங்கேயிருக்கிறது, காண்பியுங்கள்' என்று சொல்வது நல்லதல்ல. விரிவான பரிசீலனை தேவை. பாதிக்கப்படாத நிலைமை ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிக் தமிழகத்திற்கு முழுவதும் சீரமைக்கும் பணியில் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

ஆகவே, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பி, விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து, அதன் பிறகு இந்த மாமன்றம் மசோதாவை நிறைவேற்றுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே; அமைச்சரவர்கள், இதிலே மிகுந்த அக்கறையோடு ஈடுபட்டு, பொறுப்பேற்றிருப்பதால் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணி, அமர்கிறேன்.

THIRU A. A. SUBBARAJA: Sir, I shall move the amendment standing in my name.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமென்ட்மென்டை மூவ் செய்ய வேண்டாம். அதுதான் அப்பொழுதே தலைவர் சொல்லியாகிவிட்டதே; நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த டவுன் அண்ட் கண்ட்ரி ப்ளானிங் என்ற மசோதா முக்கியமானது. இது புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டாலும், ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்திலே சில திருத்தங்களைச் செய்து, பல மாநிலங்களிலும் எந்த வகையில் இயங்குகின்றன என்பதைக் கேட்டறிந்து, அதே போல நம் மாநிலத்திலும் கொண்டு வந்தால் எப்படியிருக்கும் என்று யோசித்து, இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே என்னைப் போன்ற நகரசபைத் தலைவர்கள் ஏழை மக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் எந்த எந்த விதத்தில் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்ட நிலையில் இருக்கிறோம். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவைப் பார்க்கும் போது, எனக்குப் பட்ட சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பாஜா]

என்னுடைய திருத்தத்திலே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக இந்தச் சட்டமே தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. சட்டமாக வேண்டியது இல்லை என்பதில்லை. எங்கெங்கே பிரத்தியட்சமாகக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, அந்த அந்த கிளாசுகளைத் திருத்தி, அந்த வகையில் இதை அமைக்க அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டால், அதற்கு ஆட்சேபணியில்லை. நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அதை ஒரு சில இடங்களில் இருப்பதை விட்டு, மொத்தமாகச் சொன்னார்கள். கிளாசுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் கஷ்டங்கள் வருகின்றன. சில கிளாசுகளால் ஏழை மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது.

புதிதாக ஏற்படக்கூடிய லோகல் ப்ளானிங் அதாரிடி என்கிற கமிட்டி ஸ்தல ஸ்தரபணங்களைவிடத் தனியாக ஒரு கமிட்டியாக இருப்பதால், சில கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். எப்படியென்றால், இதற்கு முன்பெல்லாம் நகரசபை முழுமையாக கமிட்டியாக திட்டங்களை வரைந்து, பின்னால் வரைந்தது வேண்டாம் என்றால், செயல்படுத்த முடியாது. இப்பொழுது அரசாங்கத் தரப்பில் தனியாகக் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பிரிவுகளும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வருகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவாக எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றிற்கு ரூல்ஸ் ப்ரேம் பண்ண வேண்டும். நகர அமைப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தப் பிளானில் இருக்கக் கூடிய காலி இடங்களைப்பெல்லாம் பிற்காலத்தில் விரிவுபடுத்தக்கூடிய வகையில், மற்றவர்களுக்கும் பாதகம் அளிக்காத வகையில் இருந்தால் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். நிபுட்யன் ஏரியா, லோகல் டெவலப்மெண்ட் ஏரியா என்று வரும்போது அந்த இடங்களில் ஏற்கெனவே கட்டிடங்கள் இருக்கும், குடிசைகளும் இருக்கும், குடிசைகளில் ஏழை மக்கள் இருந்துகொண்டிருப்பார்கள். குடிசைகளை அகற்றும்போது பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. அந்த அமைப்புகளில் பிற்காலத்தில் லோகல் பஞ்சாயத்து அதாரடி மூலமாக ரோடுகள், பார்க்குகள், ஸ்கூல்கள், ஆஸ்பத்திரி போன்றவற்றிற்கு இடம் அளிக்கும் வகையில் ரூல்ஸ் ப்ரேம் செய்யவேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும். சில இடங்களில் தொன்று தொட்டு சுமார் 100 ஆண்டுகளாக வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கலாம். ரோடு பத்தடிதான் இருக்கும். இம்மாதிரி இருப்பது சுகாதாரக் குறைவு என்று சொல்லி, ரொம்ப நாட்களாக அங்கே வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்களைத் தொல்லைக்குட்படுத்தக்கூடாது.

மற்றும் குடிசைகள் போடக்கூடாது என்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், அன்றாடம் கூலி வேலை செய்யும் ஏழைகள் குடிசை போடாமல் என்ன செய்ய முடியும்? குடிசைகள் போடுவதால் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன, சேதம் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால் தீ விபத்துக்கள் அகஸ்மாத்தா

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

கத்தான் வரும். குடிசைகள் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு, அந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தினால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் அந்த இடத்தை வேறு யாருக்காவது விற்றுவிட்டு, வேறு இடங்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஏழை எளிய மக்களும் வாழ்வதற்கு ஏற்ற வகையில் ரூஸ் அமைக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் அளிக்க வேண்டும். தவிர, ஆங்காங்குள்ள நகரசபைத் தலைவர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அனுபவம் பெற்ற அதிகாரிகள் இவர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, ரூஸ் அண்ட் ரெகுலேஷன்ஸ்-ஐஸ் உருவாக்கினால்தான் சட்டம் நல்லபடியாக அமையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பெட்டர்மெண்ட் கான்ட்ரிபியூஷனைப்பற்றி நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி டவுன் பிளானிங் பஞ்சாயத்து ஆக்டிலே கிளாஸ் 60, 61-லே வழி செய்திருக்கிறோம். இன்னும் புதிதாகச் செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. கான்ட்ரிபியூஷனைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டுமென்றுதான் நாம் சொல்ல வேண்டும். சில சலுகைகள் காட்டத்தான் வேண்டும். பெரிய பணக்காரர்களிடத்தில் அதிகமாக வாங்கலாம். அவர்கள் கொடுக்க வில்லையென்றால், முனிசிபாலிட்யாரே ஆகக்கூடிய செலவைச் செய்துவிட்டு, அந்தப் பணத்தை அவர்களிடத்தில் வாங்கலாம் என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கும் இடத்தில் இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டால் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்களால் பணம் கொடுக்க முடியாது. பணம் கொடுக்காதவர்களை ஜெயிலில்தான் தள்ள முடியும். இந்த மசோதா நல்ல மசோதாதான். ஆகவே, அந்தந்த ஏரியாவில் இருக்கக்கூடிய நகரசபைத் தலைவர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், அனுபவம் கொண்ட அதிகாரிகளையும் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்து செய்ய வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைகளைப் போட்டுக்கொண்டு நெருக்கமாக இருக்கும் இடத்தில் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்த முடியாது. எனவே, அம்மாதிரியான இடங்களை 'பிட்டப் ஏரியா' அல்லது 'ஹட்டிங் ஏரியா' என்று அறிவித்து விடவேண்டும். இல்லையென்றால் இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கம் நிறைவேறாது, மக்களுக்கு வீண் கஷ்டங்கள்தான் ஏற்படும். லோகல் பிளானிங் அதாரிடி, ரீஜனல் பிளானிங் அதாரிடிக்கு சேர்மன் ஒருவர் போடலாம். எந்தக் கட்சி ஆளும் கட்சியாக வந்தாலும், எதிர்ப் கட்சிக் கலைவரை சேர்மனாகப் போடலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கமிட்டியில் லோகல் போர்டில் இருப்பவர்களுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒன்றிரண்டு பேர்களைத்தான் போடலாம் என்று விதிகள் இருக்கின்றன. மேலும் தகராறுகள் ஏற்படும்போது அதைப்பற்றி லோகலில் அங்குள்ளவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். ரோடுகளை அகலப்படுத்த

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

வேண்டும், தெருக்களை அகலப்படுத்த வேண்டும் என்றால் அங்குள் வர்களுக்குத்தான் அங்குள்ள நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். புதிதாக சேர்மனாக வருபவர் கையிலுள்ள பிளாஜை வைத்துக்கொண்டு, இப்படிச் செய்யவேண்டும், அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் சொல்வார். மேலும் 'may be' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'மே' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'ஷல்' போட்டால் என்ன தப்பு? முன்னாலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை உத்தேசித்துத்தான் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம். 'மே' உபயோகித்து வேறு யாரையாவது போடலாம் என்று இருக்கிறது.

ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களைப் போடவேண்டும். எந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்று கமிட்டியை அமைக்கிறோமோ அந்த நோக்கம் கெட்டுவிடக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே இருக்கிற சிக்கல்களை எல்லாம் அகற்ற வேண்டும். நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். முக்கியமாகச் சொன்னது, போடக் கூடிய வரி எவ்வாறு எல்லாம் மக்களைப் பாதிக்கும் என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த வரிகளைக் கூடியமட்டில் குறைக்க வேண்டும். எடுக்கக்கூடிய ஏரியாவைப் புதிய ஏரியாவாக எடுக்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய ரூல்களையும் ரெகுலேஷன்களையும் நல்ல முறையில் உருவாக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பாமல் இதைச் செய்துவிட முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் மனதிலே கவனம் எடுத்துக் கொண்டு, ரூல்களையும் ரெகுலேஷன்களையும் நல்ல முறையில் அமைப்போம் என்று வாக்குறுதி அளித்தால் நலமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker Sir, on behalf of the Swatantra Party I have given notice of an amendment that the Bill be referred to a Select Committee. Due to certain rules, three amendments have been clubbed together. Our amendment stands and we want the Bill to be referred to a Select Committee, because this is a very cumbersome and huge bill with 127 clauses. In the history of our legislature, there has not been a Bill with so many clauses which has not been referred to a Select Committee. Even in respect of small Bills with half a dozen or dozen clauses, if there is any difference of opinion on, or controversy about, the clauses, the custom has been to automatically refer them to Select Committee. The Select Committee interviews a number of important persons connected with the subject matter of the Bill and invites their opinion. It will be a surprise if such a Bill is not referred to a Select Committee. Even though the Hon. Minister for Education and Health might have decided not to refer the Bill to a Select Committee, I plead with him to reconsider his stand and allow the reference of the Bill to a Select Committee.

[Dr. H. V. HANDE]

[1970 நவம்பர் 26]

On page 171 of the Bill, it is mentioned in the Statement of Objects and Reasons : ' The Model Bill was commended for adoption in the States with suitable modifications to suit local conditions. In 1963, a Special Committee was constituted consisting of the Director of Town-Planning, the Commissioner, Corporation of Madras, and certain select Municipal Commissioners to examine, among other things, the said Model Town and Country Planning Bill. The Commissioner of the Corporation of Madras is changed once in every one or two years, and suddenly we find a new Commissioner being posted. There are 120 divisions in the City. Each division has got its own characteristics. A division like Perambur is entirely different in its composition and basic needs from a division like Mylapore or Saidapet. Similarly, the Park Town Division is different from any other division in the type of people inhabiting it and the amenities required. What is the point in having the Commissioner here? By the time he knows the names of the divisions and their location, he is transferred, and another officer is posted who has absolutely no idea of the place. When I say this, I mean no disrespect to the quality or calibre of the officer. I submit that, with all his experience, he may not be able to judge a problem aright. I wonder what the object is in this mixture of different officers who are transferred now and then.

In paragraph 4 of the Statement of Objects and Reasons it is said : " Planning will have to transcend statutory boundaries of local authorities and that, in many a case, a plan should be a composite one covering either a Metropolitan area of a Regional area ". How are we going to achieve the object ? Are we going to take the members of the Assembly reprobating that area and who know the area, into confidence and have them on the board? Or, is it going to be a centrally organised board on a regional basis which will have the power? Then each regional board will come to its own decision. That point is not clear. That is one of the reasons why I want the reference of the Bill to a Select Committee.

I would like to submit one more point. Let us take for instance the City of Madras. Almost all the industries are located very near the City. In the last ten years, the population has increased by about twenty or twenty-five per cent. But the amenities have not increased ; on the other hand they have definitely deteriorated. There is no co-ordination between the Corporation of Madras, the Electricity Board and the Telephone Department. The Telephone Department digs the road, lays the cable and restores the road to its original position. Then the Electricity Board digs the road, lays the electric wire and restores the road to its original position. Then the Water Works Department digs the road and lays the pipes. Then comes the Sewage Department. The net result is that we find that almost all the roads in the City of Madras thoroughly bad and in a state of pell-mell. This is a very complex and complicated issue. Therefore we have to refer this Bill to a Select Committee.

1970 நவம்பர் 26]

[Dr. H. V. Hande]

The population is increasing and the amenities are going down. The only solution to avoid this position is to have satellite towns fifteen, twenty or thirty miles off the Madras City. To effect the dispersal of the population to these suburban regions, there is only one method and that is the provision of increased transport facilities. Take the City of Bombay. Persons living in Kalyan and Poona are able to come to their offices in Bombay City within one and a half hours. There is the system of electric trains and people from satellite towns are able to come to Bombay. Even there, they are not able to cope up with the traffic due to increase in the population. Similarly in Madras we should have electric trains from Chingleput. In North Madras we do not have electric trains as we have in South Madras. In North Madras we should have electric trains from Avadi and Ambattur. Satellite towns and transport facilities will facilitate the dispersal of population.

There was also a suggestion for laying a circular railway. We can have two or three different routes. Now we have a railway from the south. We can have a railway from east to west. The entire City of Bombay is covered by electric train by different routes. We can have a circular railway, a railway diagonally and also criss-cross lines. That is one of the ways by which we can have dispersal of population.

The other method is that we can have dispersal of offices. We can shift some of the offices in the Madras City to Madurai for instance. Offices where work of an emergent nature is not transacted can be transferred from the City to the southern parts so that we can take the load of population off the City. This is a huge Bill. So many problems have to be considered and this will be possible only if the Bill is referred to a Select Committee.

The machinery proposed in this Bill is unworkable and will create proliferation of officers with no commensurate benefit. It has been drawn up without any reference to realities in our urban and rural areas.

There is absolutely no co-ordination in this Bill.

The proposed Town and Country Planning Board (Clause 5) is predominantly an official body with provision for only three members nominated from Members of the Legislative Assembly, the Legislative Council and the Parliament. Such a preponderantly official body would be worthless as it will not be acquainted with realities.

Here it is a question of co-ordination between different Departments. Even Municipal authorities like Inspectors of Municipal Councils and Panchayats are also not included. Is Town and Country Planning possible without these local authorities? That is a very important point.

ந.ப.
12-00

I come to the next point. The new Town-Planning Authorities will become new empires with a large staff independently of corresponding staff in Municipalities. (The Hon. Minister for

[Dr. H. V. Hande]

[1970 நவம்பர் 26]

Food was seen conversing with the hon. Member). Now I am seeing some signs of the possibility of the Bill being referred to the Select Committee, which means that I need not dilate upon a number of other points which I wanted to refer. I would welcome the reference of the Bill to a Select Committee.

Now, we do not have enough technical staff for town planning. Are we going to dump Revenue Department officers for this work? Let them do their revenue work properly and the village Officers can be taken into their confidence. But other things can be given to experts.

Clauses 60 and 61 provide for the levy of development charges at Rs. 5 per sq. metre and Rs. 20,000 for a hectare. This will be an additional burden on the tax-payer. Already we have got the Urban Land Tax which is mounting. Along with that tax, we are going to have this levy and this aspect of the matter has to be seriously considered. Many people are going to resent it as they may not get commensurate benefits.

The Bill provides for a Tribunal for appeal against the award of compensation, etc., and this provision is no doubt good but the procedure will be cumbersome and the advantage is illusory.

The Bill is on the whole not well-conceived with reference to actual conditions. It gives too much power to the new authorities and perpetuates the mutual exclusiveness of the concerned authorities. If this Bill is referred to the Select Committee, I can raise some more points.

With regard to fly-overs, we are told that we are going to have fly-overs near Gemini. One day the Commissioner of Police gives a statement and on another day the Corporation Commissioner gives another statement and yet on another day the Hon. Minister gives a statement but actually the scheme has not been implemented. Tenders have been called for but still the work has not been taken up. There is some bottleneck somewhere and the Government should see that it is removed and the work started immediately.

As regards sub-way, we have been told that there is going to be a sub-way in Mount Road. Now, there is only a pathway for passengers. We should have a sub-way so that smooth traffic can take place there and I hope the Government will consider this aspect of the matter.

Now I come to the State Housing Board which is a supreme body which does not come within the purview of any rule or law. I would request the Government to see that the Board, like any other public institution, confines itself within certain rules.

Lastly, I will quote some excerpts from a British Official Handbook, 1967. It is stated therein :

1970 நவம்பர் 26]

[Dr. H. V. Hande]

“The Town Development Act, 1952 makes provision for the relief of congestion in large industrial towns in England and Wales by encouraging the transfer of population from these areas to places suitable for expansion where employment is provided. Here also, whenever we want to remove a slum, we transfer some people from that area to another area like Vyasarpadi or Ambattur. These people have to be provided with employment in the new areas where they have been transferred.

I have got a number of other points to refer to but now that the Hon. Minister has appreciated my points perhaps they have had an impact on him and has agreed to refer the Bill to a Select Committee, I do not want to refer to them. I am grateful to him. Thank you, Sir.

* திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவைப்பற்றி இது னுடைய கோட்பாடுகளை என் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

ஏற்கனவே தமிழகத்தில் 1920 ஆண்டினுடைய நகர அமைப்புத் திட்டமிடுதல் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்து, விரிவாக நகர்புறத் தையும் நாட்டுப்புறத்தையும் ஒன்றிணைத்து, நகரத்திற்கான திட்டங்களையும் பிரதேச ரீதியான திட்டங்களையும் சீராக்குவதற்காக, நகர அமைப்புத் திட்டத்தையும் மாற்றி அமைப்பதற்காக, வகை செய்யக்கூடிய இந்த மசோதாவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த போது இந்திய அரசு தயாரித்து மாநிலங்களுக்கு அனுப்பிய ஒரு ‘மாடல்’ சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயும், மகாராஷ்டிர மாநில சட்டத்தின் அடிப்படையிலும் இது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். ஆகவே இன்று நாடு வளர்ச்சி அடைந்து வருகிற நேரத்தில் மாநிலம் முழுமையும் பயன்படுகிற வகையில் நகரங்கள், நாட்டுப்புறங்களில் மக்கள் வசதியாக வாழ்வதற்கான வகையிலும், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியதையும் எதிர்கால ஏற்பாடு வளர்ச்சிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்காகத் திட்டம் இடவேண்டுமென்பதும் திறம்படச் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

ஆனால், இன்று சுமார் 127 பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்த மசோதா இந்த சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்திலேயே பரிசீலனை செய்து திருத்தி கரமான முறையில் நிறைவேற்றப்படுவது சாத்தியம் அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவேதான் இதை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஆதரித்துக் கூற விரும்புகிறேன். காரணம், இன்று அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால்—மதுரையிலே எனக்கு ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டது. ஜெய் ஹிந்த் புறம் என்ற மாடக்களம் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த ஊரை மதுரை நகர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வந்தார்கள். நகரத்திலே விடு கட்டவேண்டுமென்றால் என்னென்ன விதிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ, அதைவிடக் கடுமையான விதிகளைப் போட்டதன் காரணமாக இரண்டா

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 நவம்பர் 26]

யிரும் வீடுகளை இடிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு கோர்ட்டில் வழக்குகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அதிகல் அரசாங்கம் தலையிட்டு ஸ்டே செய்ய வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நகர் அமைப்பு, கிராம அமைப்பு இவைகளைக் கவனிக்கும் போது, பொருளாதார வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள்தான் அதிக தூரம் செல்ல முடியும். இந்தியாவிலேயே, குறிப்பாகத் தமிழகத் திலே பார்க்கும்போது, சாதாரணமாக ஏழை மக்கள் நடுத்தர மக்கள் குடியிருக்கிற பிரதேசங்கள் பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. ஆகவே, நாம் போடக்கூடிய திட்டங்கள் இந்த மக்களுடைய பொருளாதாரத்தைப் பாதிப்பதாக இருக்கக் கூடாது. யதார்த்தங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு வாழ்வதற்குப் போதுமான வழியில்லாமல் நகரங்களிலும் நாட்டுப்புறங்களிலும் பெரும்பாலானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு விதமான நவீனமான முறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, வீடுகளைக் கட்டும்போது ரோடுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் கட்டி விடுகிறார்கள். மற்றொன்று, அதி அற்புதமான திட்டம் என்று போட்டுவிட்டு விதி முறைகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நண்பர் சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னதைப் போல குடிசையில் வாழ்கிறவர்கள், ஏழை எளியவர்கள் இவர் சளுக்கு நிபந்தனைகளை அதிகமாகப் போட்டால் அது அவர்களைப் பாதிக்கும். ஆகவே, இந்தக் காரணங்களை உத்தேசித்துத்தான் நாம் இன்றைக்கு இந்த இடத்திலே உடனடியாகச் சட்டம் ஆக்காமல் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் இன்னின்ன பிரச்சினைப் பற்றி இன்னின்ன விசிகளை அரசாங்கம் வகுக்கலாம் என்று கூறுவதற்குப் பொறுக்குக் குடியிலே சாத்தியம் இருக்கிறது. ஆகவே வதற்குப் பொறுக்குக் குடியிலே அனுப்பக்கோருகிற தீர்மானத்தை அதிரித்துக் கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. பி. வி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான மசோதாவிற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும்படியான, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் குடியிலிருந்து அனுப்பவேண்டுமென்றிருக்கக்கூடிய அதிரித்துக் கில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே நகரத்தையும் கிராமத்தையும் திட்டமிட்டு அமைக்கவேண்டுமென்பதில் ஆட்சேபணையில்லை.

இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலைமையில் ஜனத்தொகை வளர்ந்து வருகிறது. நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக ஜனத்தொகை வளர்ந்து வருகின்ற நேரத்திலே மக்களுக்குப் பல இடங்களில் குடியிருப்பதற்கு வீடுகள் இல்லாத நிலைமையும் சுகாதார வசதிகள் இல்லாமலும் இருக்கிறது. இன்னும் 20 அல்லது 25 வருஷங்களுக்குப் பின்னாலே எந்த நிலைமையிலே போய்க்கொண்டிருப்போமோ சொல்ல முடியாது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. நான் லண்டனுக்குப் போய் இருந்த நேரத்திலே—அங்கே சேட்டீட் கமி

1970 நவம்பர் 28] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

ஷன் மூலமாக பேசில்டன் என்ற இடத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள், போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன். லண்டனின் ஜனத்தொகை எட்டி மில்லியன் இருக்கும்படியான நிலைமையிலே அதைக் குறைப்பதற்காக 5 அல்லது 6 மில்லியன் ஜனத்தொகை மட்டும் அங்கே வைத்துக்கொண்டு மீதமுள்ள ஜனத்தொகையை லண்டனைச் சுற்றியுள்ள 20 அல்லது 25 மைல் சுற்றளவிலுள்ள இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 10 லட்சம், 10 லட்சமாக இருக்குமாறு செய்து ஆறு பட்டணங்களை அமைக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள். அங்கேயுள்ள வருவாய் சுகாதார வசதிகள், மக்கள் உணர்வு இவை வேறு. நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள நிலைமை வேறு. நாள் அண்மையிலே வெளி நாட்டிற்குப் போயிருந்தபோது, மலேஷியாவிலே சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது நண்பருடன் நடந்துபோய்க் கொண்டிருந்தேன். உடனே ஒருவர் வந்து ஒரு காகிதத்தில் இரண்டு டாலர் என்று எழுதிக் கொடுத்தார். சிகரெட் துண்டைக் கீழே போட்டு விட்டாராம் நண்பர், அதற்காக 2 டாலர் வேண்டுமென்று சொன்னார். அதுவும் முதன்முறையாக இருப்பதால் 2 டாலர். அப்படியில்லாமலிருந்தால் இன்னும் அதிகமாக டாலர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏதோ தவறு செய்துவிட்ட தற்காகத் தண்டனையாக அல்ல அவர்கள் கேட்பது. சுகாதாரம் பாதுகாக்கப் படவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அப்படிச் செய்கிறார்கள். நாமும் அதுமாதிரித் திட்டங்களைப் போட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

முனிசிபாலிட்டிகளைப் பொறுத்தவரையில் 8 கிலோமீட்டர் சுற்றளவுக்கு உள்ள இடங்கள் எல்லாம் டவுன் பிளானிங் என்று செய்து கிராம மக்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் நிலத்தை வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு நிலத்தின் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். நாட்டு மக்களுக்கு உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இருக்க இடமும் தேவை. அந்த இடம் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். சுகாதார வசதிகள் இருக்கவேண்டும். பட்டணத்தை மட்டும் கவனித்துக்கொண்டு போவார்களானால் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டேதான் இருப்பார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பதற்கு விடுகடக் கிடையாது, சுகாதார வசதிகளே இல்லை. சாட்டிலே, பண்ணையிலே கீழ்த்தரமான நிலைமையில் வசித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மக்களும் நன்றாக வாழ வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கும் இடைஞ்சல் இருக்கக்கூடாது, அந்த வகையிலே மசோதாவைக் கொண்டுவரக்கூடிய முறையில் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்குக் கொண்டுபோய் விவாதிக்க வேண்டும்.

இதைப்பற்றிப் பலகாலமாகப் பேசி வந்தாலும் நிறையக் கிளாசஸ் இந்த மசோதாவில் இருக்கின்றன. பகுதிகள் அநேகம் இருக்கின்றன. எனவே உட்கார்ந்து ஆர ஆர யோசிக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் இதற்கு ஒரு காலக்கெடு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 நவம்பர் 26]

வைத்துவிடலாம். இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக, அதிகமாகச் சுற்றுப்பயணம் செய்யாமல் சென்னையிலே உட்கார்ந்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மட்டுமன்றி மேலவை அங்கத்தினர்களையும் அந்தப் பொறுக்குக் குழுவிலே போட்டு, ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக விதிகளை நாம் ஏற்படுத்தும்பொழுது ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். அதற்காகத்தான் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இது வந்ததற்குப் பிறகு அரசாங்கமே சில திருத்தங்களை இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே ஊர்ஜிதம் என்று இதைச் சொல்லமுடியாது. இப்பொழுது சர்க்காரும் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து ஆலோசனை செய்யவேண்டும். நம் முடைய பொருளாதார நிலைமைக்கு ஏற்ப, மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதிக்கேற்ப, சுகாதார நிலைமைகளுக்கேற்ப ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களை முனிசிபாலிட்டிகளாக அக்கவேண்டுமென்றால் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். காரணம், வரி அதிகமாகப் போடப்படுவது தான். அங்கே அதிகாரியைப் போட்டு விட்டால் அவர் உடனே 5 பங்கு 6 பங்கு அளவுக்கு வரிப் போட்டு விடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியான சத்தியமங்கலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருந்த முனிசிபாலிட்டியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். கமிஷனர் போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர் வந்தவுடனே ஆறு பங்கு வரியை உயர்த்தி விட்டார்கள். அங்கேயிருக்கும்படியான மக்கள் வரியைக் கொடுக்கும்படியான சக்கிரியில்லாதவர்கள்—சத்தி உள்ளவர்களாக இருந்தால் பாவாடில்லை. கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரூபித்து 6 பங்கு கட்டவேண்டுமென்று வரி போட்டால் எப்படிக்கொடுக்க முடியும்? அதிலும் எவ்வளவு தவறுகள் நடக்கின்றன. காண்ட்ராக்டர்களிடம் ஒப்படைக்கிறோம். திரும்பவும் அதிகமான தொகை அவர்களுக்கு அளிப்பது என்ற நிலைமையை எல்லாம் கூடப் பார்க்கிறோம்.

சென்னையிலே கூவம் சீரமைப்பு என்ன ஆயிற்று என்பதைப் பார்த்தோம். மழை பெய்து ஸ்லாப்ஸ் எல்லாம் போய்விட்டன. மதலமைச்சர் அவர்கள், நூற்றம் போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். எங்கே போய்விட்டது என்று கேட்டால் அது அவரவர்கள் மூக்கைப் பொறுத்தது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய மூக்கைப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தெரியும் எந்த மூக்கு நல்ல மூக்கு என்று. அமரூபித்த வேண்டுமென்பதற்காக மக்களிடமிருந்து வரியை வாங்கி அதை காண்ட்ராக்ட் எடுத்தவர்கள் மீண்டும் பொறுப்பு இல்லாமல் சில பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக, சில பேர்கள் சம்பாதிப்பதற்காகத் திட்டம் அமையக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எந்தத் திட்டத்தைச் செய்தாலும் நல்ல திட்டமாக, பயனுள்ள திட்டமாக, மக்கள் தாங்கும்படியான நிலைமையில் பயனுள்ள திட்டமாக இருக்க வேண்டும். அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரங்களை அதிகமாகக் கொடுப்பது மக்களுடைய பிரச்சனைகள் தீர்க்குடிய நிலைமைக்கு உதவாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது. கிராமப்புறங்களையும் சேர்த்துவிட்டார்கள். பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கும்பொழுதே வரி கொடுக்கமுடியவில்லை. வசூலிக்கப்பட்ட பணம் பரிபூரணமாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே இதைப் பற்றித் தெளிவாக ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு வாரம் பத்து நாட்கள் சென்னையிலே உட்கார்ந்து இந்த மசோதாவைப்பற்றி விவாதித்து முடிவு செய்து, கொண்டுவந்தால் நல்லதாக இருக்கும். எனவே பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற என்னுடைய கட்சியினுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நகர-நாட்டமைப்பு மசோதாவைப்பற்றி வரவேற்று தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறியதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டு அமைப்பு, நகர அமைப்பு சீர்பட வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். 1920-ம் ஆண்டிலே நாட்டு நகரமைப்புக்கான திட்டமிடப்பட்டு, முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பல வகைகளிலே நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது போதுமான அளவிற்கு இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் நான் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பிறகு 1938-ஆம் ஆண்டில் இதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு குழுக்கள் போடப்பட்டு ஆராய்ந்து, ஆராய்ந்து பல்வேறு விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு இந்திய அரசும் பொதுவாக, மேலநாடுகளில் நடப்பதையொட்டியும் வளர்ச்சியுறுகிற இதர நாடுகளைப் பார்த்தும் இந்தியாவிற்குப் பொருந்துகிற வகையில் ஒரு திட்டத்தை அமலாக்க எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பி அந்த அடிப்படையிலே நகரப்புறத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். அதனையொட்டி இங்கே குழு அமைத்து அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அந்த வகையிலே செய்கிற அளவிற்கு இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்றவகையில் நாம் சிலபல முறைகளை மேற்கொண்டு இந்த மசோதாவை உருவாக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1966-ஆம் ஆண்டு மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலே சிலபல முறைகளை மேற்கொண்டார்கள். அதிலிருந்து சில கருத்துக்களையும் இந்தத் திருத்தத்தோடு சேர்த்தோம். அது மட்டுமல்ல, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், இதிலே அனுபவம்பெற்ற தலைவர்கள், சிக்கல்கள் பலவற்றையும் தெரிவிக்க, அதையும் அரசு கருத்தில் கொண்டு அதையும் அரசாங்கமே கொண்டு வரும் திருத்தத்தின் அடிப்படையிலே

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 28]

யிலே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கு கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவின் இன்றியமையாத தன்மையை நாம் நன்றாக உணருகிறோம். நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதைப்போலவும் மற்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கூறியதைப்போலவும் வெளிநாடுகளில் திட்டமிட்டுத் திட்டமிட்டு இருப்பதினால், பலமுறை திட்டமிடுவதால், தங்கள் தங்கள் இச்சைப்படி பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டதால் அது அமைந்துவிட்டது, அதை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனையால் பெரிய பெரிய நகரங்களில் போக்குவரத்துப் பிரச்சனைகள், வாழ்வுப் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் அடிப்படைத் தேவையைக் கண்டறிந்து பல்வேறு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாமல் இருக்கக் காண்கிறோம். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே மேற்கொள்ளாமல், தங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி தங்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட வசதிக் கேற்ற பல்வேறு முறைகளை மேற்கொள்வதால் திட்டமிட்டு அமைக்கும் முறையை நாம் வற்புறுத்துகிறோம். அந்த முறையிலே விரிவான திட்டத்தை மேற்கொள்ளும்பொழுது, சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலே சென்னையைச் சுற்றியிருக்கும் 10, 15 மைல்களில் வளர்ச்சியை மேற்கொள்ள இப்பொழுது சட்டத்தில் இடம் தரவில்லை. ஆகவே, சென்னையை மட்டும், நகர எல்லையை மட்டும் வைத்திருக்கும் சட்டம் அதற்கு அப்பால் இல்லை, அந்த இடங்களை விரிவுபடுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் சென்னை நகரை மனத்திலே கொள்ளும்பொழுது 15, 20 மைல் சுற்றுவட்டாரத்தையும் நினைவில் வைத்து மேற்கொள்ள வேண்டும். இதைப்போன்றே மதுரை நகரம், கோயம்புத்தூர் நகரம் போன்ற பெரிய நகரங்களையும் பொறுத்த அமைகிறது. எனவே, தங்கள் தங்கள் விருப்பப்படி பல்வேறு வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளுவதன் காரணமாகப் போக்குவரத்து, மற்றவைகளுக்கு ஏற்படும் வசதிக்குறைவும், சுகாதாரச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்படும் வசதிக்குறைவும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க விரிவான திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். விரிவான திட்டங்களை மேற்கொள்ளும்பொழுது பல்வேறு முறைகள் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன. அதைப்பற்றிக் கூறும்பொழுதுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இங்கே இருக்கும் டெவலப்மெண்ட் சார்ஜ் போடுவதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். 'லெவி அண்ட் கலெக்ஷன் ஆஃப் பெட்டர்மெண்ட் காண்ட்ரிபூஷன்' என்பதில் இருக்கும் சில சிக்கல் சளைப் போக்க 'டெவலப்மெண்ட் சார்ஜ்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

விதிமுறைகளை வகுக்கும்பொழுது நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் அனுபவம் பெற்ற ஆலோசனைகளைக் கேட்டு நடத்தினால் நலமாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராஜா

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அந்த வகையிலே கூட நாம் ஆராய்ந்து சிலபல முடிவுகளை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, எல்லா நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும் கலந்து கொள்வதற்காக, நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக இருப்பதால் அவரைக் கலந்து கொண்டு, அவர் சிரிய யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு வழிமுறைகளைச் செய்யலாம். அவர் நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் குழுவினரோடு இருக்கும் பிற நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களின் சிரிய யோசனைகளைக் கேட்டு, அவர் இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்யும்பொழுது சிரிய யோசனைகளைச் சொல்லக்கூடும். ஆகவே, அந்தச் சிரிய கருத்தையும் வற்புறுத்துவதிலே எந்த ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது.

வேறு பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். நாம் நகரங்களை அமைத்து, அழகாகவும், அதே சமயத்தில் மக்களின் வசதிகளாகவும் செய்ய சில திட்டமிட்ட முறைகள் ஆக்கப்பட்டால்தான் முடியும். இப்பொழுதிருந்து துவங்கினால்தான் முடியும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியதைப் போன்று, பல்லாண்டு காலமாக திட்டமிட்டுத் திட்டமிட்டுப் பல்வேறு வெளிநாடுகள் வளர்ந்து வருவதால், அதன் காரணமாகப் பல நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்கத்தக்க அளவில் மேலைநாடுகளில் பெரும் பெரும் நகரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அந்த நகரங்களை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் கண்டிருப்பார்கள், மேலைநாடுகளுக்குச் சென்ற பலரும் கண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, நீண்ட பழம்பெரும் நகரமான இலண்டன் மாநகரத்தில் இருக்கும் சந்துகள், வீளைந்து வீளைந்து செல்லும் சாலைகள், தெருக்கள், குறுகிய தெருக்கள் பல இருந்தும் அங்கே 'ஹாரன்' சத்தம்கூடக் கேட்காமல் இருந்ததை 20 நாட்கள் நான் தங்கியிருந்தபொழுது அறிந்தேன். மற்றவர்கள் தங்கியிருந்தபொழுதும் பார்த்திருப்பார்கள். 20 நாட்களிலே ஒரு தடவைகூட நான் 'ஹாரன்' சத்தம் கேட்டு வழிவிட்டுச் செல்லும் முறையைப் பார்த்ததில்லை. அந்த அளவிற்குப் போக்குவரத்து முறை அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் திட்டமிட்ட முறைகளை மேற்கொண்டதன் காரணமாக அந்த வசதியைப் பெற முடிகிறது.

அதுமட்டுமல்ல. சிலபல வசதிகளைப் பெருக்கும் காலத்தில் வரி கட்ட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களைக் கவனத்திற்கொண்டு, ஏழை எளியவர்கள் என்பதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வசதி படைத்தவர்களிடம் வரி வாங்காத சூழ்நிலை ஏற்படக் கூடாது. அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், நியூயார்க் பட்டணத்தில் 'மேன் ஹெட்டன்' என்ற பெரிய தீவை 28 டாலர்களுக்குத்தான் வாங்கியதாக வரலாறுகளில் கூறப்படுகிறது. இப்பொழுது அந்தத் தீவின் விலை எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை அங்கேயிருக்கும் கட்டிடங்களைக் கணக்கிடும்பொழுது தெரியும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நகர்ப்புறத்தில் அரசாங்கமோ அல்லது நகராட்சி மன்றங்களோ அல்லது மாநகராட்சி மன்றங்களோ பொறுப்பேற்று வசதிகளைச் செய்யும்பொழுது

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 நவம்பர் 26]

தானாக அங்கிருக்கும் நிலத்தின் மதிப்பும், கட்டிடங்களின் மதிப்பும் ஏறிச் செல்லுகிறது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை நகரத்திலே இருந்த நிலத்தின் மதிப்பும், கட்டிடங்களின் மதிப்பும் வசதிகளைச் செய்யச் செய்ய, பல்வேறு நிலைகள் ஏற்பட்ட பிறகு, வளர்ந்து வளர்ந்து இன்று பல மடங்கு ஏறியிருக்கிறது என்பதை மனத்தில் வைத்து மேற்கொண்டு வளர்ச்சிகளைச் செய்யும்பொழுது விடைய மதிப்பைப் பார்க்கும் பொழுது கூடுதல் கட்டணம் வசூல் செய்வதில் தவறில்லை. அதே சமயத்தில் ஏழை எளியவர்கள் அந்த இடத்திலிருந்து அகற்றுவது என்றில்லாமல், அவர்கள் பாதிக்கப்படாத அளவிற்கு ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்தத் திட்டங்களை வளர்ச்சியுறச் செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையிலே சிந்தித்துப் பல்வேறு வழிவகைகள் வகுக்கப்பட்டு, ஆங்காங்கிருக்கும் நகரங்களில் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி ஏற்பட்டால் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் நகராமைப்புகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தில் விதிமுறைகள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் இது விரிந்த திட்டமாக இருப்பதால், பல்வேறு நகரங்களின் சீரமைப்பைப் பொறுத்த வசையிலே இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற் று விட்டு, சிலபல சங்கடங்கள் இருந்தால் அவற்றைப் போக்கி இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரலாம் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் கருத்து கொண்டிருப்பதால் அந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வது என்று இசைந்து, பொறுக்குக் குழுவில் இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1938-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகியும் இன்னும் நிறைவேறவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இதை இன்னும் காலந்தாழ்த்திக் கொண்டு போவதால், தால், ஒற்றிவைத்துக்கொண்டு போவதால் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் போய்விடும். எனவே வெளியூர் களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற நிலையில்லாமல், உறுப்பினர்கள் இங்கேயே அமர்ந்து அவர்களின் அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே மேலும் சீர்திருத்த வேண்டியதற்கான முறைகளையும், செம்மைப் படுத்துவதற்கான சீரிய யோசனைகளையும் சொன்னால் ஓரிரு கூட்டங்களிலே விதிமுறைகளைப் பெல்லாம் செய்து சிறந்த நல்ல விளைவினைப் பெற முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதற்கான ஒத்துழைப்போடு பொறுக்குக் குழுவிலே போடப்பட்ட உறுப்பினர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, திருத்தம் தரும் முறையிலே அதையும் இந்தத் திருத்தத்தோடு இணைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறேன். எனவே, இதை கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவிற் று, சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் அடங்கிய அளவில் விடலாம் என்ற அளவில் நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

Sir, I move the following amendment :—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 30 members (20 Members from the Assembly and 10 Members from the Council) to consider the Tamil Nadu Town and Country Planning Bill, 1970 and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :

1. Thiru M. S. SIVASAMI
2. Thiru M. P. SARATHY.
3. Thiru PALANIVEL RAJAN.
4. Thiru RAMA ARANGANNAL.
5. Thiru S. ARUMUGAM.
6. Thiru M. KANNAPPAN.
7. Thiru S. GANESAN.
8. Thiru GINGEL V. MUNUSWAMI.
9. Thiru P. SEENIVASAN.
10. Thiru M. C. BALAN.
11. Thiru T. P. ALAGAMUTHU.
12. Thiru K. VINAYAKAM.
13. Thiru V. GEORGE.
14. Dr. H. V. HANDE.
15. Thiru N. SANKARAIAH.
16. Thiru T. THEERTHAGIRI GOUNDER.
17. Thiru M. SURENDRAN.
18. Thiru A. A. SUBBARAJA.
19. Thiru A. R. PERUMAL.
20. Thiru A. K. SUBBIAH.

The motion was put and carried.

MR. DEPUTY SPEAKER : Under Rule 139 (1) of the Assembly Rules, the Hon. Speaker has nominated the Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan, Minister for Education and Health as a Member of the Joint Select Committee.

THIRU K. RAMAMOORTHY : What about my amendment, Sir?

I have not been asked to withdraw my amendment.

MR. DEPUTY SPEAKER : The amendment moved by the Hon. Minister is an amendment to your amendment and that has been carried.

Now we shall pass on to the next item.

[1970 தவம்பர் 26]

(உ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 31/70).

மாண்புமிகு திரு. செ. மருதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா * (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 31/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

பி ப
12-00

திரு. க. இராமமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலே அதிகமாகச் சொல்லுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவித்து அமர விரும்புகிறேன்.

இந்த வகையிலே ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது தெரியாமல் பல்வேறு பஞ்சாயத்துக்கள் கோர்ட்டுகளை நடத்தி அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட தீர்ப்புகள், உந்தத் தீர்ப்புகளின் விளைவாகப் பண வசூலைச் செய்வதிலோ, கொடுத்த கடனைத் திரும்பப் பெறுவதிலோ இருக்கிற சங்கடங்களைத் தீர்க்க இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவிற்குக் காரணம், நோக்கம் என்பதிலே இது தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

It is now too late for parties to initiate fresh legal proceedings on the original cause as most of them would have become time barred. Hence, the decrees and orders passed by such panchayats have necessarily to be validated or else there would be undue hardship.

இந்த மசோதா அதற்காக இன்றையதினம் கொண்டு வரப் பட்டிருந்தாலும், யாருடைய கோரிக்கையின் விளைவாக, எந்த நிலைமையின் விளைவாகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பது தெளிவாக விளக்கப்படவில்லை. எந்தெந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன நிலைமை ஏற்பட்டது, யாருக்கு இதனால் என்னென்ன நிலை ஏற்பட்டது என்பதெல்லாம் இந்த அவைக்கு நன்றாகத் தெரிந்தாக வேண்டும் (குறுக்கீடு.) ignorance of law is no excuse சட்டம் எங்கள் காலத்தில் வந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். யாருடைய கோரிக்கையின் விளைவாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரும் நிலைமை இந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நிறைவேறிய பிறகும் சில பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. அதிலே கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு சட்டப்படி செல்லத்தக்கது ஆகாது. சிலர் தேவையில்லை என்ற காரணத்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் வாளா இருந்திருக்கலாம். அந்த வழக்குகளை எதிர்க்காமல் இருந்திருக்க

* 3-9-1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

லாம். இந்த மசோதாவின் மூலம் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்புத் தரப் போகிறது? அதிகாரம் இல்லாமல் உள்ள கோர்ட்டு என்று பேசாமல் இருந்து விட்டவர்களுக்கு, அப்படிப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த மசோதா அளவிலே என்ன பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பெண்டிங் விடிகேஷன்—அதாவது இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகும் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. சட்ட விரோதமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிந்த பிறகு நடந்த வழக்குகள் அப்படியே நின்று விட்டன. அப்படி இருந்தால் அன்றையதினம் இருந்த நிலைமைக்குப் பிறகு இன்று உள்ள நிலைமைக்குப் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கும். சில சாட்சிகள் இறந்து போயிருக்க முடியும். கடந்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களில்கூட பொய்யை மெய்யாக்கி யிருக்கிறது, மெய்யைப் பொய்யாக்கி இருக்கிறது. புதிதாக அந்த வழக்குகளை மீண்டும் விசாரிக்கும் நிலைமையில் அன்று இருந்த சாட்சிகள் இன்று இருக்க முடியாத நிலை இருக்கலாம். அந்த வகையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த மசோதா எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப் போகிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு அந்தச் சட்டத்தின் விளைவுகளை மதிக்கவில்லை என்பதற்காகப் புதியதாக ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறீர்கள். 'நீங்கள் மதிக்கா விட்டால் பரவாயில்லை, உங்களை நாங்கள் மதிக்கிறோம்' என்ற நிலையிலே ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது ஜனநாயக மரபல்ல என்று தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஊனாத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்களை உருவாக்கியபோது இதுபோன்ற பஞ்சாயத்து நீதிமன்றங்களை அமைக்கலாம் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கருத்து. 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சி மன்றங் களுடைய திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது, இந்த ஊராட்சி மன்றங் களுடைய நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்த வரையிலே எந்தவித முடிவும் எடுக்காத சூழ்நிலையிலே, ஏற்கனவே இயங்கி வந்த நீதிமன்றங்கள் எல்லாம் இயங்காத சூழ்நிலையிலே, உருவாக்கப் பட்டது. அதன் விளைவாக புதிதாக ஊராட்சி மன்ற நீதிமன்றங்கள் இயங்கவில்லை. ஆனால் சில இடங்களில் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைப் பின்பற்றாது தொடர்ந்து நீதிமன்றங்கள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. அதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும் என்பதைப் பற்றிச் சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டது. எப்படி இந்தச் சந்தேகம் வந்தது, ஏன் வந்தது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்டார்கள்,

[1970 நவம்பர் 26]

இந்தச் சட்டம் 1958-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. இப்போது 1970-ம் ஆண்டு இதற்கிடையில் இந்தச் சர்ச்சை எழுப்பப்பட்டது யாவருக்கும் தெரியும். நானே எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறேன். 1958-ம் ஆண்டு சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு புதிய ஊராட்சி மன்றங்களில் நீதிமன்றங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் அந்தத் தீர்ப்புகள் என்னவது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நானே இந்த மன்றத்திலே கேட்டது நினைவுக்கு வருகிறது. இப்போதாவது இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தீர்களே என்று வழக்கறிஞர் நண்பர் பாராட்டுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர் இதை எதிர்ப்பதற்கான காரணம் புரியவில்லை.

உண்மையிலேயே சில பேர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் இது கொண்டுவரப்பட்டதே தவிர, சட்டத்தை மதிக்காதவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதல்ல. சட்டத்தை மதிக்காமல் இருப்பது தவறுதான். சில பேர்கள் இதனால் பாதிக்கக் கூடாது என்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடுதான், நடந்து கொண்டிருப்பது நியாயம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். வழக்காடாதவர்களுக்கு என்னவது என்று கேட்டார்கள். மூன்றாவது பிரிவில் விளக்கமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். விமிட்டேஷனைப் பொறுத்தவரையில் எக்ஸ்க்லூஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிக் கொடுத்து விடுவதால் இந்தத் தீர்ப்புகள்பற்றி, தீர்ப்புகள் மூலம் எடுக்கக்கூடிய எக்ஸ்க்லூஷன் மனுக்கள் பற்றி விமிட்டேஷனிலிருந்து விலக்கு கொடுத்துவிட்டதால் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கொடுக்கப் படுகிறது. ஒருசில சிக்கலைப் போக்கக்கூடிய சட்டம்தான் இது.

'Exclusion of time for limitation' என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்களானால் அவர்கள் சான்ன் சங்கடம் நீங்கிவிடும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : If there is any inconsistency between the Indian Limitation Act and the present law, which will prevail? Is it the Indian Limitation Act or the present law? Can the Hon. Minister give any clarification?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எப்போதுமே இதுபோன்ற விமிட்டேஷன் சட்டங்களுக்கு நாம் விதிவிலக்கு கொடுப்பது, ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும்போது விதிவிலக்கு கொடுப்பது, வாடிக்கை, அதுபோல் கொடுத்திருக்கிறோம். ஊராட்சி மன்றங்களிலும் நீதி மன்றங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டை எடுத்து விட்டால் இருப்பது வில்லேஜ் கோர்ட்டு ஆக்ட். அதைத் திருத்தி யமைப்பதுபற்றிப் பரிசீலித்து வருகிறோம். ஏற்கனவே இருக்கிற சில தீர்ப்புகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும். அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா நிறைவேற்றப் படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஊ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

1920-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம், (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920), பிரிவு 68-ல், ஒப்பந்தங்கள், ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்ளுதற்குரிய அதிகாரங்களை அளித்தல் ஆகியவற்றிற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதை, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். மன்றத்தின் ஒப்பந்தக் குழு, ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுதற்குரிய தற்போதைய பண வரம்பு ரூ. 1,000 ஆகும். நகராட்சிகள் மேற்கொள்ளும் வளர்ச்சிப் பணிகள் காரணமாகத் தற்போதுள்ள உயர் வரம்பான ரூ. 1,000 உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கருத்தறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கருத்தை அரசு பரிசீலனை செய்து, இதனை ஏற்றுச் செயற்படுத்துவதென முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கென, நகராட்சிகள் அனைத்தும், அவற்றின் பொதுக்கணக்கில் பெறப்படும் ஆண்டு வருவாயினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கப்படும். ஒரு நகராட்சி அதன்படி எந்த வகையின்கீழ் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, அந்த வகைக்கென உயர்த்தப்பட்டுள்ள உச்ச அளவிற்கு ஒப்பந்தக் குழுவானது ஒப்பந்தங்கள் செய்து

* 23-11-1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1970 நவம்பர் 26]

கொள்ளலாம். இம்முறையில் உயர்த்தப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களின் விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சுற்றறிக்கையாக அனுப்பப்பட்டுள்ள மசோதாவில் கண்டு கொள்ளலாம்.

மேலும், 1920-ஆம் ஆண்டின் தமிழ் நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 5/1920) அட்டவணை IV -இல் நகராட்சிப் பகுதிகளில் மற்ற வரி விதிப்புகளோடு சொத்து வரியையும் நிர்ணயம் செய்வதற்கான விதிமுறைகள் உள்ளன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். நகராட்சிப் பகுதிகளில் அண்மையில் பொதுவாகத் திருத்தப்பட்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள சொத்துவரி மிக உயர்ந்த நிலையில் உள்ளதென்று, சில நகராட்சிகளில் உள்ள மக்கள் விடுத்த கோரிக்கைகள் காரணமாக, 1970-ம் ஆண்டின் தமிழ் நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ் நாடு அவசரச் சட்டம் 6/1970), மேற்கு ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்தார்கள். இந்த அவசரச் சட்டத்தின் விளைவாக மேற்கூறிய வரி விதிப்புகளின்மீது ஏற்படும் மேல்முறையீடுகள் பற்றி இறுதி முடிவு செய்யும் நகராட்சி மன்றங்களுக்கு முறையிட்டுக் கொள்வதன் முன்னர், வருவாய்த்துறையைச் சார்ந்த இன்னொரு அதிகாரியிடம் வரி உயர்வால் பாதிக்கப்பட்டோர், முறையிடப்படும் வரியைச் செலுத்தாமலேயே, மேல்முறையீடு செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த அவசரச் சட்டத்தினால், மேல்முறையீடுகளைத் தீர்ப்பதில் வருவாய்த் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரிகளால் காலதாமதம் விளையக் கூடுமென்றும், அதனால் வரி செலுத்தா நிலையும், அந்நிலையால் நகராட்சிகளின் நிதி நிலைக்கு ஊறுகள் விளையக்கூடுமென்றும், அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு, 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 24, 25 தேதிகளில் கூடிய நகராட்சிகள் மன்றத் தலைவர்கள் மாநாட்டில் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. எனவே திருத்தப் பட்ட அவசரச் சட்டத்திற்கு முன்னர் உள்ள நிலையானது, (சட்டத்தின் அட்டவணை IV -இல் தொடக்கத்திலிருந்த விதிகளின் நிலை), மீண்டும் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்றும் மாநாட்டில் கருத்தறிவிக்கப்பட்டது.

அரையாண்டிற்கு ரூ. 15-க்கு மேற்படாது வரி விதிக்கப் பட்டோர், அவ்வரியைச் செலுத்தாமலேயே மேல்முறையீடு செய்து கொள்வதற்கும், அரையாண்டிற்கு ரூ. 15-க்கு மேற்பட்டு ரூ. 30-க்கு மேற்படாமல் வரி விதிக்கப்பட்டோர், திருத்தப்பட்ட வரி நிலைக்கு முன் இருந்த வரியை மட்டும் செலுத்தி முறையீடு செய்து கொள்ளும் வகையிலும் சலுகைகள் அளித்து விதிகளை ஏற்படுத்தலாமென்று மாநாடு மேலும் யோசனை கூறியது.

நம் முன் உள்ள இப்பிரச்சனை நகராட்சி நிர்வாகம் பற்றியதாகும். நகராட்சித் தலைவர்கள் குழு, மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, அரசு பிறப்பித்துள்ள அவசரச் சட்டத்தைத் திரும்பப்பெற வேண்டுமென ஒருமனதாக வேண்டிக் கொண்டுள்ளது. மக்களாட்சி

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மரபை ஏற்கும் வகையில், நகராட்சித் தலைவர்கள் குழு கூறியுள்ள யோசனைகளை ஏற்றுச் செயற்படுத்த அரசு முன்வந்துள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முன் படைக்கப்பட்டுள்ள மசோதாவில் அட்டவணை IV-இன் கீழ் தகுந்த விதிமுறைகள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. இம் மசோதா சட்டமானதும், ஏற்கனவே பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள அவசரச் சட்டம் திரும்பப் பெற்றதாகும்.

இவற்றைக் கூறி, இம் மசோதாவைச் சட்டமன்றம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா விற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தங்களின் விளைவுகளை வரவேற்கிறேன் என்றாலும், எந்தச் சூழ்நிலையில் இது கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது அது மிகுந்த வேதனையைத் தருகிறது. மூன்றாவது அங்கத்தில் சொல்லும்போது,

“Representations had been received by the Government from the residents of certain municipalities in the State to the effect that the property tax assessed during the general revision had been unreasonably high.”

என்றிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைகள், எந்தளவிற்கு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை பழக்கம் காரணமாகவோ அல்லது என்ன காரணத்தினாலோ, இதுபோன்ற மக்கள் பிரச்சினைகளை இந்த அரசுக்கு சாதாரண முறையில் தெரியப்படுத்தும்போது அவை தீர்க்கப்படுவதில்லை, கேட்கப்படுவதில்லை, மதிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தால் உடனடியாக அது மதிக்கப்படுகிறது. மக்களின் குறைகளைத் துப்பாக்கிச் சூட்டின் விளைவாகத்தான் தீர்க்கமுடியும் என்ற நிலைக்கு இந்த அரசு ஆளாகியிருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த மசோதா தெளிவாகக் காட்டுகிறது. மின்சாரக் கட்டண உயர்வு மிகத் தவறானது என்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை வாதாடியுள்ளோம், கென்றிஸேம், திரும்பத் திரும்பக் கூறினோம். மக்கள் பிரதிநிதிகள் அந்த அந்த பகுதிகள் பற்றி இங்கு பல முறை கேட்டார்கள். அனால் கோவை மாவட்டத்தில் இதை எதிர்த்து ஒரு கிளர்ச்சி செய்தவர்களைத் துப்பாக்கியைக் கொண்டு சுட்டு வீழ்க்கி அதற்குப் பின்னால்தான் இந்தச் சலுகைகளை உங்களுக்குத் தருகிறோம் என்று தந்தது அரசு.

இன்றையதினம் தென்காசியிலே இதேபோல் இந்த சொத்து வரி உயர்வு மிகத் தவறான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நாடு முழுவதிலும் உள்ள நகராட்சிகள் அங்காங்கு சண்டனம் தெரிவித்தாலும் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. அது கிளர்ச்சியாக உருவாகி, துப்பாக்கிச் சூடு முதலியன நடந்ததற்குப் பின்னாலேதான் இந்த மசோதா வந்து இருக்கிறது. நாம் ஐனநாயகத்தின் பெயரால் நம்முடைய அதிகாரத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1970 நவம்பர் 26]

சலுகைகளைத் தந்து கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படித் தருகிற நேரத்தில், நாம் எந்த அளவிற்கு ஜனநாயகத்தை மதிக்கிறோம் என்பதைப் பாராட்டிப் புகழவும் தயங்குவது இல்லை.

இந்த மசோதாவுக்கான அடிப்படைக் காரணங்களை ஆராய்ந்தாக வேண்டும். இந்த சொத்து வரி உயர்வு மிக அதிகமாக ஆகி இருக்கிறது. அது சரியல்ல என்று உணர்கிறோம். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார். இதைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசுக்கு ஒன்றைச் சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய இந்தத் துறை அமைச்சரவர்கள், நகரமன்றத் தலைவராக இருந்தவர்கள் ஆவார்கள். அவருக்கு நிறைய அதிலே அனுபவம் இருக்கிறது. இப்போது ஸ்பெஷல் ஆபீசர் என்று போடுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்கிறபோது, நீங்கள் இருக்கும்போது போடவில்லையா என்ற பேச்சு வரும். இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் பொறுத்தவரைக்கும் அவர்கள் சரியாக நடப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகள் பரவலாக இருந்து வருகிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் இன்றையதினம் முன்னே இருந்ததைவிட மிக மோசமாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களாக போடுகிறவர்கள், அதிலே அனுபவம் இல்லாதவர்களாக, அல்லது ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களாகப் போட வேண்டுமென்று அரசியல் ரீதியான சிபார்சுகளை, செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்களே இருக்கிறார்கள். நகர ஆணையர்களுக்கு உள்ள அதிகாரம் அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியிலே கூட, ஒரு நகர மன்ற கமிஷனர் தன்னுடைய வேலையைச் சரியாகச் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது, இன்னொரு பகுதிக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசராகப் போய் இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர்கள் பல காரணங்களுக்காகப் பல செல்வாக்கின் மூலம் இந்த வேலையை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் செல்வாக்கைப் பின்னணியாக வைத்துக்கொண்டு இந்தக் காரியங்களை தவறாக, தங்கள் அதிகாரத்தை பிரயோகித்துக்கொண்டு, செய்துவருகிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களுக்கு, லஞ்சம் கொடுக்காதவர்களுக்கு அல்லது அரசியல் ரீதியாகக் கருத்து மாறுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாக வரி விதிக்கப்படுகிறது. இப்படி அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தங்களுடைய வளர்ச்சி தான் குறிக்கோள். இந்த மசோதா கொண்டு வருவதற்கான காரணம் இதுதான் என்றாலும், அமைச்சர் வெளிப்படையாக அதைச் சொல்லவில்லை என்றாலும், இதுதான் உள் அர்த்தம். ஆகவே, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் நீக்குகிற நிலைமை வேண்டும்.

இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டு இப்போது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. எப்போதும் இருக்கிற அதிகாரிகள் தானே என்று தட்டிக் கழிக்காமல், இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளைத் தவிர்ப்பதற்கான, அவற்றை நீக்குவதற்கான முறையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது காலம் கடந்த நடவடிக்கை என்றாலும், மக்கள்

1970 நவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

உணர்ச்சியை உரிய காலத்தில் மதிக்கத் தவறியது என்றாலும், இன்றையதினம் அதற்கான பரிகாரம் காணும் வகையில் இந்த மசோதா கொண்டு வந்ததை வரவேற்கிறேன். நகராட்சிகளுக்கு உரிய நேரத்தில், உரிய காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கோரி முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்து இருப்பதை நான் மிக வரவேற்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் பரம்பரை பரம்பரையாக நாம் பார்க்கிறோம், எங்கே எந்த ஒரு அரசாங்கமும் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அதை மக்களிடமிருந்து பெறக்கூடிய அவர்களுடைய எண்ணங்களை மதிப்பதும், அதிலே 'ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்' சொன்ன பிரகாரம், இந்த நகர மன்றத்தில் இது சம்பந்தமாக என்னென்ன இடர்பாடுகள், கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி நாம் எடுத்துரைக்கிறோம். இதிலே கொஞ்சமும் மதிப்பைப் பார்க்காமல், இந்த அமைச்சரவை, இந்த ஆர்டினன்ஸை விட்டிரா செய்து நல்ல மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் அதே நேரத்தில், அரசியல் கட்சிகள் பல விதத்தில் இருக்கலாம். கட்சி நோக்கத் தோடு சில பேர் பேசலாம். பேசாமல் இருக்கலாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக் கட்சியுடனும் சேராத, சுயேச்சை கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய மசோதாவை நான் வரவேற்கவேண்டுமே தவிர, இதற்கு உள் நோக்கம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் மீது குற்றம் சுமத்துவது நல்லதல்ல.

ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை இந்த டிஸ்டிரிக்ட் முனிசிபாலிடி ஆக்ட் பிரகாரம் ரிவிஷன் ஆபீசர்களை நியமிக்க வேண்டும். வரி அதிகப்படியாகப் போடும் நிலை சில இடங்களில் ஏற்படும். மேலும் சில இடங்களில் குறைக்கப்படலாம். இப்படி நடைமுறையில் பல இருக்கும். இதற்கெல்லாம் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் தான் காரணம் என்று குற்றம் சாட்டுவது அரசியல் நோக்கமாகத்தான் தோன்றுகிறது. சில இடங்களில் வரியைக் குறைப்பதற்கு 'டாக்ஸேஷன் கமிட்டி' என்று நகர சபைகளிலே இருக்கிறது. நகரசபைகளில் இருக்கும் 'டாக்ஸேஷன் கமிட்டி'க்கு அத்தகைய அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியாக, அதிகமாகப் போடப்பட்ட கூடிய வரியைக் குறைப்பதற்கு அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கிற பிரதிநிதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அந்தக் கமிட்டியில் இருப்பதால்தான் முடிகிறது.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில நேரங்களில் நகரசபையின் வருமானம் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கக் கூடிய காலத்தில், வரியை அதிகமாக்குவார்கள். அப்படி அதிகமாக்கும்போது, ஏழைக்கு ஒரு அளவு, பணக்காரனுக்கு ஒரு அளவு என்று பார்த்துப் போடமாட்டார்கள். சில நேரங்களில்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

ஏழைக்குப் போடும்படியான வரி அதிகமாக ஆகிவிடும். பணக்காரர்கள் குறைத்துக்கொண்டு விடுவார்கள். இப்படி ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை வரும், டாக்ஸ் ரிவிஷனில் தான் முனிசிபாலிடிகளுக்கு வருமானம் அதிகரிக்கிறது. இப்படிச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் முனிசிபாலிடிகளுக்கு வருமானம் வராது. அதோடு மட்டுமல்ல, அப்படி வருகிற காலத்தில் கூட, மறுபடியும் 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இருக்கக்கூடிய வருமானம் போதுமானதாக இருக்காது. ஆகவே, இப்போது இருக்கும் அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு ரிவிஷன் ஆபீசரைப் போட்டு ரிவிஷன் செய்யப்படுகிறது.

லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒன்று இரண்டு கமிஷனரிடத்தில் இருக்கலாம். அதற்காக எல்லோரும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லி விட முடியாது. லஞ்சம் கொடுத்தால் குறைத்து விடலாம், சிபார்சு செய்தால் வரியைக் குறைத்து விடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் இருக்க 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இம்மாதிரியான ரிவிஷன் போட்டால் யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அதை அப்படியே நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவசியம் இல்லை. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு விட்டால், அதைக் குறைப்பதற்கு வழி இருக்கிறது.

We have to exhaust two resources, (1) Request for revision; (2) Appeal.

சில நேரங்களில் தவறுதல் நடக்காமல் இருக்காது. எங்கள் நகரசபையைப் பொறுத்தவரையில் பார்க்கிறேன். அரசாங்க சட்டத்தில் எம்.டி.எம். ஆக்டில் சொன்ன மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த பேசிஸ் வைத்து அதிகாரிகள் வரி போட வேண்டும். நடைமுறைக்கும் சட்டத்திற்கும் சற்று வேறுபாடு இருக்கும். அந்தச் சட்டத்தை உபயோகிப்பதால் பணக்காரர்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் மத்தியதர மக்களுக்கும் அது எப்படி அமைகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பல முறை நான் சட்டமன்றத்தில் சொல்லி இருக்கிறேன்.

ஒரு காலத்தில் நம்முடைய மூதாதையர் நல்ல செல்வாக்கில் இருந்த காலத்தில் ரூபாய் 2—3 லட்சம் செலவில் ஒரு வீடு கட்டி இருக்கலாம். பின்னால் வந்த சந்ததியார் அந்த செல்வாக்கில் இருப்பதில்லை. அவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அந்த வீடு ஒன்றை வைத்தே அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை ரூ. 1,000 வரும், ஆகவே வருஷத்திற்கு 3 மாத வாடகை ரூ. 3,000 கட்டுங்கள் என்று சொன்னால் அது சரியாகாது அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் வீட்டை விற்று விட்டுத் தான் செல்ல வேண்டும். ஆனால் சட்டத்தின் மூலம் யாரும் 'டிஸ்கிரிமினேஷன்' காட்ட முடியாது. அதே நேரத்தில் இதை எப்படிக் குறைப்பது? ரிவிஷன் ஆபீசர் வருகிற நேரத்தில் அவர்கள் டிஸ்கிரிஷனில் செய்ய முடியாது. ஒருவருக்கு ஒன்று, மற்றவர்களுக்கு ஒன்று என்று செய்ய

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

முடியாது. வீடு பெரியதாக இருக்கிறது, வாடகை மதிப்பு அதிகம் என்றால் ரிவிஷன் ஆபீசர் குறைத்து விட முடியாது. அவருக்கு ஒரே சட்டம்தான், மேலதிகாரிகள் போட்ட சட்டம்தான். அதன் அடிப்படையில் தான் ரிவிஷன் செய்வார்கள். முன்பு ரூ. 3 லட்சம் போட்டு வீட்டைக் கட்டிவிட்டு, வரியை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைத் தவறு என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்க முடியாது. அதற்கு அடுத்தாற்போல் ஒரு கட்டம் இருக்கிறது. அப்பீல் கமிட்டி இருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அந்தக் கமிட்டிக்குத் தான் அப்பீல் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், ரூபாயைக் கட்டித் தான் அப்பீல் செய்யவேண்டும் என்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. அப்படி அப்பீல் கொடுக்கும்பொழுது, இந்தப் பிரதிநிதிகள் என்ன செய்கிறார்கள். அவ்வளவு வரி கட்டுவதற்கு அவர் தகுதிதானா, தகுதி உடையவரா, அவருடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது, அவருக்கு அவ்வளவு வரி போட்டால், அந்த ஏழை அல்லது அதேமாதிரி ஏழைகள் பிழைக்க முடியுமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்து, தகுந்தபடி குறைப்பதற்கு அப்பீல் கமிட்டிக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, வேறு மாற்றுமுறை, ஆல்டர்னேடிவ் இல்லை என்று நாம் குறைபடுவதற்கு இல்லை.

இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலே சில முக்கியமான பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு ஒரு ஆர்டினன்ஸ் போட்டார்கள். அதைப்பற்றி யெல்லாம் நாங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னோம். சாதாரண சட்டப்படி இரண்டே இரண்டு முறை தான். ஒன்று ரிவிஷன். அங்கு இருக்கக்கூடிய கமிஷனர் அல்லது ஸ்பெஷல் ஆபீஸரிடம் பணத்தைக் கட்டாமலே ரிவிஷன் மனு கொடுக்கலாம். அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? ரிவிஷன் மனுவைப் பரிசீலனை செய்து, குறைப்பதாக இருந்தால் குறைத்துவிடுவார்கள், இல்லாவிட்டால் போடப்பட்ட வரியை ஊர்ஜிதம் செய்துவிடுவார்கள். அதற்குப் பிறகு, சட்டப்படி என்ன நிலைமை இருந்தது என்று சொன்னால், எவ்வளவு ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டதோ, அல்லது ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டதோ, அந்தத் தொகையைக் கட்டிவிட்டுத் தான் அப்பீல் செய்யவேண்டும். இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னோம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில். ரூபாய் கட்டவேண்டியிருப்பதால் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னோம். அமைச்சர் அவர்களும் மிகுந்த அக்கறையோடு கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஒரு ஆர்டினன்ஸ் போட்டுவிட்டார்கள். நோக்கம் நல்ல நோக்கம் தான். நோக்கத்தைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்ல முடியாது. செக்ஷன் 22-ஏ பிரகாரம் டெபுடி கலெக்டருக்குக் குறையாத ராங்க் உள்ள ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு ஆபீஸருக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் பணம் கட்டாமல் என்று போடப்பட்டிருந்தது. இது நல்ல கொள்கையாக இருந்தாலும், நடைமுறையில் பார்க்கும்பொழுது, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாது என்பதைத்தான் எடுத்துச் சொன்னோம்.

ம.ப.
1-00

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

எங்களுடைய நகர சபையைப் பொறுத்தவரையிலும் 16,000 ரிவிஷன் பெடிஷன்கள் வந்திருக்கின்றன. இவைகளை மார்ச்சு மாதத்திற்குள் முடிக்கவேண்டும் என்றால் எப்படி முடியும்? ஆர்.டி.ஓ. அப்பீலுக்கு மேல், அப்பீல் இருந்தால் அப்பீல் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இப்படி மூன்று கட்டங்கள் இருந்தன. இதனால் மார்ச்சு மாதத்திற்குள் டிமாண்டு நோடிஸ்களை விட முடியாத நிலைமை, நடைமுறைச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டார்கள். அதை இந்த நேரத்தில் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. டெப்புடி கலெக்டர் ஒரு மாதத்தில் 16,000 பெடிஷன்களை பைசல் செய்ய வேண்டும் என்றால், ஒரு நாளைக்கு 300, 400 பெடிஷன்களை பைசல் செய்யவேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நகரசபைத் தலைவர்கள் நகரத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை ஜனங்களுடைய நிலையையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். நான் முன்பு கூறியது போல், ஒருவர் ஏழையாக இருப்பார், ஆனால் அவர் இருக்கும் வீடு முன்பு கட்டப்பட்டிருக்கும், அந்த அடிப்படையில் அவருக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்ப்பது என்பது நமக்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. டெப்புடி கலெக்டரால் இதையெல்லாம் எப்படி ஆராய்ந்து பார்க்க முடியும். அதுவும் ஒரு நாளைக்கு 300, 400 பெடிஷன்கள் பைசல் செய்யவேண்டுமென்றால்? பெரிய பணக்காரர்கள், விவரம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் டெப்ரீஸியேஷன் முதலியவைகளையெல்லாம் போட்டு, வால்யூ போட்டு பைல்களைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அந்தக் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு, குறைக்க வேண்டுமென்றால் குறைத்து விடுகிறார். நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது? விவரம் தெரிந்தவர்களுக்கு, பணக்காரர்களுக்குத்தான் வரி குறைக்கப்படுகிறது. தொழில் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு, பணக்காரர்களுக்குத்தான் வரி குறைக்கப்படுகிறது. ஏழைகளுக்குக் குறைக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. நோக்கம் நல்ல நோக்கம் தான். வருமானம் அறவே குறைந்து விட்டால், நகராட்சி மன்றங்கள் சர்க்காரிடம்தான் கடனுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம். அமைச்சர் அவர்களும் அதை நன்றாகக் கவனித்தார்கள். இந்தக் கஷ்டங்களையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, ஒரு நல்ல முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னோம். ஒரு மாற்று முறை வேண்டும் என்று சொன்னோம். பழைய வரியை மாத்திரம் கொடுத்துவிட்டு, மீதி இருப்பதையெல்லாம் பின்னால் குறைத்தவுடன், எவ்வளவு குறைக்கப்பட்டதோ, அது போக பாக்கியை கட்டவேண்டும் என்றால், அதிலே கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டியதுதான் என்று சொன்னோம். அப்படி குறைத்தவுடன், பின்னால் ரூபாய் கட்டவேண்டிய நிலை, இரண்டாவது கட்டம் ஏற்படும். இப்படியெல்லாம் செய்தால், பழைய வரியே இருக்கட்டும் என்று அதையே ஊர்ஜிதம் செய்துவிடலாம், மீதி இருப்பதை மறுபடியும் கட்டவேண்டும் என்றால், பப்ளிக்

1976 நவம்பர் 26] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

அஜிடேஷன் வரும், ஸைகலாஜிகல் பீலிங் வரும் என்று சொன்னோம். ஆகவே, இம்மாதிரி ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவரக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

இப்பொழுது அந்த ஆர்டினன்ஸையே வித்திரா பண்ணி, அப்பீல் செய்யவேண்டுமென்றால், ரூ. 15, அதற்குக் கீழ் வரியுள்ளவர்கள் வரியே கட்டவேண்டாம், ரூ. 15-லிருந்து ரூ. 30-க்குள் பழைய வரியை மாத்திரம் கட்டினால் போதும் என்ற கருத்தை ஒட்டி, ஷெட்யூல் 4 ரூல் 26-க்கு அமெண்டுமெண்டு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். இங்கு இருக்கக் கூடிய கட்சிக்காரர்கள் இந்த ஸ்லாபைப் பற்றி வேண்டுமானால், கொஞ்சம் கூட்டிக் குறைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லலாம். வேறு ஒன்றும் இதைப்பற்றி சொல்வதற்கு இல்லை. என்னைப் பொறுத்த மட்டில், மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு இருக்கக்கூடிய ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையில் இந்த ஸ்லாபை, ரூ. 15-லிருந்து 20 என்று உயர்த்தலாம், அதற்கு மேல் ரூ. 20-லிருந்து ரூ. 50 வரையில் என்று உயர்த்தலாம், மிதில் கிளாஸைப் பொறுத்தவரைக்கும்.

இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன், ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒரு அரசு தாம் போட்ட ஆர்டினன்ஸையே வித்திரா பண்ணி, பிரஸ்டிஜைப் பார்க்காமல், மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்றால், அதை நான் வரவேற்றுத்தான் தீரவேண்டும். முலாம் பூசிக்கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. கட்சிகள் சார்பிலே இந்த ஸ்லாபைக் கொஞ்சம் கூட்டலாம், குறைக்கலாம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, மற்றபடி இதை எல்லோரும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. இதைப்பற்றி வேறு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, எல்லோரும் வரவேற்கக் கூடிய ஒரு மசோதா இது என்பதைச் சொல்லி, அமர்கிறேன்.

* திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக எனது தொகுதி மக்கள் சார்பாக வரவேற்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை ஆகிய இரண்டு நகராட்சி மன்றங்களையும் உள்ளடக்கிய தொகுதி. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அது தீர்க்கப்படுகிற விதத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மனப்பூர்வமாக என்னுடைய சார்பாகவும் (தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும்) மீண்டும் வரவேற்கிறேன்.

பொதுவாக நகராட்சி மன்றங்கள் தங்களுடைய வருவாயைக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ரிவிஷன் செய்யவேண்டும் என்ற அளவிலே ஒரு சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையிலே ஐந்து ஆண்டு

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்] [1970 நவம்பர் 26]

களுக்கு ஒரு முறை ஒரு அதிகாரியை நியமித்து, வரியை மறு பரிசீலனை செய்து, கூட்டச் செய்கின்ற சூழ்நிலையை நகராட்சி மன்றச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இம் மாதிரி செய்யப்படுகிறபொழுது, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் அதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக்கி, மக்கள் முன்னிலையில் வைக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டியிருந்தது. கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இந்தக் குழப்பமான நிலை இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிய கருத்துக்களை நாங்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துத் தெரிவித்தோம். மக்கள் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிற அரசு நமது அரசு என்ற காரணத்தினால், அதை உடனே ஏற்றுக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் ஒரு அவசரச் சட்டத்தை, (ஆர்.டி.என்.ஸ்) பிறப்பித்தார்கள். கவுன்சிலுக்கும், கமிஷனருக்குமிடையே கலெக்டர் அவர்களால் நியமிக்கப் படுகிற டெபுடி கலெக்டர் ராங்குக்குக் குறையாத ஒரு அதிகாரிக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம் என்ற ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். நிலைமையைக் குழப்புகின்ற விதத்தில் ஆர்.டி.என்.ஸ் இருந்தது என்பதை நாம் தெரிவித்துக்கொண்டோம். ஏனென்றால் ஆர்.டி.என்.சைப் பொருத்தவரையில், கவுன்சிலுக்கும், கமிஷனருக்கும் இடையிலே ஆர்.டி.ஓ. வருகிறார். ஆர்.டி.ஓ. முனிசிபாலிடி நிதி நிலையை இன்ஸ்பெக்ட் செய்யும் அதிகாரத்தை, டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடி அக்டிவ் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, அவர் இன்ஸ்பெக்ட் செய்யும் அதிகாரியாக இருக்கும் பொழுதே, அவருக்கு மேல், கவுன்சிலுக்கு அப்பீல் இருந்தால் நல்லதல்ல என்று அதையெல்லாம் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆர்.டி.என்.சை, திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னது போல், கலரவத்தைப் பார்க்காமல், மக்கள் நலனை மனநில் கொண்டு, அவசரச்சட்டம் என்றாலும், அகையும் நீக்கிவிட்டு, ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது, உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்க

இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது கடமையாகிறது. சில தனியார் கல்லூரிகள் முனிசிபாலிடி நகராட்சி எல்லைக்குள் விடுதிகள் நடத்துகிறார்கள். அதற்காக மாணவர்களிடமிருந்து வாடகை வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முனிசிபாலிடிக்குக் கல்லூரியிலிருந்து வரி செலுத்துவது கிடையாது. அவர்கள் மாணவர்களிடமிருந்து வாடகை வசூல் செய்யும்போது, வாடகை என்ற அளவில் இல்லா ஒன்றாகும்.

மல் (establishment charge) என்ற அளவில் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் முனிசிபாலிடிக்கு வரி கட்டாமல், வரி விதிப்பிலிருந்து எக்சம்ஷன் பெறுகிறார்கள். மாணவர்களிடமிருந்து வரியென்று இல்லாமல், என்டாப்ளிஷ்மென்ட் சார்ஜ் என்று வசூல் செய்கிறார்கள், அந்த வகையில் ரசீதும் கொடுக்கிறார்கள்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்]

அப்படி சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளில் புகுந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்கான வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி பேசும்போது, ஏதோ மனதில்லாமல், வேறு வழியில்லாமல் வரவேற்பதாகத்தான் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் கவுரத்தைப் பாராமல் மக்கள் கருத்தைக் கேட்டு, அதற்குத் தகுந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நானும் நகராட்சி உறுப்பினரை இருந்திருக்கிறேன். ஏராளமான பொதுக் கூட்டங்கள் மூலமும், மகஜர்கள் மூலமும் வரிப் பிரச்சினை பற்றி மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில், மக்கள் கருத்துக்கு மதிப்புக் கொடுத்து, ஏதாவது சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறார்களா என்றால், நிச்சயமாகக் கிடையாது என்பதை உறுதியாகச் சொல்லுவேன். துப்பாக்கிச் சூட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சேர்ந்திருக்கும் மாவட்டமாக இருப்பதால், நான் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீதி விசாரணை கேட்கப் பட்டது. நீதி விசாரணைக்கு அரசாங்கத்தில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். எங்கே துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்படும், பினம் விழும், அதைக் கொண்டு அரசியல் நடத்தலாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கருதுவதானால், நிச்சயமாக 72-ல் அது அவர்களுக்கு நல்ல பாடமாக அமையும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, துப்பாக்கிச் சூடுகளை அரசியலாக்கலாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கருதவேண்டாம் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) ஆமாம், சிண்டிகேட் காங்கிரஸ்காரர்கள், சிண்டிகேட்காரர்கள்தான் வருகிற 72-ல் நிச்சயமாக அந்தப் பாடத்தைப் பெறப் போகிறார்கள்.

உறுப்பினர் திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னதுபோல, ரூ. 15 30 ரூபாய் என்று இருக்கின்ற அந்த முறையை உயர்த்திக் கொள்ளலாமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த திருத்தத்தை வரவேற்று, அமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* DR. H. V. HANDE: Sir, there is a general feeling for the past several years that whatever be the increased taxation, there is no relief for the people and that the amenities are not commensurate with the extra taxation levied in most of the Municipalities and Corporation. In fact I was very much pleasantly surprised to read the statement of the Hon. Minister yesterday that the Government must evolve a system by which taxation must reduce and amenities must increase. I would be very happy if such a system is evolved and I would request the Hon. Minister to enlighten the House on the system by which he could reduce the taxes and give more amenities.

[Dr. H. V. Hande]

[1970 நவம்பர் 26]

In this particular contest, I wish to make a reference to the Municipality of Coimbatore. There has been a Special Officer for the Coimbatore Municipality for a long time and he has been instrumental for the quinquennial revision of the municipal tax in the City of Coimbatore a year ago and there was an arbitrary increase in the municipal tax especially on the houses and a number of complaints were voiced by the people there. In fact, Members also came out and vehemently protested against it and they have stated that the arbitrary increase in taxation is something which cannot be tolerated by the public. Now what is the reality? There is practically no improvement with regard to the amenities conferred on the citizens of Coimbatore. But there is an increase in taxation on houses which is not in proportion to the amenities given to the people. No proper relief has been given to them and it has been going on like that.

Now I come to paragraph 3 of the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill. It is stated—

‘Representations had been received by the Government from the residents of certain municipalities in the State to the effect that the property tax assessed during the general revision had been unreasonably high.’

It is a fact that it has been very unreasonably high.

It is further stated—

‘The Government had considered the representations and decided to provide suitable relief to the aggrieved persons. . . . The point is that the entire people especially in Coimbatore are aggrieved and therefore there is no point in expecting individuals to ask for relief and the relief expected is much higher.’

The Government officials and especially Special Officers who are primarily responsible for levying high taxation will try to defend it but the Government, because of their contact with the public, legislators and other non-officials, have realised that it is unreasonably high. I think that this is the first time in the history of this Legislature that a paragraph of this type containing the expression ‘unreasonably high’ has been used. When the Government themselves admit that it is unreasonably high, it must have been still more unreasonably high. I do not know the particular context in which that expression has been used. But I have received valid information that the quinquennial revision in Coimbatore has been unreasonably high and I would request the Hon. Minister to come further down from the pedestal and give an assurance categorically that he would review the whole quinquennial revision that has taken place in the light of the discussions which have taken place in this House. I am not going into the merits of the Bill as we agree with the object of the Bill. But my only request is that the whole thing should be reviewed. Thank you, Sir.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன். முனிசிபல் சட்டப்படி 4-வது அட்டவணையில், 8-வது பிரிவின்படி ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை இந்த வரியைப் புனர்ப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று விதி கூறுகிறது. ஆனால் அதற்குச் சில முனிசிபாலிடிகளில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை நியமனம் செய்து அவர்கள் இந்த வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எக்சிசியூட்டிவ் அதிகாரிக்குத் துணையாக இருப்பதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் அவர்கள் சேகரித்து அதன் அடிப்படையில் வரியை உயர்த்துகிறார்கள். பொதுவாக, ஐந்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை வரியை உயர்த்த வேண்டுமென்று சட்டத்தில் விதி இல்லாமல் இருந்தாலும், வருகின்ற ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் எல்லோரும் ஐந்து வருடத்திற்குள் ரென்டல் வரி அதிகமாகி இருக்கிறது என்று சொல்லி வரியை உயர்த்தி விடுகிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் குழித்துறை சாதாரண பஞ்சாயத்தாக இருக்கிறது. நாகர்கோவில் முதல் நிலை முனிசிபாலிட்யாக இருக்கிறது. குழித்துறை சாதாரண பஞ்சாயத்து, அந்தப் பஞ்சாயத்தில் வரியை உயர்த்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். 11 ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்த வரியை 73 ஆயிரம் ரூபாயாக குழித்துறை முனிசிபாலிட்யார் கூட்டியிருக்கிறார்கள். ரூ. 11 ஆயிரமாக இருந்த வரி ரூ. 73 ஆயிரமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் எந்த முறையில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் எல்லாம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்ற தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு சில இடங்களில் இருக்கக்கூடிய ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் ஒரே ஊரில் இருக்கும் ஒரு கடைக்கு 4 ரூபாய் வரியாகப் போடுகிறார்கள். பக்கத்து கடைக்கு 16 ரூபாய் என்று வரி போடுகிறார்கள். குழித்துறை முனிசிபாலிட்யில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் இப்படிச் செய்திருக்கிறார். காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஒரு கடையில் மகாத்மா காந்தியின் படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது. இன்னொரு கடையில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த புன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களின் படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது. அண்ணா படம் இருந்த கடைக்கு வரி 4 ரூபாய், மகாத்மா காந்தியின் படம் மாட்டப்பட்டிருந்த கடைக்கு 16 ரூபாய் வரி. இது கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நடைபெறுகிற விஷயமா இல்லையா என்பதை அவர்களே முடிவு செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுது வரியை உயர்த்தியிருப்பது பொதுமக்களுக்கு அதிர்ச்சியை அளித்திருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு அவசியத்தை முன்னிறுத்தி வரியை உயர்த்துவது நியாயம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் பெரும்பாலான முனிசிபாலிடிகளில் உள்ள

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 நவம்பர் 26]

வரவு-செலுவுக் கணக்கைப் பார்க்கும்போது மிச்சம் வருகின்ற கணக்காகவே இருக்கிறது. நாகர்கோயில் முனிசிபாலிட்யில் 2 லட்சம் ரூபாய் மிச்சம் என்கிறார்கள். இப்பொழுது நாகர்கோயில் முனிசிபாலிட்யில் வரியை 7 லட்சத்திற்கு மேலாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். காரணம் கேட்டால், இப்பொழுது நாகர்கோயில் முனிசிபாலிட்யை பர்ஸ்ட் கிரேடு முனிசிபாலிட்யாக இருக்கிறது. அதை செலக்ஷன் கிரேடு முனிசிபாலிட்யாக உயர்த்த வேண்டும் என்றால், அதற்கேற்ற வகையில் நிதிவசதிகளை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் நகரத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்கியிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்தால் ஒன்றுமே இல்லை. இந்த வரி உயர்வு தேவையில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரென்ட் கன்ட்ரோல் எங்கெங்கு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஃபேர் ரென்ட் அடிப்படையில் வரியை உயர்த்துவது நியாயமாக இருக்க முடியும். கர்தூல் முனிசிபாலிட்யிலிருந்து ஒரு கேஸ் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய், வரி அதிகமாக இருக்கிறது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது, ஆனால் நமது அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே இப்படிச் செய்கிறார்களா, அல்லது முன்னால் அசெஸ் பண்ணியதை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயர்த்திப் போடுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

குறிப்பாக, இன்னொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த வரி உயர்வுக்கெல்லாம் மக்கள் ஆட்சேபனை தெரிவித்து, நாகர்கோயில் மக்களின் சார்பில் காங்கிரஸ்காரர்கள் சட்ட அமைச்சருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்ட வேண்டுமென்று கறுப்புக் கொடி காட்டும் நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டது. சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் முனிசிபாலிட்யில் தமக்குக் கொடுத்த வரவேற்புக்குப் பதில் அளித்துப் பேசுகையில், “சட்டம் தெரியாத சட்டசபை உறுப்பினர்கள் இப்படி ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும்படிச் சொல்கிறார்கள்” என்று பேசிய பேச்சு பத்திரிகையில் வந்தது. குறிப்பாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள், இன்னொரு சட்டசபை உறுப்பினரைப் பார்த்து, “சட்டம் தெரியாதவர்” என்று சொல்லலாமா? . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாநவன் : தலைவர் அவர்களே, இது வேடிக்கையான பேச்சாக இருக்கிறது. இதுமாதிரி செய்தியைத் திரித்துக் கூறும் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. எந்த அமைச்சரும், ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருக்கும் கூட்டத்தில் ஒரு சட்டசபை உறுப்பினரைக் குறிப்பிட்டு, ‘சட்டம் தெரியாதவர்’ என்று பேச மாட்டார். அப்படி செய்தியைத் திரித்துக் கூறும் பத்திரிகைகளும் நாட்டில் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளைப் பார்க்காமல் இருப்பது நல்லது என்று கூறுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தமாதிரிப் பத்திரிகைகள் நாட்டிலே, அந்தக் கட்சியிலேகூட இணைந்து இருக்கிறது.

1970 நவம்பர் 26]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, 'தினமலர்' என்ற பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. திரு. பி. மகாதேவன் பிள்ளை யைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அவர் சட்டம் பயிலாதவர் என்று பிரகா மாகியிருக்கிறது. 'நான் அப்படிச் சொல்லவில்லையென்று' அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. பொது வாழ்வில் இருக்கின்ற அமைச்சர்களில் இவர் நல்ல அமைச்சர் என்று நினைத்திருந்தோம். .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அங்கே டத்துப் பதினைந்து பேர் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு இருந்ததை மறுநாள் காலைப் பத்திரிகை ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் கொடிகளைப் பிடித்து கிளர்ச்சி செய்தனர் என்று போடும் பத்திரிகைகளில் நண்பர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாகர்கோயிலில் கொட்டும் மழையில் தொண்டர்கள் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். இவர்களை சட்டசபை உறுப்பினர் ஏதோ துண்டிவிட்டார் என்று அமைச்சர் பேசியது பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஆதாரம் வைத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடி, வரி உயர்வு ஏற்படும்போது ஆட்சேபனை இருக்கலாம். தக்கலை நகரசபை, காங்கிரஸ் கையில் இருக்கிறது. அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ளவர்கள், 'காங்கிரஸ் முனிசிபாலிட்யிலே வரி உயர்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று கண்டனக் குரலை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்கள் கையிலுள்ள நாகர்கோயில் முனிசிபாலிட்யில், 'வரி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்பதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எடுத்துச் சொல்லியம்கூட அதைக் கவனிக்காத எதேச்சாதிகாரப் போக்கிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, 15 ரூபாய் வரி உயர்வு உள்ளவர்கள் அப்பில் உடனடியாகச் செய்துகொள்வதற்கு வழி செய்திருப்பதை நான் மனமார ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக, குடிசைகள் போன்ற வற்றிற்கு ப்ராப்பர்டி டர்க்னிலிருந்து விதிவிலக்கு செய்ய அரசாங்கம் முற்பட வேண்டும், பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் வைத் திருக்கக் கூடியவர்கள் வாடகை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு வரியை ஸ்லாப் சிஸ்டமாக வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும். சிறிய அளவிலே சிறிய கட்டிடத்திலே நான்கைந்து ரூபாய் வாடகைக்கு விடக்கூடியவர்களுக்குக் குறைந்த அளவில் வரியும், அதிக வாடகை பெறுபவர்களுக்கு அதிக வரியும் விதிக்க வேண்டும். குறைந்த வாடகை வாங்குபவர்களிடம் பதினாறு ரூபாய் என்று வரி வாங்குவது மனவேதனையாக இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும் சவனித்து நல்ல முறையில் பரிசீலனை

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்][1970 நவம்பர் 26]

செய்ய வேண்டும். முனிசிபல் கவுன்சில்கள் எல்லாம் “எங்களுக்கு ரிவிஷன் தேவையில்லை” என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஐந்து வருடத்திற்கு முன்பு இருந்த வரி விகிதமே போதும், வரி உயர்வு தேவையில்லை என்று முனிசிபல் கவுன்சில்கள் போட்டு அனுப்பியிருக்கிற தீர்மானத்தின்மீது இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து நல்லதொரு முடிவினைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல் இன்று 2 மணி வரை நடக்கும். இந்த மசோதாவை முடித்து விடலாம்.

THIRU K. VINAYAKAM : You cannot take us by surprise. We have not taken lunch. Anything should be finished within the time stipulated and if that is not possible, it shall have to be taken up the next day. We shall take up this Bill tomorrow. Whenever some member expresses any such sentiment, you will have to respect it, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER : After all, Thirumathi Janaki Ammal is the only speaker.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : The Bill has to go to the Council.

* திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : துணைத் தலைவரவர்களே, தற்போது நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய முனிசிபல் ஆக்ட் திருத்த மசோதாவைப் பற்றி எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Council is not going to discuss this today. Government cannot tell us that the Bill has to go to Council. They are going to adjourn today because a member of that House had expired. They can take it up tomorrow.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருமதி ஜானகியம்மாள் பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இந்த மசோதாவை முடித்துவிடுவோம்.

* திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள் : ஏற்கனவே நகரசபைகளில் ஆங்காங்குள்ள வீடுகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, தரம் பிரித்து வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்று ஸ்பெஷல் அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டு மறுபரிசீலனை செய்வதும் வரியைக் கூட்டுவதுமாக இருக்கிறோம். இதில் என்ன விஷயம் என்றால் வாக்கூடிய அதிகாரிகள் எல்லோரும் நல்லவர்களாக, நாணயம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நினைப்பதற்கில்லை. அவர்கள் நியாயமாக, நடுநிலையில் இருந்து,

1970 நவம்பர் 26] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

சுயநலம் கருதாது பணி செய்வார்களானால் எவ்வித சிரமும் ஏற்பட்டிருக்காது. அதற்கு மாறாக நாணயமற்ற, சுயநலமிக்க அதிகாரிகளும் இருப்பதனால் இந்த வரிவிதிப்பில் பலவிதமான கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

வீடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் காரை வீடுகள், ஒட்டு வீடுகள், கூரை வீடுகள் என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கிறார்கள். முன்பு ஒரு ஓலைவீட்டுக்கு ரூ. 8.25 வரியாக இருந்தது. இப்போது ஸ்பெஷல் அதிகாரி அதற்கு ரூ. 52.55 பைசாவாக உயர்த்தி யிருக்கிறார். அதுபோலவே முன்பு ஒரு ஒட்டு வீட்டுக்கு ரூ. 12.70 இருந்தது, அதை இப்போது ரூ. 117.20 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார். அதுபோல முன்பு ஒரு காரை வீட்டுக்கு ரூ. 43.55 ஆக இருந்தது. அந்த வீட்டுக்கு வரியை தற்போது ரூ. 560 ஆக உயர்த்தி யிருக்கிறார். முன்பு இருந்த வரியைவிட ஒரு மடங்கு அல்ல, இரண்டு மடங்கு அல்ல, இப்படிப் பல பல மடங்குகளை இந்த ஐந்து வருஷ ரிவிஷனில் உயர்த்தியிருக்கிறார் என்றால் இது என்ன நியாயம் என்றே மதுரையில் உள்ள எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தாங்க முடியாத இந்த வரிச்சுமையை எதிர்த்துத் தான் சர்வ கட்சியினர்களிடையே ஒரு கொந்தளிப்பு நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர அரசியல் காரணம் எதுவும் இல்லை. என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் காரணத்தைச் சொல்லி பிரச்சினையைப் புரிந்துகொள்ளாது விடுவது சரியாக இருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இந்த ஆக்டில் தென்னந்தோப்பு, மாந்தோப்பு சம்பந்தமாக ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், ஜராவதி நல்லூர் என்ற இடத்தில் டி.எஸ். 230-இல் இருந்த தென்னந்தோப்புக்கு முன்பு 74 பைசா இருந்தது. இப்போது ரூ. 1,925.50 பைசா வரி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அங்குள்ள ஸ்பெஷல் ஆபிசர் எப்படி மக்களிடம் நடந்து கொள்கிறார், அங்குள்ள கொந்தளிப்பான நிலைமை என்ன என்பதை இந்த அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சில அதிகாரிகள் இப்படி இருக்கலாம் என்றாலும், இவர்கள் மீது அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் அது சரியாக இருக்காது.

உதாரணமாக, மதுரையில் மஞ்சளக்காரத்தெருவில் ராமையா என்பவர் 27 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து ஒரு வீட்டை வாங்கினார். அந்த வீட்டுக்கு வரி விதிக்க ஸ்பெஷல் அதிகாரியும், பில் கலெக்டரும் சென்றார்கள். அவரைத் தனியாக அழைத்து இந்த வீட்டுக்கு ஆயிரத்திற்குமேல் வரி விதிக்க வேண்டியிருக்கும், ஆறு மாதத்திற்கு 250 ரூபாய் என்பதாக ஐந்து வருஷத்திற்குமுள்ள தொகையை எங்களுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால் குறைந்த வரியை விதிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் ஐந்து

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1970 நவம்பர் 26]

வருஷத்திற்கு உங்களிடம் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் வீட்டையே விற்று விடுகிறேன் என்று சொல்லி, இந்த பிரச்சார சபைக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்ப்புக்குரியது. இது உண்மையான விஷயம். அரசாங்கம் வி.ஐ.டி. மூலமாக வேண்டுமானாலும் இதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம். இந்த முறைகேட்டினால் ரிவிஷன் மூலமாக நகர சபைகளுக்கு அதிகமான வருமானம் வருகிறதோ என்னமோ இந்த ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளுக்கு நிறைய வருமானம் கிடைக்கிறது. இது மறுக்க முடியாத உண்மை. இதை அரசு நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து தவறு செய்கிற அதிகாரிகளின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்த மசோதாவின் மூலம் அப்பீல் செய்துகொள்ள வகை செய்யப்பட்டிருப்பதை நான் வசவேற்கிறேன். ஏழை மக்கள், ஆசிரியர்கள், நடுத்தர மக்கள் இவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப் படாதவாறு பாதுகாக்கவேண்டும். 15 ரூபாய்க்கு குறைவாக வரி கட்டி வந்தவர்கள் வரியைக் கட்டாமலேயே அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம். முப்பது ரூபாய்க்கு மேல் வரி கட்டி வந்தவர்கள் பழைய வரியைக் கட்டிவிட்டு அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம் என்று திருத்த மசோதா கூறுகிறது. முப்பது ரூபாய், ஐம்பது ரூபாய் வரி கட்டி வந்தவர்கள் எல்லாம் பிகச் சாதாரண மக்கள். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வரியைக் கட்ட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இவர்களுக்கு ரிவிஷனே கூடாது. என்று அரசு சட்டம் கொண்டு வருவது நல்லதாக இருக்கும். ஏன் என்றால் 50 ரூபாய்க்கு உட்பட்டு வரிசெலுத்தக்கூடியவர்கள் மிகவும் சாதாரணமானவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு ரிவிஷனிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீண்டும் மதுரையில் நான் சொன்ன அதிகாரிகளைப் பற்றி உடனடியாக விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதா நிறைவேற்றக்கூடிய காலத்திலே எனது கருத்துக்களை வற்புறுத்தி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைச் சட்டமாக்குவதில் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே, இருக்கக்கூடிய முனிசிபாலிட்டிகள் சிலவற்றிற்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய ஆட்சி, பழைய ஆட்சி என்று சொல்வார்களே அந்த ஆட்சியில் 200, 300 ரூபாய்க்கு பஞ்சாயத்துகளே காண்ட்டிராக்ட் விடுகின்ற விதங்களில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் ரூபாய் 195, 190 ஆகியவற்றிற்கு 10, 15 தனித்தனியாக டெண்டர்கள் விடுவார்கள். தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு வழி வகைகள் இருக்கின்றன. அதிகாரங்கள் கொடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

தான். அதிகாரம் கொடுக்கிற நிலையில் நியாயமாக, முறையாக நடக்கிறதா என்று கண்காணிக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியம். மேஜர் பஞ்சாயத்துகள் முனிசிபாலிட்யாகக் கூடிய நிலையிலே, 5 அல்லது 6 பங்கு வரிகளை உயர்த்திப் போடுகிறார்கள். அப்படிக் கமிஷனர் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சத்திய மங்கலத்திலே முனிசிபாலிட்யாக ஆக்கிய பிறகு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். முன்னாலே இருந்த வரியை 6 பங்கு உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள். உடனே மக்கள் முறையிட்டார்கள். அதற்காக நான் அந்த முறையீட்டைக் கலெக்டரிடம் கொடுத்தேன். அதற்குக் கலெக்டர் ஸ்டே போட்டிருக்கிறேன், நீங்கள் சென்று ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அதுபற்றித் தகவல் இல்லை என்று சொல்லிவிட் டார்கள். கலெக்டர் ஸ்டே போட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீசர் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆறு, ஏழு பங்கு வரியை உயர்த்திய ஸ்பெஷல் ஆபீசருக்கே இவ்வளவு அதிகாரம் இருக்குமேயானால், தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு புது மெம்பர்கள் வந்து என்ன செய்ய வேண்டுமோ செய்யட்டும், எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்தப் படம் இருக்கிறதோ அந்தப் படத்திற்குத் தகுந்த முறையில் வரி வசூலிக்கிறார்கள். காந்தி படம் இருந்தால் 16 ரூபாயும் அண்ணா படம் இருந்தால் 4 ரூபாயும் வசூலிக்கிறார்கள். ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது. பன்னிரண்டு ரூபாயை விட்டுவிட்டார்கள். (குறுக்கீடு) அமரம்; காமராஜ் படம் இருந்தால் ரொம்ப ரொம்பக் குறைச்சல். மிக்க நன்றி. கருணாநிதி படம் இருந்தால் 5 ரூபாய் முனிசி பாலிட்யே கொடுக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், படங்களை மாட்டியிருப்பதைப் பொறுத்து வரி வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் கூறினார்கள். அப்படி காந்தி படங்கள் மாட்டிய கடைக்கு 16 ரூபாயும், அண்ணா படம் மாட்டிய கடைக்கு 4 ரூபாயும் வசூலித்ததாகக் கூறினார்கள். அப்படி மாட்டப்பட்ட இரு கடைகளும் ஒரே அளவானதா என்றும், இரண்டும் பக்கத்துப் பக்கத்துக் கடைகளா என்றும் தெரிவிப்பார்களானால் நல்லது. அப்படித் தவறு நடந்து இருக்குமானால் உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். படத்தை வைத்து வரி வசூலிக்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, சொல்வதற்குத்தானே நாங்கள் இருக்கிறோம்? தப்பு பண்ணுவதற்கு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எது வேண்டுமானாலும் பண்ணட்டும். கடைசியிலே திருத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

[1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அவர்களைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கிறது. அரசாங்கம் தவறு செய்யவில்லை. தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படித் தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ளவே கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களா? உங்களுடைய அரசாங்கம் முன்னாலே இருந்தபோது தவறுகளைத் திருத்திக் கொண்ட பழக்கமே இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: எங்களுடைய அரசாங்கம் அடிக்கடித் திருத்திக்கொள்ளுகிற அளவுக்குத் தங்குகளை செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை. இன்னும் கூட அவர்கள் திருத்தம் செய்கிறார்கள். டிபார்ட்மெண்டில் கேட்டால் இன்னம்கூட திருத்தம் வருமோ என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், அரசியல் கண்ணோட்டம் இருக்கக் கூடாது. மறைந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட குடிசைகளை அமைக்கிறவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அரசியல் கண்ணோட்டம் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் கலெக்டர் சொன்னபோது ஸ்டே பண்ணி யிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஸ்பெஷல் ஆபீசரைக் கேட்டபோது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதைவிட யார் பொறுப்பாகச் சொல்ல முடியும்? நானே நேரில் போய்ப் பார்த்தேன். ஸ்பெஷல் ஆபீசரிடம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கலெக்டர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் ஒரு புகார் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். அவர் அதை நிறுத்தி வைத்ததாகச் சொன்னார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அவர் என்றைய தினம் அதைக் கேட்டார்? அது எத்தனை நாட்களுக்குள் வரவில்லை? உள்ளபடியே கலெக்டர் ஸ்டே கொடுத்து இருப்பாரா? எதிர்க் கட்சித் தலைவரிடம் சொல்லியிருப்பாரா? நான் அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன். கலெக்டர் கொடுத்த ஸ்டேவுக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் மதிப்புக் கொடுத்தாரா இல்லையா என்பது தெரிந்துவிடும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, சொல்லுவதற்கு முன்னாலேயே உள்ளே புகுந்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு சென்னைக்கு வந்து சம்பந்தப் பட்ட இலாகா செயலாளரைப் பார்த்து உத்தரவு போடும்படி கேட்டுக் கொண்டேன். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இதில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறேன். நான் கலெக்டரிடம் 21-ந் தேதி கொடுத்தேன். இதிலே எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்காரிடம் உத்தரவு போட வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறேன். எதற்காக நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், கிராமப் பகுதியிலே 5, 6 மடங்கு வரி போட்டுவிடுகிறார்கள். கொடுக்கக்

1970 நவம்பர் 26] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கூடிய மக்களாக இருந்தால் கொடுக்க முடியும். விலைவாசியைக் குறைத்து விட்டோம், குறைத்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் உற்பத்திப் பொருளுக்குக் கட்டுப்பாடான விலையைக் கொடுத்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. ஆகவே முனிசிபாலிட்டியின் வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், ரீசனபிளாக், நியாயமாகப் போட வேண்டுமென்று விதி இருக்கவேண்டும். தென்காசியில் நடந்ததைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு உங்களுடைய பரிசைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். இது மக்களிடம் நீங்கள் இப்படிக்கேட்கும்போது கொடுக்கக் கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். இப்படி அடிக்கடி திடீர் திடீர் என்று மாற்றமல் ஒரே அளவாக இருக்கின்ற வகையில் குறிப்பிட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது சட்டமன்ற சபி்ட்டியில் வைத்து ஒரு 'கோடிபிகேஷன்' அமைக்கவேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து முனிசிபாலிட்டி ஆகும்போது எத்தனை சதவிகிதம் உயர்த்த வேண்டுமென்று 3-வது பிரிவா, 4-வது பிரிவா, 2-வது பிரிவா என்பதைப் பார்த்து முதலில் இருந்ததை விட 25 சதவிகிதம் உயர்த்தலாம். அல்லது 50 சதவிகிதத்தில் உயர்த்தலாம். ஆனால் 6, 7 பங்கு உயர்த்தி 600, 700 சதவிகிதத்தில் உயர்த்தினால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள், வரக்கூடிய தேர்தலை முன்னிட்டு இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தால் நான் இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நகராட்சித் திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பலவிதக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. திருத்தங்களைத் தந்து பேசிய நண்பர் இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது வரம்புமீறி, இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிப் பேசாமல் துப்பாக்கிச் சூடுபற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பிறகுதான் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் சட்டங்களைத் திருத்துகிறது என்று சொன்னார்கள். துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பிறகுதான் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஒருபொழுதும் இந்த அரசாங்கம் எண்ணியதில்லை. துப்பாக்கிச் சூடு ஒரு துர்ப்பாக்கியமான சம்பவம். அதைப்பற்றி நீதி விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. என்வே அதைப்பற்றி நான் விரிவாகப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் துப்பாக்கிச் சூடு என்று சொல்வதற்காக எங்காவது பிணம் விழுந்தால் அதைத் தேடிக்கொண்டு அலையவேண்டாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்ன காரணத்திற்காக நடந்தது என்பதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு நோம் இல்லை. தென்காசியில் நடைபெற்றது வரியைக் குறைப்பதற்காக நடைபெற்ற போராட்டம். நாம் சட்டத்தைத் திருத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 நவம்பர் 26]

திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தங்களை நகராட்சித் தலைவர்கள்— எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும்—ஒன்று சேர்ந்து தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டபொழுது, நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கலந்துகொண்டு சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் நகராட்சித் தலைவர்கள் நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானத்திற்கு மரியாதை கொடுத்து ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நகராட்சித் தலைவர்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டுதான் நாம் இங்கே திருத்தங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஏதோ சில இடங்களிலே அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்தார்கள், லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், படத்தைப் பார்த்து வரி போடுகிறார்கள் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அறவே அப்படி இருக்காது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். எல்லாம் தவறு என்றும் சொல்ல மாட்டேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி விசாரிக்கிறேன். நமமுடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றியும் விசாரித்துப் பார்க்கலாம். கலெக்டரிடமிருந்து அறிக்கை எதிர் பார்க்கப்படுவதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. விரைவிலே அறிக்கை வந்தபிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வரியைத் திடீர் திடீரென்று உயர்த்திவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வரிகளைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும். அதற்கு விதி இருக்கிறது. திருத்தியமைக்க வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கில்லை. திருத்தியமைக்கா விட்டால் திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல நகராட்சிகளுக்கு வருமானமே இல்லாத நிலைமை பின்னாலே ஏற்பட்டுவிடும். வருமானமே இல்லாமல் போய்விடும். வரிகளை . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திருத்தியமைக்கப்படவேண்டுமென்றால் குறைப்பதற்காகவும் இருக்கலாம் அல்லவா? அதிகப் படுத்துவது மட்டுமல்ல, குறைப்பதும் திருத்தியமைக்கப்படுவது தானே?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வரிகளைக் குறைப்பதற்கு நகராட்சிகளுக்கு நிறைய அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி அது. எனவே, அவர்கள் குறைத்துக் கொள்ளலாம். அதிலே அரசு தலையிடுவதற்கில்லை.

அவசரச் சட்டத்தின்மூலம் ஆர்.டி.ஓ.-வை வைத்துச் செய்யலாமா என்று பார்த்தோம். ஆனால், அது வேண்டாமென்று மீண்டும் அந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

எனவே, ஐந்தாண்டுகளுக்கொருமுறை திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். வேறு வழியேயில்லை. அதனால்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் நகராட்சி நிர்வாகத்திலே நிறைய அனுபவம் பெற்றவர்கள். நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். திரு. இராமமூர்த்தியோடு சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் எதிர்ப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். நல்லவேளையாக அவர்கள் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர் என்ற முறையில் தம்முடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

குவின்க்வேனியல் ரிவிஷனின் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ளவற்றைப் பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம். ஐந்து, ஆறு பங்கு வரி போட்டு விட்டார்கள் என்றால் அதற்கு இதன்மூலம் பரிகாரம் கிடைக்கும். இல்லையென்றால் கவுன்சில்மூலம் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகராட்சிகள், அவற்றிற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, அவர்கள் கொடுக்கிற முடிவே இறுதியான முடிவாகும். எனவே வரிக் குறைப்பு முயற்சியிலே அரசாங்கம் தலையிடாது.

மற்ற யோசனைகள் எல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். சம்பந்தம் இல்லாதவை எல்லாம் சொல்லி உத்தரவாதம் வேண்டும், உத்தரவாதம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசி உத்தரவாதம் கேட்டிருந்தால் பார்த்திருக்கலாம். இதற்குப் புறம்பாகப் பேசினார்கள். இப்பொழுது புதிய சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம். மக்களுக்கு நன்மைசெய்யக்கூடிய வகையிலேதான் இது அமையும்.

திருமதி ஜானகியம்மாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வீட்டையே விற்றுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பேச்சோடு அவர்கள் விட்டு விடாமல், எழுதிக் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்து அதிகாரிகள் தவறு செய்திருந்தால், எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசாங்கம் தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது தகுதியற்ற வர்களைப் போட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உங்கள் கட்சிக்காரர்களையெல்லாம் போட்டு விடுகிறீர்கள், அரசியல் காரணமாகப் போடுகிறீர்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அரசாங்கப் பணியாளர்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக இல்லை, அரசாங்கத்திற்காக இருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு ரிவிஷன் ஆபீஸர்கள் சென்று வீட்டுக்கு, கடைக்கு சென்று, வீட்டுக்கு வீடு நுழைந்து, நுழைந்து, எவ்வளவு வாடகை வரும் என்று விசாரித்து விசாரித்துத்தான் எழுதி அதன்பிறகு வரி போடுகிறார்கள்.

[1970 நவம்பர் 26]

கள். அப்படித்தான் சட்டமும் இருக்கிறது. அவர்கள் செல்கின்ற பொழுது, வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்கள் இருந்தால் அவர்கள் சொல்வது ஒன்றாக இருக்கும், வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் இருந்தால் அவர்கள் சொல்வது ஒன்றாக இருக்கும். வாடகைக்கு இருப்பவர் 500 ரூபாய் என்று சொன்னால் வீட்டுக்காரர் 250 ரூபாய் என்று சொல்வார். பத்திரத்தைக் கூட எடுத்துக் காட்டுவார். நான் நகராட்சித் தலைவராக இருந்த காரணத்தால் பல பார்த்திருக்கிறேன் இப்படி. ரிவிஷன் ஆபீஸர்கள் செல்லும் பொழுது என்ன சொல்கிறார்களோ அதைத்தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இந்தப் புதிய சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

Mx. DEPUTY SPEAKER: The question is, "That clause 3 do stand part of the Bill."

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the amendment standing in my name;

In the proposed insertion of Rule 26-A in Schedule IV of the principal Act, in item (b), the words 'but does not exceed thirty rupees, then' shall be deleted.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN: I second the amendment.

THIRU A. A. SUBBARAJA: Sir, I move the amendment standing in my name:—

(i) In the proposed insertion of Rule 26-A in Schedule IV of the principal Act, in item (a), for the words "exceed fifteen rupees" substitute the words "exceed twenty rupees".

(ii) In the proposed insertion of Rule 26-A in Schedule IV of the principal Act, in item (b) for the words "fifteen rupees but does not exceed thirty rupees" substitute the words "twenty rupees but does not exceed fifty rupees".

THIRU K. R. GNANASAMBANDAN: I second the amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இரண்டொரு வார்த்தைகளை மட்டிலும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று

1970 நவம்பர் 26] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நினைக்கிறேன். முப்பது ரூபாய்க்கு அதிகமாக வரி விகிதம் செய்யப் பட்டிருந்தால் அவர்கள் பணத்தைக் கட்டிவிட்டுத்தான் அப்பீலுக்குச் செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. அதற்குக் குறைவாக இருந்தால் ஏற்கனவே என்ன பணம் செலுத்தவேண்டுமோ அதைச் செலுத்தாமலேயே அப்பீலுக்குச் செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. தவறுகள் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய திண்டிவனம் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் ரிவிஷன் ஆபீஸர் ஒரு வரி விதிப்புச் செய்கிறார், அதிகமாக அது இருக்கிறது என்று அப்பீலுக்குச் சென்றால் பிறகு புதிய வரிவிதிப்பு இரண்டு மடங்கு அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார். கட்சி நோக்கத்தோடு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அப்படிச் செய்திருக்கிறார். இதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி நடந்து இருக்கிறது. முப்பது ரூபாய்க்கு அதிகமாக உள்ளவர்கள் பணத்தைக் கட்டிவிட்டுத்தான் அப்பீலுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு அவர்கள் கட்டிவிட்டுத்தான் போகவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. பணத்தைத் திரட்டிக் கட்டிவிட்டு அப்பீலுக்குப் போவது என்றால் முடியாது. எல்லோருக்குமே அந்த வசதி அமையாது. நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் வசதிபடைத்த வர்கள்கூட பல நேரங்களில் 100 ரூபாய்கூட திரட்ட முடியாதவர்களாகயிருந்து கொண்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இதை மனத்திற்கொண்டு 30 ரூபாய்க்கு அதிகமானவர்கள் இதற்கு முன்னால் எந்த அளவிற்கு வரி விகிதம் செலுத்தினார்களோ அதைச் செலுத்திவிட்டுப் பிறகு அப்பீலுக்குச் சென்று, அங்கு உயர்வாகத்தான் கட்ட வேண்டுமென்றால் கட்டலாம் அல்லது அப்பீல் நியாயமாக இருக்கிறது என்றால் குறைவாகக் கட்டலாம் என்ற நிலையிருக்க வேண்டும்.

பி.ப.
2-00

இதைச் சொல்லுகின்ற இந்த நேரத்தில் இந்தத் தவறுகளே நடக்கவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் அப்படி ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இந்த நிலைமைகள்—ரிவிஷனுக்குப் பிறகு, அப்பீல் கொடுத்த காரணத்திற்காக இரண்டு மடங்கு ஆக்கும் நிலை—கட்சிக்காகச் செய்யும் நிலை இருக்கிறது, அந்த நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்திலே 15-ஐ 20 ஆக்க வேண்டுமென்றும், 20-லிருந்து 30 ஆக்க வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. ஐம்பதுக்கு மேல் ஒரு ஸ்லாப் இருக்கவேண்டும். இது ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை. இதை வருஷத்திற்கு கணக்கிட்டால் கூடுதலாகக் காட்டும். ரிவிஷன் ஆபீசர் எண்ணத்தில் குறைந்த மதிப்புதான் இருக்கிறது. அதை நாம் வரையறுக்கவில்லை. எல்லோருமே பர்செண்டேஜ் இன் வளவுதான் என்று சொல்லுகிறார்கள். டாக்சேஷன் கமிட்டியிலே 100 ரூபாய்க்கு நியாயமாக 10 ரூபாய் கூடுமென்றால் அதை

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 நவம்பர் 26]

அப்படியே நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு பர்செண்டேஜ் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பர்செண்டேஜைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவில் ஒரு மில் இருக்கலாம். 1,000 ரூபாய் அளவில் ஒரு மில் இருக்கலாம். ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ளதை ரூபாய் 500-ஆகக் கூறலாம். அதே மில்லைப்போன்று அதே அளவிற்கு வேறொரு மில் இருந்தால் ரூபாய் 800 போடக்கூடும். எனவே, இனிமேல் இருக்கும் வரியை பர்செண்டேஜ் போடுவது நியாயமில்லை. ஐந்தாறு ரூபாயாக இருப்பது பர்செண்டேஜினால் 800 ரூபாய் ஆகக்கூடும். இது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக ஆகக் கூடும்.

ரிவிஷன் ஆபீசர்கள்மேல் கொஞ்சம் தப்பு இருக்கிறது. அசெஸ் பண்ணுகிறார்கள். வேல்பூ பண்ணும்பொழுது ஒரு ரிவிஷனுக்கு 1,000 ரூபாய், இன்னொரு ரிவிஷனுக்கு 10,000 ரூபாய் என்று போடும் அளவிற்கு இருக்கிறது. அல்லது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் குறைக்கலாம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ஜானகியம்மாள் நல்ல கருத்தினைச் சொன்னார்கள். வி.எல். டாக்ஸ் என்றிருக்கிறது. ஆறு ரூபாய் கட்டினால் ஆயிரத்து சொச்ச ரூபாய் வரும். அது கவுன்சிலுக்கு வரும். அப்பொழுது எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டு, 1,000, 2,000 என்பதை 100, 50 என்று குறைத்திருக்கிறேன். எனவே, அப்படிக் குறைக்கவேண்டிய வி.எல்.டி.-ஐயே எடுத்து விட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, எக்ஸ்செம்ஷன். ஏழை எளியவர்களுக்கு ஏற்கெனவே எக்ஸ்செம்ஷன் சட்டத்தில் இருக்கிறது. வருஷத்திற்கு 18 ரூபாய் வாடகை, 6 மாதத்திற்கு 2 ரூபாய் 36 காசு கட்டுபவர்கள் விஷயத்தில் கவுன்சிலே செய்ய 12-செண்ட்ரலைஸ் பண்ணியிருக்கிறது. தீர்ப்பு பண்ணியிருக்கிறோம்.

அதேபோன்று ரேர் கேஸ்களிலே கவுன்சில் நினைத்தால் ரைட் ஆஃப் செய்ய, ஏழை எளியவர்களுக்குச் செய்ய கவுன்சிலுக்கு அதிகாரமிருக்கிறது.

இதை உத்தேசித்துப் பார்த்து ரிவிஷனுக்கும், ரேர் கேசிற்கும் தீர்மானம் அளவாக இருப்பதால் ஸ்லாபைக் கொஞ்சம் முன்னும் பின்னும் மாற்றிக்கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் யோசிப்பார்கள் என்று நம்பி அதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. 2. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது 15 ரூபாய் வரை வரி கட்டாமல் மனுச் செய்யலாம். 15-லிருந்து 30 ரூபாய் வரை கட்டுபவர்கள் பாதி கட்டினிட்டு, மேற்கொண்டு வரிக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அதற்குமேல் வருபவர்கள் முழுப் பணத்தைக் கட்டவேண்டும். இது அரசு

1970 நவம்பர் 26] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆண்டிற்கு. முழு ஆண்டு என்றால் அரையாண்டிற்கு 15 ரூபாய் என்று இருப்பது 30 ரூபாய் ஆகும். ஆன்யுவல் ரிடர்ன்படி நகராட்சிக்கு 20 சதவிகிதம் வரி என்றால் எவ்வளவு ஆகுமென்றால், 100 ரூபாய் என்றால் 20 ரூபாய் ஆகும். 150 ரூபாய் என்றால் 30 ரூபாய் வரி வரும் நிலைமையிருக்கும். 150 ரூபாயில் வருபவர்கள் அவ்வளவு ஏழையாக இருக்க மாட்டார்கள். மேற்கொண்டு வரி கட்ட வேண்டியவர்கள் பெரிய வீடு உள்ள அளவிற்கு வசதியாக இருப்பார்கள், பெரிய கட்டடத்தை வைத்திருப்பார்கள். இந்த ஸ்லாப் சிஸ்டம்கூட நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஏகமனதாகப் போட்ட தீர்மானம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: In view of the injustice that is being experienced by my Constituency, I am pressing my amendment.

திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு எண். 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இந்த அளவோடு முடிவுற்ற, பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவையின் மு “வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

97. Order issued under G.O.R. No. 1470. Revenue, dated the 19th August 1970 and Government Memo. No. 108886/CT III (1) 70-1, Revenue, dated the 3rd September 1970 in regard

[1970 நவம்பர் 26]

to exemption from liability to entertainments tax, the benefit Cinematograph film shows at National Talkies, Arni to raise funds for the purchase of typewriter and roneo machine for the Subramania Sastriar High School, Arni. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939)].

98. Notification issued with G.O. Ms. No. 1981 Public (Services-A), dated the 28th August 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations 1954, for inclusion within the Commission's purview, certain teaching and non-teaching posts in Government Technical Educational Institutions. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

99. Notification issued with G.O. Ms. No. 1591, Public (Services-A), dated the 9th July 1970 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, for inclusion within the Commission's purview, the post of Librarian in Agriculture Department. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

100. Notification issued with G.O. Ms. No. 60, Home, dated the 8th January 1969 in regard to extension of time for the payment of motor vehicles tax, in respect of stage carriages and carriers for the quarter ended 31st March 1969. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

101. Notification issued with G.O. No. 2664, Revenue, dated the 21st August 1970 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Entertainments Tax Rules, 1939. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Act 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

102. Annual Report of the Tamil Nadu Public Service Commission, 1968-69 issued with G.O. Ms. 2226 Public (Services-A), dated the 29th September 1970 [Laid on the Table of the House under Article 323 (2) of the Constitution of India].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

20. Report of the Committee on Public Accounts 1970-71 on the Excesses over voted grants and charged appropriations for the year 1967-68.

இணைப்பு

(24ம் பக்கத்திலுள்ள 17-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க.)

சென்னை மாநகரில் 1967, 1968 முதல் 1969-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் வரை மகளிர், பெண்கள் விபச்சாரத்தடைச் சட்டம், 1956-ன் கீழ்ப் பதிவு செய்யப்பட்டு பின் நீதிமன்றத்தில் முறைப்படி வழக்கு தொடராமல் விடப்பட்ட அல்லது வழக்கு தொடரப்பட்டு ஆனால் பின்னர் நீதிமன்றத்திலிருந்து திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வீட்டு விபச்சார வழக்குகளின் எண்ணிக்கை.

ஆண்டும், வழக்கு எண் பிரிவும்.

நாள்.

வழக்கு முடிவு செய்யப்பட்ட முறை.

(1)

(2)

(3)

1967

(1) 124/67 மகளிர் பெண்கள் விபச்சாரத் தடைச் சட்டத்தின் 7 (1) பிரிவின் கீழ். 1967 ஜூலை 26 .. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வெகு காலமாகத் தலைமறைவாக உள்ளபடியால் 22445/67 எண் உள்ள குற்ற வழக்கு எழும்பூர், V-வது மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்திலிருந்து 26-5-1969 அன்று திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(2) குற்ற எண் 225/67 மகளிர் பெண்கள் விபச்சாரத்தடைச் சட்டத்தின் 3 (1) பிரிவின் கீழ். 1967 அக்டோபர் 14. .. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வெகு காலமாகத் தலைமறைவாக உள்ளபடியால் 16267/68 எண் உள்ள குற்ற வழக்கு எழும்பூர் V-வது மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்திலிருந்து 26-5-1969 அன்று திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(3) குற்ற எண் 286/67 மகளிர் பெண்கள் விபச்சாரத் தடைச் சட்டத்தின் 3 (1), 7 (1) என்ற பிரிவுகளின் கீழ். 1967 டிசம்பர் 15. .. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வெகு காலமாகத் தலைமறைவாக உள்ளபடியால் 19099/69 எண் உள்ள குற்ற வழக்கு எழும்பூர் V-வது மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்திலிருந்து 26-5-1969 அன்று திரும்பப் பெறப்பட்டது.

1968

(1) குற்ற எண் 155/68 மகளிர் பெண்கள் விபச்சாரத்தடைச் சட்டத்தின் 3 (1), 7 (1) பிரிவுகளின் கீழ். 1968 ஜூலை 24. .. சாட்சி குற்றஞ்சாற்றப்பட்டவருக்குச் சாதகமாகத் திரும்பி நீதிமன்றத்தில் அரசுத் தரப்புக்கு விரோதமாக மாறியபடியால் 14191/68 எண் உள்ள குற்ற வழக்கு சைதாப்பேட்டை VI-வது மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்தில் இருந்து 4-12-1968 அன்று திரும்பப் பெறப்பட்டது.

ஆண்டும், வழக்கு எண்
பிரிவும்.

(1)

நாள்.

(2)

வழக்கு முடிவு செய்யப்பட்ட
முறை.

(3)

- 1969
- (1) குற்ற எண் 160 முதல் 163 வரை/69 1969 செப்டம்பர் 6. .. பொறியில் சிக்க வைப்பதற்கான சாட்சி நீதிமன்றத்தில் அரகத் தரப்புக்கு விரோதமாக மாறியபடியால் 39110/ 9 எண் உள்ள குற்ற வழக்கு எழும்பூர், V-வது மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதி மன்றத்தில் இருந்து 27-11-1969 அன்று திரும்பப் பெறப்பட்டது.
- (2) குற்ற எண் 194 முதல் 197 வரை/69 1969 அக்டோபர் 16. .. பொறியில் சிக்க வைப்பதற்கான சாட்சியைக் குற்றம் சாட்டப் பட்டவர் தம் தரப்புக்கு இழுத்துக்கொண்டமையால் அவர் கவமறைவாகச் சென்று விட்டார். எனவே நடவடிக்கை 7-12-1969 அன்று கைவிடப்பட்டது.

Statement showing the particulars of house brothel cases registered under the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956 in Madras City which were not subsequently prosecuted in a court of law or which were prosecuted in a Court of law were later on withdrawn from Courts, during 1967, 1968 and upto November 1969.

Year, case number and section.	Date.	Disposal.
(1)	(2)	(3)
	1967	
(1) 124/67 under section 7 (1) of the Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act.	26th July 1967.	.. Withdrawn from the Court of V Presidency Magistrate, Egmore in C.C. No. 22445/67 on 26th May 1969 due to the accused absconding for a long period.
(2) Cr. No. 225/67 under section 3 (1) of Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act.	14th October 1967.	.. Withdrawn from the Court of V Presidency Magistrate, Egmore in C.C. No. 16267/68 on 26th May 1969 due to the accused absconding for a long period.

- (3) Cr. No. 286/67 under sections 3 (1) and 7 (1) of Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act. 15th December 1967. ... Withdrawn from the Court of V Presidency Magistrate, Egmore, in C. C. No. 19099/69 on 26th May 1969 due to the accused absconding for a long time.

1968

- (1) Cr. No. 155/68 under sections 3 (1) and 7 (1) of Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act. 24th July 1968. ... Withdrawn from the Court of VI Presidency Magistrate, Saidapet in C. C. No. 14191/68 on 4th December 1968 due to the witness being won over by the accused and turning hostile in the Court.

1969

- (1) Cr. No. 160 to 162/69 under sections 3 (1) and 7 (1) of Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act. 6th September 1969. ... Withdrawn from the Court of V Presidency Magistrate, Egmore in C. C. No. 39110/69 on 27th November 1969 due to the decoy witness turning hostile in the Court.

- (2) Cr. No. 194 to 197/69 under sections 3 (1), 4(1) and 7(1) of Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act. 16th October 1969. ... Action dropped on 7th December 1969 due to the fact that the decoy witness absconded being won over by the accused.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

